Redacció i Administració:
Passeig de Gràcia, 34. — Telèfon 1451-A
Tallers d'imprempta:
Barbarà, núms. 11 i 13.—Telèfon 1316-A

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

	EDICIÓ DIARIA	
Barcelona	2 Ptes.	mes.
Catalunya i Espanya.	7'50 "	trimestre
América llatina . .	8'50 "	"
Altres països . .	25 "	"

LA PUBLICITAT

ANY XLV—NUM. 15384—PREU: 10 CÈNTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 24 D'ABRIL 1923

Llegiu, a quinta pàgina la presentació de la candidatura d'"Acció Catalana"

LA SENSIBILITAT CATALANISTA

L'èxit magnífic del míting celebrat el diumenge darrer al teatre del Bosc per l'Acció Catalana ha estat una primera manifestació clara i autèntica de la sensibilitat catalanista. La gran gentada que acudí a l'acte, les ovacions formidables que als oradors foren tributades, l'evident identificació entre les afirmacions dels homes de l'Acció Catalana i els sentiments del públic que els escoltava, proven que el nostre poble ha reaccionat en un sentit netament catalanista davant els fets polítics dels últims anys.

Avui les afirmacions bàsiques de l'ideari de la Conferència Nacional Catalana triomfen en el cor dels patriotes catalans. Aquells que, per raons diverses, una mica circunstancials, continuen dins el clos del regionalisme ambigu, en l'interior de llur ànima i en la inmititat de les confessions reconeixen que la bona orientació, la que demanen ensems les exigències de la doctrina i les lliçons de la realitat, és la del nacionalisme màxim.

El poble de Barcelona, que ho manifestà així el diumenge passat amb els seus aplaudiments entusiastes, ho manifestarà més solemnement encara el diumenge vinent amb els seus vots. No pot ésser que tot quedi igual després de la pèrdua de les il.lusions d'autonomia i fins de descentralització amb què s'havia nodrit enganyosament els patriotes catalans durant les dècades del present segle. No pot ésser que, després de perdudes totes les batalles que per una llibertat limitadora i relativa s'han sostingut de sis anys ençà, els electors de Barcelona s'avinguin a la repetició dels resultats anteriors, com si res hagués passat. No pot ésser que no es traduexi en els escrutinis la reacció de dignitat i de fermesa catalanesca que en tot poble sensible han de produir les claudicacions dels qui el menen i les befes dels enemics.

Els generals vençuts en les batalles de Madrid poden tornar-hi, si els sembla, per prosseguir la lluita amb els mateixos mètodes desacreditats i ineficaços. Peró el poble de Barcelona ha de dir ben clar que no s'ajup ni es descoratja, ans bé respon a les agressions de fora i a les desviacions de dins amb una noble accentuació del seu sentiment catalanesc.

En cas contrari, els catalans demostrariem que tant ens fa la victòria com la derrota, que ens és igual el guany patriòtic que la humiliació. Què n'hauríem tret dels planys i de les protestes que havem formulat en aquests últims temps en veure el procés degeneratiu de la política catalanista i el creixent menyspreu de la raça dominadora envers Catalunya, si quan tenim una ocasió per exterioritzar els nostres sentiments i per afirmar amb plenitud el nostre dret, deixéssim d'aprofitar-la? Qui podria parlar de l'evolució radical realitzadora en la consciència catalana, si les eleccions del dia 29 confirmessin, a la capital de Catalunya, els resultats anteriors, sense cap contrapès poderós a la victòria del regionalisme col.laboracionista?

Això no pot ésser i no serà. Un ample i espontani impuls de patriotisme promou aquests dies a Barcelona una mena d'alçament cívic en pro de la candidatura del nacionalisme incondicionat. Apareixen per tot arreu els millors sens als de victòria. Fela ja molts anys que l'entusiasme era absent de les campanyes electorals barcelonines. Ara l'entusiasme torna a florir, i dóna a la victòria que s'acosta una significació idealista i transcendental.

LA BRUTICIA DE BARCELONA

Barcelona creix i es modernitza molt depressa, però d'una manera massa superficial: nom brosos i essencials problemes urbans queden arreçagats o bé del tot negligits, la qual cosa dóna a la creixença de la ciutat una barbàrica pocassolta que demés de desacreditar-nos als ulls d'Europa ens habitua al barbarisme; ço que dona a la modernització de Barcelona un aire ordinari i pobre, d'urbanització portuguesa, però sen se el to ni la grandesa que anteriors generacions sapigueren donar a l'urbanització lusitana i que encara traspúa al través de la decadència moderna. Barcelona no podria fer més que esmenar amb bon to i amb bona empenta les monstruoses equivocacions i la barbàrie d'anteriors urbanitzadors, i enlloc de fer això Barcelona afegeix dessídia, bal-gust i misèria a la barbàrie anterior.

I el pitjor de tot és que, creixent com creix Barcelona i continuant la dessídia i altres vicis anti-urbans iguals que abans, el mal esdevé cada dia major i és per això que enlloc de progressar sembla que ens endarrerim.

Un dels més grans resultats d'aquesta negligència és la bruticia enorme que ens ofega, que ho invadeix tot i que solament en deu anys d'engrandiment de la nostra ciutat l'ha deixada a la cúa de les ciutats en el perfocant a la netedat. Els mitjans materials de neteja, que ja eren magres deu anys enrera, no han augmentat quan els carrers i els desgastadors de carrers augmentaven, i ara ens trobem horriblement endarrerits i ja només es pot netejar mitja ciutat i aviat els mitjans de que es disposa només serviran per a netejar-ne una terça part.

La bruticia de les ciutats europeus sol tenir dos orígens, la bruticia que en podrìem dir domiciliària i la pròpiament urbana; d'aquella en són responsables immediatament els ciutadans i mediatament el Municipi; de la bruticia urbana, pel contrari, més responsable immediatament el Municipi i mediatament els ciutadans. A les ciutats del migdia europeu s'hi ha d'afegir una altra causa de bruticia, la pols, de la cual més responsable únicament el Municipi.

D'aquestes tres causes de bruticia n'és, doncs, en major o menor grau, responsable el Municipi. Es podria dir, però, que el Municipi és totalment responsable de la bruticia de la ciutat, ja que mai podrà imposar la netedat als ciutadans si ell, autoritat màxima, és el primer de negligir-la.

No som nosaltres profans del tot en matèria d'urbanització, els més indicats per parlar d'aquestes qüestions, però que gairebé ningú no se n'inquieta, davant d'aquesta indiferència o conformisme escandalós el primer protestador que es presenti serà el millor.

Convint-nos, doncs, a la bruticia domiciliària, començarem per dir que en cap ciutat de tercer ni de quart ordre havem vist mai aquesta indecent recollida de les escombraries durant les hores de claror ni de mínima activitat. Mai el ciutadà ha de presenciar aquest espectacle innoble i nociu de l'escombriaire operant. Encara Encara menys veure'l operar a correcuita i ostensiblement al só de les trompetes, en l'atabalament de les galledes i entre boires que no són certament d'incens. Aquesta apoteosi de la porqueria que a Barcelona es reserva per les hores més radiants, a partir de migdia, no es veu enlloc del món només que ací; no es veu ni a París, ni al Biff, perquè allí el femer té, amb l'aiejament i l'aire relacionament agrícol, un rerat major, una menor innoblesa.

A tot arreu on l'aglomeració abundosa d'habitacions obliga a l'higiène i a totes les restants manifestacions de la civilització, i àdhuc es facilita, a tot arreu la recollida de les escombraries es fa sigilosament a altes hores de la nit, amb material abundant, ben perfeccional, i amb personal nombrós, ben constituit, ben dirigit, ben disciplinat... i ben pagat. Les porteres de cada casa tenen l'obligació de recollir en un dipòsit major les escombraries diàries de tots els estadants de cada escala, i, en tancar les portes, deixen la caixa del femer, ben tapada, a fora el carrer. L'endemà, en obrir de nou les portes del carrer, la porera no ha de fer res més que entrar la caixa buida. Es la cosa més senzilla del món. Els estadants no han de dormir amb les escombraries; es suprimeixen els cotillons de les galledes i les cuineres que solen baixar a aclamar a l'escombraire triomfant; ningú s'entera ni es contagia d'aquest tragi infernal i goyesc, que només d'evocar-lo ja l'atmósfera sembla que pudi i que hom sigui menys home que els altres homes d'altres ciutats, més recatats i dignes en la neteja.

Aquesta heròica i apoteósica cavalcada del escombriaire entre boires i perfums i músiques i aclamacions, és encara un mal menor, és, per desgracia, una festa que no ens és pas oferta tots els dies. Sovint l'espectacle s'ajorna per l'endemà; i en alguns indrets de la ciutat, els més pobres, sols es recullen les escombraries per Sant Joan i per Nadal. Aleshores el femer és tot el carrer. De banda a banda, la policromia de les verdures, fruites, cendres, bèsties mortes i descompostes i demés, encatifa i cobreix l'empedrat, si n'hi ha.

En els barris rics, en els barris menestrals i en els barris pobres i en els suburbis, en la ciutat vella i en l'Eixample: al peu de la Catedral i dels edificis oficials, arran dels palaus i dels jardins, tant si passa l'escombriaire diàriament com si no passa, la gent aboca les escombraries: a cada deu o vint metres es veu el pilitel multicolor d'olors mustigades. Són les escombraries de la gent que no les vol per a passar-hi la nit. Els gossos i gats hi furetejen, hi troben pastura esquisida: remenen, trien, escamoen. I així esdevé que tota la ciutat dorm amb les escombraries, ben tapades, ben remenades; és la ciutat la qui a l'endemà, en l'alegria de l'hora, segueix vivint i agitar-se entre escombraries, la qui a la tarda encara, uns minuts abans de la nova escarapada de bruticia al peu de les xoreres, tindrà ocasió de zabejar-se en les escombraries, de deambular en la boira apoteósica del pobre, petit, atrofiat i adaletat escombriaire, el cual amb el seu carrer de llauna i de cartró, curull fins al Olimpe, es torna boig de no poder donar l'abast.

I aleshores esdevé el "clou" de la festa, la dança de la heroma: l'escombriaire, enfilat damunt del curullament, atapeint amb els peus aquell bé de Déu de tomàtecs, escloïdes d'ous i raps de sardina, aconsegueix que la galleda de la Quitèria encara hi capiga. I per fi, el retorn del carro del vi, curull, morfs i reventant, llençant a cada sotrac denuncí del emperut el curullament que cap dança ja no retè compacte, i deixant tot al seus pas el regueril d'escombraries indispensables a la bona i santa nit dels barcelonins.

J. S.

L'ESTOMAC D'UN COCODRIL

Fa poc un guarda de caça, del territori de Tanganika, a trobar dins l'estómac d'un cocodril que acabava de matar la següent col.lecció de coses: Onze feixucs bracelets d'aram, tres bracelets de filigrana, un collar de vidre, catorze ossos de potes d'animals diversos, tres columnes vertebrals, una llarga corda de fibra, dotze pedres de diferents mesures i unes quantes plus de pore-espic.

La corda segurament havia servit per a lligar algun paquet que devia portar un desgraciat indígena. La bèstia s'ha empassat tot, home i paquet; només la corda, indigerible, ha estat en recordança de la tragèdia.

En l'estómac d'un altre cocodril enorme, ocit per un indígena, ha estat trobada una bossa contenint cinquanta monedes d'or, la paga probablement d'algun pobre negre de Rand, que tornava a casa amb les seves economies. El destí, en forma de cocodril, li ha esguerrat els projectes.

Aquesta història sinistra va tenir un epileg de caràcter còmic. El cap de la tribu, molt respectuós de la llei anglesa, reclamà al caçador—que embutxacava el producte de la descoberta—els "drets de la corona" sobre les troballes de tresors!

L'ESCOLA I LA BREMSA NACIONALS SON LA BASE MES FERMA DE LA LLIBERTAT FUTURA

LA POLITICA

EL CANDIDAT PER VICH.—A

propòsit de les eleccions a Vich, publicàrem divendres passat aquesta nota:

"després d'una pila de conferències, el senyor Cambó ha collestit un altre pacte pel que es refereix al districte de Vich.

Com a conseqüència, el jaumí senyor Bartomeu Trias retira la seva candidatura; retira així mateix la seva el senyor Vilaplana i es deixa la plaça lliure al senyor Albert Rusinyol."

El mateix dia, en l'edició del vespre, La Veu de Catalunya *venia a contestar la nostra nota amb la següent:*

"Ens diuen del districte de Vich que els amics dels candidats senyors Vilaplana i Trias seguéixen treballant activament les respectives candidatures.

Malgrat els rumors que en altre sentit han corregut, la campanya electoral a favor del candidat nacionalista s'intensificarà especialment la setmana entrant."

Era evident que els rumors als quals s'al.ludia eren els nostres. No obstant, per demostrar, d'una banda, que no teníem cap interès especial en l'assumpte, i, de l'altra, perque esperàvem que els fets es cuidarien de comprovar la veracitat de la nostra informació, no replicàrem a la rectificació del nostre benvolgut confrare.

Efectivament: abans d'ahir el senyor Rusinyol fou proclamat candidat pel districte de Vich.

Lamentem de tot cor la mala font d'informació que, o desgrat de les aparències, té La Veu de Catalunya.

DIPUTATS PER L'ARTICLE 29.—Cinc diputats han estat elegits a Catalunya per l'article 29. Quatre d'ells corresponen a la "provincia" de Lleyda i el restant a la de Girona.

Són: el senyor Ventosa i Calvell, per Santa Coloma de Farnés; el senyor Emili Riu, per Sort-Viella; el senyor Daniel Riu, per Tremp; el senyor Francesc Macià, per Borges Blanques, i el senyor Rodés, per Balaguer.

TRES DIPUTATS PER "QUASI" L'ARTICLE 29.—A Barcelona,

el fet que els senyors Albareda i Lerroux (aquest, per mitjà del senyor Palma) fessin proclamar a gairebé tots els districtes, tregué l'esperança que hi hagués cap proclamació per l'article 29.

Peró, a mesura que s'acostaven les dotze, tornà a renéixer la confiança. Tant va ésser així, que a darrera hora s'arribàren a tenir per segures tres proclamacions d'aquella mena: una per Vich, l'altra per Manresa i l'altra per Castellterçol. Certes negociacions, doncs, estaven a punt de produir un magnífic resultat.

Finalment, un gest de desconfiança, una paraula imprudent, ho engegaren tot en orris i algú hagué de considerar que havia perdut el matí.

Pel contrari, els senyors Rusinyol, Creixells i Albó—a aquest, naturalment, de les moltes vegades que els costarà l'haver de fer eleccions—guanyaren mil cinc cents pessetes.

UN PACTE ESPATLLAT.—No

totes s'encerten en aquest món: al costat de l'èxit dels pactes de Vich i de la "provincia" de Lleyda, la Lliga ha estat aquesta darrera dies com un altre pacte se li espatllava.

Aquest pacte és el de Mataró. Amb la pratja que té la Lliga de presentar candidats, resultàra molt difícil d'explicar-se que deixés tranquil al senyor Moret, ex-diputat per aquella ciutat. I ho resultàra encara més, tenint en compte que el senyor Moret es allí i que el districte fou dels primers que "posà" la Lliga.

Esbrinada la cosa, hom diu que es fet obeeix a un pacte, per virtut del qual es concedeix la diputació a Corts al senyor Moret, a canvi de no tenir aquest senyor més que un diputat a la Mancomunitat.

Heu's aquí, però, per els nacionalistes del districte han decidit no seguir resignant-se, i a aquest retrocàmment obeeix la presentació de N'Antoni Martí, advocat i president de la Joventut Nacionalista de la mateixa ciutat de Mataró.

Tot això explica altrement que fins ara no hagi figurat el nom del senyor Antoni Martí en la llarga llista de "candidats proclamats i aprovats per la Lliga Regionalista" que cada dia publica La Veu.

COMISSIO MEDICA D'ACCIO CATALANA :-: REUNIO GENERAL

Per a avui, dimarts, es convoca als metges, apotecaris i veterinaris, així com als estudiants de les mateixes disciplines, i similars, inscrits a Acció Catalana, a la reunió que ha de tenir lloc a les deu del vespre, a les oficines de l'entitat, Trafalgar, 14.

COMENÇA UNA NOVA ETAPA

Tots els signes són que comença una nova etapa en la qüestió de la Ruhr; el període que podríem anomenar preliminar de les negociacions. En els cercles polítics alemanys, hom es va convencent lentament, molt lentament, que la política de la resistència passiva cal que sigui arrodonida per una diplomàcia activa. Pensar-se que els francesos es retiraran de la Ruhr i que hom anirà fent la viu-viu de conferència en conferència, com en els darrers anys, és cosa que només pot pensar-ho un alemany nacionalista absolutament obtús per tota observació política. França i Bèlgica obtindran quelcom de la seva marxa a la Ruhr. Si aquest quelcom serà tant com alguns nacionalistes francesos es pensaven, és cosa que s'ha de veure.

Per tortir del mal pas, cal que Alemanya faci oferiments concrets. Aquest és el punt d'albir de certs grups polítics alemanys que cada dia van essent més nombrosos. Aquest és el punt d'albir dels sindicats que són la base de la resistència a la Ruhr.

Quan aquest article es publiqui, les sessions del Reichstag on es discutirà la política exterior del Govern ja hauran tingut lloc, i hom podrà examinar fins a quin punt el moment de les negociacions s'ha aprofitat, per mitjà d'elles. Hom haurà vist, també, la actitud dels diversos grups polítics que ara encara només se sap en línies molt generals. Per això és interessant de conèixer l'evolució de les actitudes fins al moment actual.

Quan els francesos entraren a la Ruhr, tots els diaris i revistes importants, tots els polítics i tots els funcionaris de partits (categoria importantíssima àqui a Alemanya), establiren una mena d'unió sagrada. En aquell primer moment no es matisaren les actitudes. "Volem ésser un poble de germans units", diu el jurament de Rütli al "Guillem Tell", i sota aquesta frase, que repetia a cher el públic arreu d'Alemanya on es representava el drama de Schiller, s'aplegà, tothom. Peró ja aleshores mateix, com ja he fet notar en un altre article, en les petites revistes, especialment a la "Weltbühne" (revista que no em cansaré de recomanar en tots sentits als meus amics de Barcelona), aparegué rodonament la idea que d'una banda els capitalistes alemanys eren tant culpables de la invasió com els imperialistes francesos, i d'altra banda que el Govern havia de presentar un programa concret de reparacions.

El primer article on enèrgicament es defensava la presentació de projectes pel Govern, fou un article a la "Weltbühne" titulat "Quan responderà Alemanya?" Aquesta revista té un nombre molt petit de llegidors, però són els que valen; passa amb això com amb els 12.000 ciutadans d'Europa, com anomena Harden als llegidors de la seva revista; són pocs, però són els que importa.

Amb un to semblant a la "Weltbühne", exposa idees semblants el setmanari pacifista de Nevlach, "El Món el Milions".

La revista socialista del famós "Parvus", "La Europa", publica un article de Breitscheid, exposant idees semblants en un to molt més suau. Mentrestant, els diaris, fins el mateix "Worwaerts", callaven o tot just apuntaven tímidament una opinió favorable a que el Govern fes declaracions. Un moment transcendental que assenyalà que grups burgesos es declaren francament a favor de la presentació de projectes pel Govern, és la publicació, la tres setmanes, d'un article de Georg Bernhard, demanant que es comencí la discussió, si no oficialment, almenys oficiosament, a la Gran Premsa.

Georg Bernhard és un dels escriptors més respectats a Alemanya. El seu article del diumenge a la "Gaseta de Vass" és de les coses que cal llegir com elements de judici imparcial per estudiar una situació política. L'endemà, Teodor Wolf, fent-se ressò de la opinió oficial, responia indirectament, dient que no era hora de fer oferiments.

Des de fa tres setmanes fins a avui, els partidaris que el Govern digui què pensa oferir han anat en augment i han parlat cada cop més clar. La visita dels Sindicats al Govern i la conversa amb la minoria socialista del Reichstag han fet veure clar al Govern que aquests elements desitgen absolutament projectes clars i concrets.

Georg Bernhard ha publicat, avui diumenge, un altre magnífic article on les possibilitats de negociacions són esguardades.

Aquest article és importantíssim; dubto que res del que es digui demà al Reichstag tingui la seva elevació mental i la justesa de la seva visió política. Si la tesi de Georg Bernhard fos acceptadora pel Govern, o bé estaríem molt aprop de la solució, o bé (si França les rebutjava) foren un cop mestre per part d'Alemanya. Georg Bernhard creu que aquesta setmana és la decisiva. (El seu article es titula, precisament, "La setmana decisiva"). Georg Bernhard sostè que, o bé Alemanya presenta aquesta setmana projectes seriosos, almenys en línies generals, o bé el destí d'Alemanya es resoldrà a Londres i a París sense intervenció de l'Imperi.

Alemanya, diu Georg Bernhard, ha de dir quina quantitat pensa pagar. El Govern vol que això ho digui una comissió internacional. Peró Bernhard diu que això és extraordinàriament perillós, perquè tal volta aquesta comissió fixaria una quantitat a la capacitat d'Alemanya. Alemanya mateixa podria, fixar la "seva capacitat", "evitant que, com fins ara, els que valoren la capacitat d'Alemanya siguin els mateixos que han de pagar", ço és, que la valoració no resti reduïda, com fins ara, a que els grans industrials diguin què volen pagar. Del contingut de l'article sembla deduir-se'n que Georg Bernhard no creu impossible un pagament per Alemanya dels 32 milions de marcs or, que reclamen França, Itàlia i Bèlgica.

El "Vorwaerts" fa avui una crítica severa de la manca de claredat del Govern, tant ara, com a les negociacions de Bergmann a París.

Aquests són els antecedents del debat polític que a hores d'ara ha tingut lloc. Avui estan enèrgicament per les negociacions mitjançant un projecte obert als aliats, el socialisme, els grups independents d'esquerra i l'avançada democràtica (no el partit democràtic) que representa la "Vossische Zeitung" i més o menys l'ala esquerra del Centre. Els grups democràta popular i l'ala dreta del Centre, vacillen; els grups d'extrema dreta fan com en 1918; la guerra estava virtualment perduda (pel febrer!), i entre els nacionalistes sorgia la qüestió de si s'havia de cobrar indemnització de guerra dels aliats!

Els esdeveniments d'aquests dies són prou transcendentals perquè completem aquestes notes sobre els antecedents de la discussió amb altres notes sobre els resultats d'aquesta i la seva influència en el curs dels esdeveniments.

Joan Crexells

Berlin, 15 d'abril de 1923.

La situació a Europa

M. Poincaré pronuncià el diumenge a Vold un discurs contestant el de Von Rosenberg, en el qual posà de manifest les ofertes de 1921, de 132 mil milions i la promesa de 1923 de trenta milions. Mentrestant, a Berlín ha produït un gran efecte el discurs que pronuncià lord Curzon, i ja tothom parla d'aprofitar-lo per anar a una represa de negociacions.

La qüestió d'Orient ha entrat de pie altre cop en el período de les discussions. Ha estat inaugurada la segona conferència de Lausana sense cap mena de solemnitat. Es diu si el Govern turc oferirà compensacions al francès per haver-li estat retirada la concessió ara feta al consorci americà Chester. Amb tot, un delegat turc diu que les concessions a França les feren els soldans i que ara és altra cosa.

Full de dietari

L'AGILITAT I L'ARQUEOLOGIA

La meva concepció de l'existència coincideix més del que jo podia pensar amb la del gran artista, iangui Douglas Fairbanks. Els salts, que per un moment comuniquen a l'home la ralaguera il.lusió d'ésser una cosa aèria, m'han robat el cor des de la infància fins ara que ja no m'està bé el fer-ne. Enfilar-me als arbres ha estat una de les joies més pures i més intenses que he pogut tastar en aquest món. L'agilitat ha estat una de les qualitats que més vivament he admirat i més frenèticament he cobejat.

Algú, després de llegir aquestes declaracions, tal vegada es meravellarà de veure que he fet la carrera de lleis i he acabat dedicant-me a feines tan sedentàries com la burocràcia i la literatura.

Jo també me'n meravello a estones. Peró sovint arribo a creure que dedicar-me als exercicis acrobàtics, amb idea de servir la meva íntima vocació, hauria estat una errada lamentable. Jo no admiro l'agilitat, convertida en professió: jo no admiro l'agilitat per l'agilitat; sinó l'agilitat aplicada a tots els ordres de la vida.

Ara comprendreu que en lloc d'esgarrifar-me davant les mixtificacions de Douglas Fiarbanks, les trobi simplement adorables i arrravatadores.

Que els nobles anglesos, àdhuc posats a capitanejar un estol de desarrelats lluitant contra la tirania, no fotem mai com ens els presenta aquest artista nervós i saltador en la pel.lícula "Robin dels boscos"? D'acord! Peró entre una reconstrucció arqueològica dels temperaments, sempre fal.laciosa, i una interpretació viva i actual d'una fàbula antiga, jo no dubto ens: voto per la segona solució.

Que en algun moment de "Robin dels boscos" la gatzara dels insurrectes sembla una gatzara de pells roges? Bé; i què?

La realitat és que som en condicions de comprendre l'alegria i l'entrain que simulen aquestes comparses americanes que inconscientment o més avant conscientment, adopten posats de pell roja i no tenim manera de saber amb exactitud com es comportaven en avententeses semblants els bons sotmesos de Ricard Cor de Lleó.

Carles Soldevila

Converses filològiques

Ja sabem com és perillosa la introducció en la llengua literària d'un mot que no sigui l'equivalent exacte del mot usual que tracegu de combatre: prou advertireu una i cent vegades que aquell mot pot reemplaçar aquest solament en l'acepció A; peró si aquest posseeix, ultra l'acepció A, les accepcions B, C, etc., no tardaren a trobar exemples del nou mot usat en alguna d'aquestes accepcions. Quan es posà en voga *llur*, sorgiren tot seguit expressions com *l'home i llur fill;* quan, més recentment, s'ha posat en ús el mot *ço*, han aparegut tot seguit expressions com *ço útil, ço indispensable.*

Anàlogament: advertir que no és convenient de suprimir la partícula *no* davant el verb d'una proposició negativa quan el precedeix algun dels mots *ningú, cap, mai*, etc.; i podeu estar segurs que molts interpretaran el vostre advertiment en el sentit que, darrera *ningú, cap, mai*, etc., el verb ha d'anar acompanyat constantment de l'adverbi *no*, i usaran no sense paradoxes si la proposició és o no negativa.

Heu's aquí un exemple d'addició indeguda de la partícula *no*: "Sense que ningú no notés que a Barcelona hi ha autoritats." El *no* sobrer és ací el resultat d'una correcció feta per l'escriptor paral.lelament a la proposada pels gramàtics segons la qual un *ningú ha vingut* del llenguatge corrent ha d'ésser reemplaçat per *ningú no ha vingut;* l'escriptor ha pensat que un *sense que ningú notés* havia d'ésser reemplaçat per *sense que ningú no notés.*

La regla proposada pels gramàtics no diu que darrera *ningú* hagi d'usar-se constantment *no*, sinó que un verb que es construiria amb *no* si el mot *ningú* li anés al darrera, ha de construir-se així mateix *amb no* quan el precedeix el dit pronom.

Diem *No ha vingut ningú;* doncs diurem, anteposant *ningú* al verb, *Ningú no ha vingut.*

Peró si diem *Sense que ho notés ningú...*, direm, en el cas d'anteposar *ningú* al verb, *Sense que ningú ho notés*, i no pas *Sense que ningú no ho notés.*

P. Fabra

FINANCES COMERÇ

COTITZACIONS DEL DIA 23 D'ABRIL DE 1923

BORSÍ MATÍ

	Obs.	Alt	Baix	Tanc
Norts	73'			73'
Alacants	72'80			72'80
F. C. Metrop.	184'			184'50
Algiès	125'50			125'09
Colonials	66'75			56'75

BORSÍ NIT

	Obs.	Alt	Baix	Tanc
	72'90			72'90
	184'	184'	183'75	
	66'50			66'50

DIVISES ESTRANGERES

Francs	43'65
Suissos	118'35
Belgues	37'70
Lires	32'45
Lliures	20'25
Dollars	6'52
Marks	0'03 1/2
Corones	0'61 1/2
C. Chec-Slovacs.	

BORSA DE MADRID

	Cen.	Form
Interior	71'	
Amortizable 4 %	86'50	
" 5 %	90'50	
Exterior 4 %	86'60	
Panc Espanya	583'	
" Esp. de Crèdit		
Banc Esp. Río Plata	237'	
Tabacs	247'	
Sucres pref.	94'	
Sucres ord.	41'50	
Cèdules		
Norts	305'	
Alacants	369'	
Francs	45'70	
Lliures	30'26	

BORSA DE PARÍS

Londres	69'68	69'70
Bèlgica	69'40	
Espanya	230'	230'
Holanda	586'50	
Itàlia	74'30	74'70
New York	149'55	14'57
Portugal		
Suècia	401'	
Suissa	272'	272'
Argentina		
Brasil		
Grecia		
Noruega	269'25	
Dinamarca	280'50	
Berlín	205'50	205'25
Viena	21'30	2'200
Praga	44'60	

CANVI DE L'OR

Monedes de Alfons	124'
" Isabel	127'50
" *usos*	123'50
" petites	123'50
" francès	123'50
" libres	51'
" dollars	6'40

SUCRES

New York	Tanca 23 abril
Maig	.033
Juliol	.067
Setembre	.069
Desembre	.010

New York	Obert 23 abril
Juliol	
Desembre	

CAFÈS

New York	Tanca 23 abril
Disponible	13'16
Maig	.925
Juliol	.827
Setembre	.847
Octubre	.841
Desembre	.839

MERCAT DE COTONS

Cotitzacions del 23 d'abril 1923

NEW YORK	Disp.	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.	Gener	Març
Tanca anterior		27'05	26'25	23'90	23'50		
Obertura		27.60	26 50	24'17	23'65		
Según telegrama		27'33	26 48	24 01	23 62		
Tanca							

LIVERPOOL							
Tanca anterior							
Obertura		14'54	14'28	13'25		12'75	
Según telegrama		14'69	14'30				
Tanca		14 60	14'03	13'24		12'76	126'

NEW ORLEANS							
Tanca anterior	27'25	25'55	26'24				
Obertura							
Según telegrama							
Tanca							

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

	Anter.	Corrent
Empréstit 1914	74'25	74'15
" 1920	74'15	74'50
C. C. Comunal	74'	

DIPUTACIÓ BARCELONA

Emp. 6.000.000	79'25	
" 3.000.000	79'50	
" 13.000.000 B	78'26	
" " C	78'75	73'

AJUNTAMENT BARCELONA

Emissió 1903	76'55	
" 1904	79'75	
" 1905	79'75	79'60
" 1906 A	91'	
" 1906 B	80'25	80'65
" 1906 C	80'25	
" 1907 D	79'	
" 1910 D	79'25	
" 1912 B	79'25	
" 1912 E	79'75	75'75
" 1912 F	74'	
" 1913 B	79'25	
" 1916 B	79'25	
" 1917 D	79'25	
" 1918 B	79'25	79'25
" 1919 B	79'15	
" 1920 B		78'65
" 1921	78	78'25
Empréstit 1909	81'—	
" 1907	90'	90'
" 1913	88'75	87'
Bons Reforma	82'25	82'50

PORTS

Port de Barcelona	80'50
" Bilbao	100'
" Cadis	51'
" Gijón-Musel	10'

DEUTES DE L'ESTAT

		Anter.	Corrent
Interior 4 %	A	71'70	71'20
" "	B	71'10	71'20
" "	C	71'25	71'15
" "	D	71'20	71'15
" "	E	71'25	71'05
" "	F	71'30	71'
" "	G	71'	71'
" "	H	87'65	87'45
Exterior 4 %	A	87'50	87'30
" "	B	87'50	87'30
" "	C	87'50	87'40
" "	D	87'	87'05
" "	E	86'70	86'60
" "	F	87'65	87'15
" "	G	86'70	86'65
" "	H	87'65	87'15
Amortitzable 4 %	A	80'75	80'
" "	B	80'25	
" "	C	80	
" "	D	80'75	
" "	E	80'	
" 5 %	A	90'60	90'25
" "	B	90'20	90'05
" "	C	90'40	90'35
" "	D	90'60	90'35
" "	E	90'60	
" "	F	90'80	
" 1917	A	90'90	90'25
" "	B	90'95	90'35
" "	C	90'40	90'35
" "	D	90'40	
" "	E	90'60	
" "	F	90'42	
O. Tres. G. 1924	A	101'85	
" "	B	101'60	101'05
" F. "	A	100'10	100'10
" "	B	100'75	100'05
" O. 1920	A	100'85	100'75
" "	B	100'80	100'25

OBLIGACIONS FERROCARRILS

	Ant.	Cent.
Villalbes 4 %	70'10	70'75
Almanses 4 %	76'75	76'50
Osques 4 %	77'35	77'25
Tudela 5 %	80'	
Nord 1.ª hip. 3 %	64'	63'65
" 2.ª	61'65	61'50
" 3.ª	63'50	
" 4.ª	62'	
" 5.ª	63'	
Pamplona	63'50	
Priorat	96'15	96'
Segovies	59'75	
M. S. Joan	60'25	59'75
Asturies 1.ª	62'	62'
" 2.ª	59'	60'
" 3.ª	60'15	
M.Z.A. A 5 %	81'	81'
" B 4 1/2 %	76'10	75'00
" C 4 %	71'50	
" D 4 %	66'15	66'
" E 4 1/2 %	77'15	76'75
" F 5 %	86'35	86'35
" G 6 %	102'25	102'35
" 1.ª	92'15	92
" 2.ª	88'75	89'75
" 3.ª	97'50	97'25
Fran. 1884 2 1/2 %	28'	
" 1888 3 1/2 %	35'	
Directes 2 1/4 %	12'75	
Rente-Foda 2 1/4 %	27'	
Holdes 4 %	67'50	
Creditos fix 3 %	69'	
Obenses var.	27'85	37'65
Cáceres 5 %	78'	80'
" " 4 %	72'	
" variable	34'60	
Vasc Asturiana 1.ª	93'	
" " 2.ª	89'	
Olot Girona 3 %	60'	
" 5 %	25'	
Andalús 5 %	76'05	
Secundaris 4 %	66'	

OBLIGACIONS FERROCARRILS

	Ant.	Cort
Manresa Berga 4 %	89'	
G. Gral. Tram. 4 %	76'75	
" 5 %	85'50	
Tramvies BEG 5 %	59'	
" 4 %	75'25	77'
" St. And. 4 %	74'	
Sarrià-Barcel. 6 %	104'75	104'50
Ferr. Calel. 5 %	50'	
Ferr. catalans 6 %	98'75	98'75

AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

	Ant.	Cort
C. Bar. E. 1906 5 %	86'	
" 1907 4 %	85	85'
" 1908 4 %	82'90	
" 1912 5 %	87'75	
" 1913 5 %	85'	83'50
" 1920 6 %	99'	98'75
Aigües Barna. 3 %	37'75	38'
" 4 %	76'75	
" 5 %	87'75	
" 6 %	105'75	
Catal. G.-E. D 1 1/2	73'65	73'65
" E 1 1/2	72'	73'15
" F 1 1/2	74'25	74'30
" G 6 %	83'	82'35
" Bons 6 %	82'25	
Alum. pob. G 5 %	83'	
" H 5 %	83'	
Energes. 5 %	89'50	89'50
" 6 %	99'35	99'75
" Bons 6 %	99'25	99'
E. del Cinca. 5 %	86'	
" 6 %	99'50	91'
E. M. de Ebre 5 %	79'	
S. P. F. Mol. 5 %		89'75
" Bons 7 %	84'75	84'75
S. E. C. Elect. 5 %	91'	89'
H. A. Elect. 5 %	87'15	86'50
" 6 %	104'75	104'50

AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

	Ant.	Cont
C. Fluit Elect. 6 %	89'50	
C. Mall. Elect. 6 %	102'	99'70
Manresana 5 %	81'75	
" 6 %	94'	
C. Gral. Elect. 6 %	81'25	

OBLIGACIONS VARIES

	Anter.	Corrent
Trasatlántica 4 %	86'50	86'75
" 5 %	90'	90'
" 6 %	104'25	104'
Urgells var.	68'	68'15
T. Filipines 4 1/2 %	69	
Fabra Coats	89'	
Stres 4 %	73	
" estamp.	82'	
" Bons 6 %	93'	
Asland 5 %	84'	
" pref.	86	
" 6 %	96'75	
" 7 %	103'50	
Ros. del Ebre 4 1/2 %	85'25	
F. d'Obres 4 1/2 %	83'25	
" 5 %	84'	
C. Cat. i Aut. 5 %	82'	
Unió Vidriera 5 %	75'	
Siemens 5 %	93'	
Carbs. Berga 4 1/2	64'25	
Cons. Naval 5 %	64	
" Bons 6 %	100'25	
A. i Graells 5 %	100'	
" 6 %	103'	
" 7 %	114'	
Cons. Lloats. 6 %	95'	
C. E. P. Hun. 5 3/4	63'	
" 4 3/4	60	
St. G. de Rocs 6 %	93'50	
C. G. Carbons 6 %	105'	
Chades Barcel. 6 %	52'50	74'
Mines del Rif 6 %	55'	
" 6 %	50'	
T. Fran. Esp. 7 %	57'50	

ACCIONS

	Anter.	Corrent
Banc d'Espanya	540'	
Banc de Vilanova	55'	
Banc de Catalunya	103'	100'
Crèdit i Docks	172'50	

FERROCARRILS I TRAMVIES

Sarrià Barcelona	160'	
Orense Vigo	15'50	
Manresa Berga	10'	
Andalusos	57'50	
Ferr. d'Espanya		
Vallad. M. Rioseco	6'	
Olot Girona	27'	
Mandaya	75'	
C. Ferrets i Tramvs.	16'	
Canal Ebre		
Villena Alcoy	20'	

AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

Catalana D	70'25	
" E	27'	
" F pf. 5 %	97'	
" F pf. 6 %	27'75	67'65
Barcelonesa	250'	
Metalurg. Ebre	135'	
La Electricitat Sub	80'	
Forces Motrius		
" O		
" P	70'	
Comt. Elèctriques	90'20	
Aigües Barna. O	125'	124'50
" divides	25'	
C. H. A. Elect. A	220'	221'
" " B	213	220'
C. Fluit Elèctric B	100'	
" " C		
" " D	90'	

ACCIONS VARIES

		Anter.	Corrent
C. Grl. Tabacs F 1.ª		230'	
" " F 2.ª		190'	
C. Trasatlántica	O	169'	
"	P	103'	
Canal Urgell		13'50	
La Maquinista		48'	
Espanya Industrial		170'	
Hidro. del Ebre			
Sucrere del Segre	O		
"	P		
Gral. Tolèons	O		
"	P	90'50	90'
C. Peninsular	O		
"	P	90'25	90'
F. d'Obres i Cons.		165'	
Cia A. Resinera			
Asland		122'	
C. Metalúrgica	O		
"	P	73'50	
Sucreres	O	35'	
"	P	80'	
Mutua Propietaris		60'	
Indus. Agrícoles		181'	
Unió Vidriera	A	50'	
"	B	70'	
Cotxes i Autos	A	30'	
"	B	90'	
Indus. Elèctrica		97'	
Cons. i prev. A B C D		55'	
" E		60'	
Automóvils S. A.		125'	
Hispano Suissa		201'	203'

ACCIONS VARIES

	Anter.	Corrent
Indus. Alcoholera.	75'	
Foment propietat	50'	
C. Transmedit.	50'	
S. A. Monegal	48'	
S. A. Damm	100'	
Catalana C. i Nav. A	100'	
" B	100'	
Llompart Z	90'	
Saltó O	61'	
" P	67'	
Torras fer. i cons.	100'	
Manuf. euro	100'	
Astilleros Tarrag. A	72'	
" B	72'	
Hotel Ritz	75'50	
Carburs metàlics	120'	
La Bohemia A	98'	
" B	98'	
" C	98'	
S. A. Cros	150'	

MINES I CARBONS

Carboniferes		25'50
Hulleres		198'
M. i sondeigs O		5'
" P		5'
Carbons elèctrics		
Mines del Rif		253'
Carbons Berga O		80'
" P		100'
S. Carbonera P		173'
" O 1.ª		123'
" O 2.ª		150'
H. Minera		66'
General de carbons		41'
Unió Minera		45'

BORSA DE PARÍS

	Anter.	Corrent
Interior esp.	163'75	162'
Exterior 4 %		197'50
Banc Espanyol		520'
Ac. Alacant		
Ac. Andalusos		
Obs. " 1.ª		
Obs. " 2.ª		
Obs. Cáceres var.	330'	157'
Accions Nort		
" 1.ª		
Pamplona 1.ª	718'	740'
Barcelona 1.ª	742'	
Asturies 1.ª	702'	
" 2.ª	673'	
Tabas Filip.		679'
Riotinto		25'45
Rente franc. 3 %	28'20	28'06
" " 5 %	57'85	57'67
Nort 2.ª serie	73'20	75'65
" 3.ª "		701'
" 4.ª "		
" 5.ª "		700'
Lleydes		
Asturies 3.ª		
Priorat		742'
Pamplona esp.		718'18
València Utiel		690'
Alacant 2.ª		725'
" 3.ª		722'
Càceres acció		
Cordobès		
Andalusos 1.ª var.		
" 2.ª "		
" 1915 5 %		550'
Badajoz		
Ced. Argent.		344'

MERCATS

Nova oficina de canvi i Borsa de Domingo i Ballester

Dissabte, a les cinc de la tarda, va tenir lloc la inauguració del nou despatx de canvi, valors i borsa instal·lat al carrer de Fontanella, número 9, primer.

Es troberen reunits en l'esmentat local una bona part dels que representen la Banca i Borsa de la nostra plaça, entre ells els Sres. el director del Banc d'Espanya, N'Manel Planelles, senyors Damian Soler, Josep i Pere Torra, de la firma social «Soler i Torra germans»; l'Vte. de Maió Valls, Banc Espanyol de Crèdit, el director a la nostra plaça del Banc de Bilbao, Banc Espanyol de Xile, Internacional Bank, Banca Granada, Banca Marsans, Díaz Busquets, Marians Poix Rondón, Masó, Estivill, Na Francisca, Arús-Graf, Itsio Comerciala i altres conegudes corredories i especialitats de la nostra plaça.

La inauguració de les esmentades oficines està al nivell de les principals de l'estranger.

En un dels espaiosos salons de la casa hi ha instal·lades 30 aparells telefònics dels quals 21 han estat dotats quando altres tres estan situats en llunyanies de la plaça; dues cabines per les comunicacions interurbanes i l'entre aparell per el servei normal de la casa.

Les operacions a que ha [illegible] de dies sin compliment de [illegible] per en la comprovació de [illegible] estant encarregats de la secció [illegible] Sr. Joaquim Tarrent, [illegible] tor del Banc Hispanoamèric del Mediterrani.

Després de visitar les oficines, els invitats foren obsequiats amb un capsit lunch.

Mercat de Calaf

Blat, de 25 a 25'50 els 55 quilos.
Ordi, de 14 a 15'50 els 44.
Veces, de 21 a 25 els 57.
Guixes, de 21 a 22 els 44.
Patates, de 7 a 8 els 40.
Farina primera classe, a 58 els 100.
Sagó, de 8'50 a 9 els 22.
Mongeta, a 18'50 els 56.
Cimenta, a 0'80 els 40.
Carbó d'alzina, de 32 a 34 els 120.
Carbó de pedra, de 35 a 38 la tona.
Gallines, de 18 a 22 el parell.
Pollastres, de 12 a 20 idem.
Conills, de 4 a 10 parell.
Ous, a 1'75 la dotzena.
Falla blat, a 15'50 els 100.
Trapadella, a 20 els 100.
Mel, de 8 a 9 els 10.
Porcs, de 30 a 32 els 10 quilos en brut.

Mercat de Vich

Ous, una dotzena, de 1'80 a 2 pesetes.
Gallines, parell, de 16 a 20.
Pollastres, parell, de 12 a 19.
Conills, de 8 a 12.
Mandrions, un, de 50 a 80.
Nadrigos, un, de 200 a 250.
Patates, els 100 quilos, a 24.
Xolas, quintí, de 55 quilos, a 24.
Formatge, quintí, de 55 quilos, a 28.
Civada, els 100 quilos, a 38.
Ordi, els 100 quilos, a 36.
Per portals han entrat 731 cartatges.

Sabó 'LA GOA'
QUALITAT SUPERIOR
Fabricant: J. ALERM, MATARÓ

Mercat de Borges Blanques

Blat blanc, de 26 a 27 pesetes.
Mem rola seca, de 24 a 25.
Idem Mem forta, de 27 a 28.
Ordi, a 16.
Civada, a 12'50.
Panís, de 24 a 21.
Fèsols, de 25 a 26.
Fesols, de 42 a 45.
Farina per quartera de 4 dolls.
Llavor d'alfals, de 22 a 24.
Patates, d'1'50 a 3.
Preus per pessetes els 10 quilos.
Aiguardent, de 7 a 8.
Pèlle, de 3 a 3'50.
Carrofes, de 10 a 10'50.
Preus per pesetes els 40 quilos.
Ous, a 2 pesetes la dotzena.

OLIS D'OLIVES

Fruitat extra, de 31 a 32 rals.
Fi, de 29'50 a 30.
Corrent, de 28 a 28'50.
Preus per pesetes el quart de 20'80 quilos.

SABONS I OLIS D'OLIVA

Blanc, a 104 pesetes.
Especial, a 56.
Vert primera, a 60.
Idem segona, a 50.
Preus per 100 quilos.
Aspecte del mercat: Molt concorregut.

Mercat de vins

Informació facilitada per l'Associació de Almacenistes i Exportadors de Vins de Barcelona.

Preus per grau i hectolitre i mercaderia posada al celler del comprador.

Penedès blanc, a 1'65; negre, a 1'55.
Camp de Tarragona blanc, a 1'75; negre, a 1'75.
Camp de Barberà blanc, a 1'50; negre, a 1'50.
Priorat negre, a 2.
Villanova i Geltrú negre, a 1'75.
Igualada negre, a 1'65.
Martorell blanc, a 2.
Manresa blanc, a 2.
Alacant negre, a 2'25.
Mistela blanca, a 2'75.
Mistela negra, a 2'75.
Moscatell, a 3.
Preus ferms.

Soler i Torra germans

Banquers
Billets

Francesos, 47'10 per 100.
Anglesos, 32'15 per lliura.
Italians, 37'25 per 100.
Belgas, 37'20 per 100.
Suïssos, 118 per 100.
Portuguesos, 0'20 pessetes.
Alemanys, 0'0035 per 100.
Austríacs, 0'06 per 100.
Holandesos, 2'15 pessetes.
Suècs, 1'65 pessetes.
Noruecs, 1'05 pessetes.
Hongaresos, 0'14 pessetes.
Romanès, 3 per 100.
Txecs, 3'50 pessetes.
Estats Units, 6'14 pessetes.
Canadà, 6'30 pessetes.
Argentins, 2'30 pessetes.
Uruguais, 5'15 pessetes.
Xilens, 0'65 pessetes.
Brasilers, 0'55 pessetes.
Bolivians, 1'70 pessetes.
Peruans, 2'2 pessetes.
Paraguais, 0'08 pessetes.
Japonesos, 2'77 pessetes.
Argelins, 12'40 per 100.
Egipte, 30'15 pessetes.
Filipines, 2'75 pessetes.

OR

Alemany, 125 per 100.
Francès, 124'50 per 100.
4 i 2 dotze, 124'50 per 100.
1 dotze, 124'50 per 100.
Belgat, 128'50 per 100.
Francs, 124'50 per 100.
Lliures, 31'50 pessetes.
Dòlars, 6'45 pessetes.
Coll, 6'30 pessetes.
Mexicà nou, 12'50 per 100.
Venezuela, 12'50 per 100.
Mares, 150.

SOLER i TORRA G. MANS
BANQUERS
RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, i BONSUCCESS, 1
VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI
Negociem tots els cupons venciment 1 de maig

Ferreteria, Ratería de cuina
Articles per a presents.
Dalles i pedres per a esmolar-les
Panys de seguretat
Ramón Rora Mataró
Argenteria, 49 i 51 - - - -
- - - Telèfs. 288 A i 847 A.

SERRES i FUGAROLAS, S. en C.
BANCA, CANVI, VALORS
Rambla del Centre, núm. 6
Telèfons 1230-1231 A.

Noves religioses

DIADA MONTSERRATINA

Per solemnitzar la festa de la Mare de Déu de Montserrat, Reina de Catalunya, la comissió organitzadora de la Diada Montserratina ha decidit de renovar el acte de lliure de la muntanya Santa. Rigats amb flocs de la bandera nostrada, per donar repetits als fidels que visitin el temple parroquial dels Sants Just i Pastor, que serva la tradició d'haver estatjat la sagrada Imatge de la Moreneta de Montserrat, des de l'acabament de l'ofici del matí, hora que comença l'adoració de la Senyora dels nostres amors.

Per donar facilitats als devots que visitin el temple, aquest no es tancarà mentre duri el concurs, valdomat s'hagi d'enllaçar l'adoració de la Verge amb la funció de la tarda.

Recomana la comissió organitzadora de l'esmentada Diada, que en aquí que hi hagi amigues de la Mare de Déu de Montserrat, siguin visitades.

Dr. Montañá defs Hospitals de París. Pell i venerí. Sant Rau, 28, principal 2.ª

L'EXCEL·LENTÍSSIM SENYOR
D. Magí Sandiumenge Navarra
ADVOCAT
Morí cristianament, havent rebut els Santis Sagraments i la Benedicció Apostòlica, el dia 7 del corrent
A. C. S.)
La seva esposa Eulàlia Puig i Durán, fills Magí, Pius, Felip, Maria, Eulàlia i Josep, filles polítiques Margarida Borrás i Mercè Turull, néts, néies, família tota, la Srta. Maria Teresa Gay i la raó social Sandiumenge Monteys i Companyia Lda. en recordar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen un pietós record en les seves oracions i la assistencia a alguna de les misses que en sufragi de la seva ánima se celebraran dimecres, dia 25, de deu a dotze a la Capella de Casa Provincial de Caritat i en la església parroquial de Sant Joan Despí.
No es convida particularment
L'Em. i Rm. Sr. Bisbe d'aquesta diòcesi s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgencia en la forma acostumada.

Crònica Judiciària

AUDIENCIA PROVINCIAL

VISTA DE CAUSES

A la secció primera i ponència d'un delicte de lesiones s'ha assegut al banquer Mercadés Gorgian Teixidó, per a la qual les demanat el fiscal dos mesos i un dia d'arrest major i multa de 125 pessetes.

Davant la secció segona s'ha presentat Joan Fornells López, acusat del fur d'un xellonge d'or, un dije i una cadena del relliotge, valorats tot junt en 375 pessetes, havent-se recobrat la cadena. El fiscal ha interessat del tribunal a un any i un dia de presidi correccional i 375 pessetes d'indemnització.

Es vista també el processat Josep Moya, per un delicte d'atac de lesions. Joan Martínez Pérez i Martí Sánchez Lucas, reunatlli a l'últim una escuella de la qual va cerar es tres dies, el fiscal ha demanat per al del lesqui un any, vuit mesos i trenta dies de pena correccional i 25 pessetes d'indemnització.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Finques. Dotzaud, Mercè Sora contra Joan Teixidó.

Sala primera.—Les Diversones. Incident. C. Recomana contra E. Recomana i altres.

Sala segona.—Estiquer.—Optimart, Mermite i Vives contra Jaume Rispoll.

Sala segona.—Les Diversones. Si no apareix, Enric Celelles contra Pablo Hidalgo.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Audiència. Causa per estafa. Assenyalat per a dos dies.

Del Municipi

INAUGURACIÓ D'UN DISPENSARI

Dissabte, a la tarda, tingué lloc la inauguració del nou dispensari municipal de sifilografia i determatologia instal·lat al carrer de Capellans.

Assistiren a l'acte el president de la Comissió de Beneficiència senyor Blajot, els regidors senyors Canales, Matons, Domènec i Nadés, els vocals veins senyors Albó, Roca i Roca i Jordana, el cap de l'Institut Municipal de Beneficiència senyor Mer i Gibell i altres invitats. Foren rebuts pel cap del nou dispensari doctor Carreras Verdaguer i pel personal facultatiu.

Els invitats varen recórrer els diferents departaments: sala de reconeixements i explicació, sala de curacions, laboratori d'investigacions, servei de banys i desinfecció de robes pels carrosses, sala de terapèutica física pels timposos, raigs X, diatèrmia, sala d'altura, etc. El director donà als visitants tota mena d'explicacions, per les quals es pogueren fer un abastat càrrec de la bona organització del dispensari, on s'aplicaran els tractaments més moderns.

El material que hi ha es servit per les cases Hartmann i Metzger.

LES FESTES DE SANT JORDI

A la festa religiosa que amb motiu de la diada de Sant Jordi s'ha celebrat a la capella del Palau de la Generalitat, hi han assistit els regidors senyors Plaja, Fuset, Xonell, Vizz i Bordas i l'oficial de cerimonial senyor Puigdomènech, fills regidors assistiren després al concert que donava la banda municipal a la plaça del Rei.

BANQUET D'HOMENATGE

Amb objecte d'esterioritzar la seva adhesió a l'Ilustre cap de la brigada de la Creu Roja, Sr. Lluís d'Abalo, tingué lloc abans d'ahir, dimenge, al restaurant de Sant Agustí un banquet, al qual hi assistiren tots els caps i oficials de l'esmentada benèfica Associació. A l'hora dels brindis parla un representant de cada una de les diverses categories per demostrar la simpatia dels materials envers l'homenatjat per la seva brillant gestió al davant de la quefatura.

En breus paraules el senyor Abalo agraí l'acte.

Fàbrica d'Orfebreria
Articles per a presents i taula
Vendes al detall
Preus sense competència
4 - Portaferrissa - 4

GRAN BALNEARI VICHY CATALA
CALDES DE MALAVELLA (PROVÍNCIA DE GIRONA)
TEMPORADA: de primer de Maig a 30 d'octubre
Malalties del aparell digestiu.- Artritisme en ses múltiples manifestacions. - Diabetis. - Glucosúria
Establiment de primer ordre, vallat de frondosos parcs. Habitacions grans, comodes i ventilades. Menjador i café grandiosos. Salons esplendits i elegants, per a festes i atracions. Capella molt formosa. Il·luminació elèctrica. Camp per a tennis i altres deports. Garatge. Telèfon.
ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 18, ENTRESOL

Fàbrica de Paraguaies i Draps de Valentí Soler
Tenim assortit en estams, gabardines, frescos i xevlots a preus baratíssims. La majoria dels articles son fabricats amb lanes d'Australia. Vendes a l'engrós i al detall. Avinyó, 7, entresol, cantonada Fernando.

D'ESPANYA I DEL MARROC

145 diputats nomenats per l'article 29

La labor del general Bazán sobre les responsabilitats :: Nova organització del voluntariat al Marroc

Els 145 diputats fets per l'article 29 es divideixen per partits així:

Addictes, 85.
Conservadors, 38.
Maurins, 3.
Ciervins, 9.
Regionalistes, 1.
Republicans, 4.
Socialistes, 1.
Integristes, 1.
Independents, 3.

Ultra els diputats elegits per l'article 29 de què ha donat notícia el ministeri de la Governació, a la secretaria del Congrés han manifestat que n'hi ha dos més: un d'ells és N'Augusto Arias de Miranda, per Aranda de Duero.

La xifra dels diputats elegits per l'article 29, arribada ahir, és superior a la de totes les eleccions anteriors.

ELECCIÓ D'EN PRIETO

La nota més sortint és l'elecció de Indalecio Prieto.

Es venia dient que els elements dinàstics de Biscaia, per contestar a les paraules pronunciades pel diputat socialista a l'Ateneu, i en l'última sessió de les passades Corts, preparaven una enèrgica campanya electoral contra En Prieto.

La passivitat dels dinàstics de Bilbao és molt comentada, sobretot en uns centres aristocràtics, en els quals predominen els elements personalment addictes al Rei.

Ahir quan a l'Ateneu es discutia la memòria de les responsabilitats, es va rebre un telegrama de Bilbao en el qual es donava compte de l'elecció d'Indalecio Prieto per l'article 29.

La lectura del telegrama fou acollida amb visques al diputat socialista i a les responsabilitats.

LA PRIMERA ACTA

La primera acta que ha estat presentada al Congrés, ha estat la de Castellón, per on ha estat proclamat Don Ballesteros.

MANIFESTACIONS D'EN GARCIA PRIETO

Entre els periodistes el President ha manifestat que havia estat al Palau per donar compte al Rei del resultat de la jornada electoral feta; però no ha signat cap decret per sobre-seure refredat.

Ha dit també que ahir no s'aplicà l'article 29 a Alava, Balears, Barcelona, Guadalajara, Huelva i Tarragona.

No es constituí la Junta del Cens a Burgos, perquè faltaven alguns vocals.

ELS CANDIDATS MADRILENYS

A Madrid ha proclamat la Junta del Cens els següents candidats per llistes en les próximes eleccions.

Candidatura ministerial: Garrido Juristi, demòcrata; Fernández Parmeno, albista; Villamil, reformista; García Molina, liberal; Alvarez Amann, conservador, i Antonio Sacristán de les classes mercantils.

Candidatura maurina: Goicoechea, Serrano Jover, López Dóriga, Colom Cardany, comte de Limpias i marquès de Fuensanta.

Candidatura socialista: Saborit, Pablo Iglesias i Largo Caballero. No fou proclamat Ferran de los Rios, per no haver-hi la documentació a temps.

Candidatura republicana: Padilla, Castrovido, Antoni Jaen i Alvarez Buylla. En Menéndez Palla és un fou proclamat per no arribar a temps la documentació.

Candidatura comunista: Quejido, Zamorada i Acebedo. Malgrat figurar en la candidatura, no foren proclamats els comunistes Viñuela, Núñez Arenas i Pérez Solís.

Finalment, fou proclamat l'independent Carlos Saiz.

ELS ZAMORISTES TRIOMFANTS

N'Alcalá Zamora ha tingut un èxit electoral, ja que de deu candidats que presentava a les eleccions n'han sortit vuit designats per l'article 29.

El ministre de la Guerra ha dit que n'havia presentat més per a no posar dificultats al Govern.

MITING REPUBLICÀ

Al teatre de la Comèdia se celebrà ahir un miting organitzat pel partit republicà per presentar els candidats per Madrid, presidint En Miquel Moyano.

Parlaren els candidats Jaen, Padilla, Castrovido i Alvarez Buylla i l'ex-diputat Albornoz.

Tots recomanaren que es voti la candidatura republicana que representa els anhels del poble, censurant durament els reformistes per anar aliats amb els ciervins i defensaren la ràpida depuració de les responsabilitats.

No hi va haver cap incident.

LA CLASSIFICACIÓ DELS ADDICTES

De la llista de diputats coneguda, en la qual figuren els candidats addictes en nombre de 85, poden classificar-se d'aquesta manera: demòcrates, 36; liberals romanonistes, 17; albistes, 15; zamoristes, 8; reformistes, 8; gassetistes, 1.

El nombre de districtes en els quals se arribaren a fer-se les votacions en les distintes convocatòries, han estat els següents: Corts de 1910, 17; de 1914, 89; de 1916, 131; de 1918, 86; de 1919, 78; de 1921, 85.

EL FRAU ELECTORAL

El "Heraldo publica un violent article, comentant el nombre de diputats proclamats per l'article 29, que és el frau del cos electoral, i el resultat de les conxorxes i de les males arts que es fan als despatxos dels ministeris.

ELS TREBALLS DEL GENERAL BAZAN

Confirmades les notícies que donàrem sobre el pla de treballs del general Bazan, debem afegir que aquest instructor desenrotlla gran activitat en la preparació de llur obra, molt ben secundada pel ministeri de la Guerra.

Per a secundar-lo en les seves tasques han estat dsignats, a proposta d'En Bazan, i en concepte d'ajudants: el tinent coronel d'Infanteria, Angel Guinea; comandant d'Estat Major, Manuel Méndez Queipo de Llano; tinent coronel d'enginyers, Nicomedes Alcalla Carvajal, de la Comandància de Badajoz; tinent coronel d'Intendència, Emili Cazque Aguilar, de l'Estabilment central i el comandant d'Estat Major Manuel Pereira Buitro, de l'Estat Major Central.

Es molt probable que encara es facin alguns nomenaments més, elegint-se, en aquest cas, un cap de cavalleria, un altre d'artilleria i un auditor.

LA "LAUREADA" PER EN BASALLO

Pel negociat corresponent del ministeri de la Guerra s'ha tramès al Consell Suprem una sollicitud de la Cambra de Comerç de Córdova demanant la creu "laureada" de San Fernando per al sargent Basallo.

EL TINENT FISCAL DEL SUPREM

L'auditor general Angel Nonega serà nomenat pel càrrec de tinent fiscal del Suprem, càrrec que quedà vacant per passar En Trapaga a la fiscalia de dit tribunal.

LA CAUSA DE L'AVIACIÓ DE NADOR

Ha passat al conseller ponent, general Villalba, la causa instruïda contra el comandant Mulero, cap del Parc d'Aviació de Nador durant els fets de juliol de 1921.

LA NOVA ORGANITZACIÓ DEL VOLUNTARIAT

Aquesta setmana publicarà la "Gaceta" la nova organització estudiada per al voluntariat del Marroc.

La nota més sobresortint de la disposició és que la recluta es farà a la Península i el desaparèixer la facultat dels voluntaris per elegir el cos on facin el servei.

Segons nostres notícies, centralitzada la recluta a Espanya, es formaran unitats completes per a de seguida substituir amb elles altres de l'exèrcit permanent d'Africa.

S'assegura que s'ha procurat abaratar aquest servei, considerant que el Tere ha costat 23 milions des de 1921 fins ara.

DEL REPATRIAMENT

Al teatre Romea celebraren ahir altre mitg els pares dels soldats de quota, pronunciant-se discursos violents i demanant la repatriació de les tropes expedicionàries.

EL COMUNICAT

L'aposició de Tizzi-Aza ha estat hostilitzada per l'enemic, contestant-li i fent-li baixes.

Sense novetat s'ha fet un comboi a la mateixa.

Al fer-se un servei de protecció entre les posicions de Benilez i Divendres, fou ferit un soldat indígena.

Malgrat a què les notícies electorals són les més cotitzables avui, en el Govern hi ha veritable preocupació pel caràcter que presenten els aconteciments del Marroc.

Sap el Govern que les negociacions que el general Castro Girona va entaular amb Abd-El-Krim, estan trencades i que les demandes del cap rebel són oneroses i fins afrentoses per a Espanya.

El ministre de la Guerra, al qual hem preguntat aquesta nit, ens va dir que estava mancat de notícies directes perquè les negociacions es portaven molt secretament pel ministre d'Estat, però que les seves impressions eren pessimistes.

El comte de Romanones, al qual també havem interrogat, en sha dit que siguen 140, siguin 150 els del 29, no importa gaire; ara no hi ha més que Marroc, i en el moment actual el problema entra en un punt culminant.

LES REGIONS OCUPADES

El discurs de M. Poincaré contestant el de von Rosenberg

Mentre el "primer" francès esgrimeix arguments, el Govern alemany posa esperances en el discurs de Lord Curzon

Paris, 23.—Amb motiu de la inauguració del monument als morts de la guerra, que tingué lloc ahir a Void (departament del Mosa), M. Poincaré pronuncià un discurs, en el qual va voler fer notar una vegada més el sentit de la guerra i de l'ocupació de la Ruhr.

Alemanya—digué el president—intenta avui desnaturalitzar els orígens de la catàstrofe i defensà els crims que va cometre. Respecte de la qüestió de la Ruhr, el procedir d'Alemanya és idèntic: la seva propaganda tracta pèrfidament d'atribuir a les nostres tropes tots els incidents que allí es produeixen, encara que aquestes es trobin freqüentment en aquella regió davant de la necessitat de defensar llur vida i llur prestigi.

Amb aquesta propaganda, amb aquesta resistència passiva i aquesta tenacitta de no donar als tractats una altra valor que el de trossos de paper, Alemanya es creu superior a la intel·ligència de totes les nacions, arribant a creure que a força de falsificar els fets aconseguirà desviar els esperits.

El ministre d'Afers Estrangers alemany, senyor Rosenberg—afegeix M. Poincaré—, pretè que havem entrat a la Ruhr sense serioses motius i que el preu de 1923 fou feta als aliats una oferta de tresta mil milions de marcs.

Aquesta oferta no ha existit mai, sabent-ho, però, que el senyor Rosenberg sabè i observaren que Alemanya després d'haver reconegut formalment el deute de 1921 que devem als aliats 132 mil milions de marcs i d'haver obtingut gràcies a aquest reconeixement que no li fos ocupada la Ruhr, es digna el gener de 1923 oferir als aliats menys d'una quarta part de la xifra per ella prèviamente fixada per la Comissió de Reparacions.

Aquesta suposada concessió que ens feia durant el passat mes de gener, segons ella diu, ens la feia a canvi d'una moratòria de tres o quatre anys i sense cap mena de garanties.

M. Poincaré fa resaltar quanta diferència hi ha entre la conducta actual de France i l'actitud de l'Alemanya victoriosa del temps de Bismarck.

Les mateixes falsetats trobem, segueix dient el president, en les paratules del Govern alemany quan intenta fer creure que ha complert exactament les clàusules del Tractat relatives al desarmament.

El Govern de Berlín sap perfectament les contínues dificultats que l'assumpte ha trobat. El general Nollet, president de la Comissió de control, es veié obligat el setembre de 1921 a demanar oficialment al Govern del Reich que prengué immediatament i sense nous retrassos a modificar l'organització de la policia per posar-la en harmonia amb la que el Tractat de pau estipula.

El Reich no ha pres cap de les mesures legislatives o administratives sollicitades per la Comissió. Altrament ha promulgat una llei que dóna als funcionaris de la Schutzpolizei un estatut anàleg al de l'exèrcit i pretén unificar els serveis de policia amb la Reichswehr.

Des de la signatura del Tractat de pau—termina dient M. Poincaré—no hem de donar proves de paciència i magnanimitat. Però que no parli el ministre alemany de la necessitat d'arribar a un acord amb nosaltres, mentre per altra part persisteix en erigir en doctrina el menysprea dels tractats existents.

Les condicions essencials per una política de col·laboració hem de reconeixer-les en nostres dues maranes, sense les quals cap reparacions i seguretat.—Havas.

LA CONCLUSIÓ DEL DISCURS DE LORD CURZON

Berlín, 23. — El consellier de Govern d'aquest i el ministre de Negocis Estrangers, senyor Rosenberg, han conferenciat amb els representants dels sindicats els quals han de donar cuenta en un acte que en l'actitud de rosta, tenen a prendre el Govern per a resoldre el conflicte actual.

Sembla que el Govern considera modificada la situació després del discurs de lord Curzon.—Havas.

Berlín, 23.—L'Agencia Wolff concedeix gran importància política al discurs de Lord Curzon, i el considera susceptible d'influir en gran manera sobre la situació actual.

El Govern del Reich s'ocupa actualment de les conseqüències que poden derivar del dit discurs.

Consultat el senyor Stresemann per la dita Agència, ha confirmat que el Govern procurarà treure conclusions del dit discurs, i els pèrits negociaran la capacitat d'Alemanya i les condicions perquè sigui reconeguda la sobirania de Renània, la Ruhr i el Sarre. No obstant, la resistència passiva continuarà fins que en els "pourparlers" s'arribi a una conclusió definitiva.—Havas.

Berlín, 23. — Els pacifistes

Berlín, 23. —En l'entrevista que tingué el Canceller el dissabte amb els representants sindicalistes de tots els matiços, aquests sostingueren, segons una informació publicada pel "Servei Parlamentari Socialista", que els sembla arribat el moment que el Govern faci a les potències de l'Entesa oferiments positius

L'entrevista dels representants sindicalistes amb el Canceller a la qual també hi assistí el ministre d'Afers estrangers, versà igualment sobre el problema de l'estabilització del marc i sobre les qüestions d'ordre interior relacionades amb això, altals com la qüestió de la disminució del cost de la vida, etc. El Govern alemany ha promès d'oposar-se enérgicament al retorn dels esdeveniments semblants als ocorreguts aquests darrers dies en el mercat de les divises i impedir l'alça arbitrària dels preus. —Radio.

UNA NOTA OFICIOSA SOBRE EL DISCURS DE LORD CURZON

Berlín, 23. — El Govern del Reich ha publicat una nota oficiosa manifestant que el discurs pronunciat per lord Curzon, constituïx un fet polític que pot influir en l'actual situació. El Govern examinarà detingudament les conseqüències que neguin originar-se de l'esmentat discurs.—Radio.

ELS COMUNISTES EN MANIFESTACIÓ PROTESTEN DELS SUCCESSOS DE MULHEIM

Dusseldorf, 23. — Com a protesta pels successos de Mulheim els comunistes de Dortmund organitzaren ahir una manifestació a la qual assistiren unes mil cinc centes persones.

En els discursos que amb aquest motiu es pronunciaren, s'invità als obrers en atur forcós que guardessin una actitud digna.

Serà creat un comité que estudiarà la qüestió de l'atur forcós a la Rhur i al baix Rhin. El Comité tindrà la seva seu a Dusseldorf.—Havas.

TOPADA DE TRENS :: TRES MORTS I NOMBROSOS FERITS

Dusseldorf, 23. — El dissabte, a la nit, prop d'Elenkirchen, topà un tren de viatgers amb un altre de mercaderies. Resultaren tres morts i nombrosos ferits.—Havas.

STINNES AJUDA A LA BAIXA DEL MARC

Berlín, 23. — Segons els diaris d'aquesta capital, la direcció d'una fàbrica del grup Stinnes adquirí, fora de les hores de Borsa, durant la setmana passada, una quantitat considerable de lliures esterlines, equivalent a alguns milions de marcs or, contribuint així a una nova baixa del marc.—Havas.

LES DUANES DE LA RUHR

Dusseldorf, 22. (Retrassat). —Els 15 llocs de Duanes que constituïxen el cordó duaner, han cobrat, d'ençà que comença a funcionar el dit cordó fins el dia 19 de l'actual, la quantitat de 603 milions de marcs, més 29.600 francs francesos. Tan sols durant el dia d'ahir recaptaren 24 milions de marcs i 2.000 francs francesos.

Els referits llocs s'encaixaren de considerable quantitat de mercaderies que s'intentaven fer passar fraudulentament i que seran venudes en subhasta. Entre l'encaixat figuren 600 vagons de mercaderies diverses; 60 autocamions; 40 automòbils, nombroses màquines d'escriure, teles, sabates, productes metal·lúrgics, etc., representant un valor de 70 milions de francs. Un dels llocs s'encaixà ahir d'un camió que transportava 800 milions de alemanys han dirigit al senyor Cuno un telegrama invitant-lo a emprendre negociacions sobre la qüestió de les reparacions.—Havas.

EL DISCURS DE ROSENBERG I EL DE LORD CURZON

Breslau, 23.—Von Gerlack ha pronunciat un discurs, en el qual ha manifestat que el discurs de Rosenberg havia estat inhàbil, però que el discurs de Lord Curzon havia obert de nou la porta que Rosenberg havia tancat.—Radio.

LA CONCESSIÓ CHESTER ¿SERÀ COMPENSADA FRANÇA?

Londres, 23.—Segons el *Morning Post* el Govern turc es proposa de compensar a França dels perjudicis de la concessió Chester adjudicant a aquesta potència la construcció de la línia férrea d'Eskicheir al port de Panderma.—Havas.

Londres, 23.—Segons notícies de New York, s'ha organitzat un poderós sindicat amb l'objecte de comprar les concessions turques. Alguns membres del susdit sindicat han sortit ja cap a Constantinoble.—Radio.

ACCIDENT D'AVIACIÓ 6 MORTS

Dayton, 23. (Estats Units).—Un avió militar que volaba a gran altura ha caigut violentament, resultant tres dels tripulants morts i altres tres en estat agònic.—Havas.

EL QUE DIU UN DELEGAT TURC

Lausana, 23.—Ahir es trobaven ja a aquesta ciutat, tots els delegats que han de prendre part a la nova Conferència de la pau oriental, que començarà aquesta tarda. L'atmosfera densa que voltava les primeres negociacions no s'ha pas purificat. Totes les dificultats de què estava crissada el febrer la conferència, continuen àrdues i a elles s'afegeix la concessió Chesteh que el Parlament d'Angora ha ratificat.

Un dels delegats turcs ha declarat a un periodista francès, el que seguix:

"Acabarem per entendre'ns. A canvi de les antigues concessions, estem disposats a donar-ne d'altres als francesos.

Per altra banda, França no desembarsà més que la primera part de l'empréstit que li concedia aquells avantatges, no havent complert, per tant, totes les obligacions del nostre acord. Els nordamericans ens prometen establir línies ferroviàries i emprendre immediatament les obres, de les quals en tenim necessitat urgent.

Abans havia tractat França amb la Turquia dels soldans, la qual ha desaparegut.—Radio.

MANIFESTACIONS DEL CARDENAL BISBE D'ORLEANS SOBRE LA SEVA CONTESTA A LA CIRCULAR DELS BISBES ALEMANYS

Paris, 23. — Monsenyor Touchet, Cardenal Bisbe d'Orleans, ha manifestat a un redactor del "Petit Parisien" les raons que l'havien mogut a contestar la carta circular publicada pels bisbes alemanys.

L'esmentat Prelat estima que la circular en qüestió constituïx una pública provocació destinada a perforbar l'esperit a França i a l'estranger i que tendeix a impulsar als católics contra el Govern de la República, amb el qual, diu el cardenal, en les circumstàncies actuals ens trobem tots identificats en esperit i de tot cor.

Després d'haver recordat l'actitud del Govern alemany en terminar la guerra de 1870, el qual Govern féu suportar al poble francès el tracte més dur, malgrat haver dit i repetit Bismarck que Alemanya feia la guerra contra el Govern imperial i no contra França, i després d'haver recordat que aquells que reclamen la revisió de Tractat de Versalles són els qui no tenen res per perdre, o germanòfils o aliats que han obligat els fins que es proposaren durant la guerra, el Prelat francès fa observar la mala fe dels autors d'aquella circular, passant en silenci els crims comesos pels alemanys durant la guerra i exagerant a consciència alguns insignificants amb motiu de l'ocupació de la Rhur.

Acabà dient: Alemanya ha empres una maniobra per posar uns francesos contra d'altres i això no arribarà a ésser, fermira dient, perquè France i la fe no han de separar-se mai. —Havas.

UN ALTRA DISCURS DE M. POINCARÉ

Bar le Duc, 23.—A la sessió d'obertura del Consell general del Mossa, el senyor Poincaré pronuncià un discurs en el qual estudià quasi exclusivament la política interior.

Afirmà que la urgència en la restauració de les regions devastades exclou més que mai, tant a l'interior com a l'exterior, tota possibilitat de política d'aventures o política personal.

Mantenir intactes les aliances que la guerra creà, practicar-les lealment en interès comú amb esperit de justícia i d'igualtat, conduir per últim Alemanya a la consciencia de les seves responsabilitats i del respecte dels seus compromisos, obtenir de la mateixa, sense mediació de ningú la reparació íntegra dels nostres danys, que és la condició essencial de la nostra ràpida i completa restauració financiera, com a base de l'estable fonament econòmic d'Europa, obtenir així mateix garanties permanents contra noves invasions, la qual cosa és condició essencial per a la pau legal i la tranquil·litat del món, heu's ací la tasca que havem de complim i que no abandonarem.—Havas.

L'QUESTIO D'ORIENT

Comença la 2.ª conferència de Lausana

Declaracions d'un delegat otomà :: Sembla que França rebrà compensacions per la concessió Chester

Lausana, 23 (Retrassat). — Han arribat les delegacions turca, britànica, italiana i nord-americana.

Ismet Baixà repetí que els turcs desitgen la pau, però que s'oposaran a tot el que signifiqui esclavitud.—Havas.

Lausana, 23.—Ahir arribaren per prendre part a la Conferència els generals Pellé i Rumbold, alts comissaris respectivament de França i Anglaterra a Constantinoble.—Havas.

PERQUÈ NO HA ESTAT INVITADA RUSSIA

Lausana, 23.—El Govern rus no ha estat invitat a prendre part a la nova Conferència, per haver estat solucionada ja la qüestió relativa al conveni dels Estrets.—Havas.

L'OBERTURA DE LA SEGONA CONFERÈNCIA DE LA PAU

Lausana, 23.—L'obertura de la segona conferència de la pau ha revestit un caràcter de gran simplicitat.

Aquesta tarda els delegats de les principals potències aliades celebraran una conferència amb els delegats turcs. La reunió versarà sobre els treballs preparatoris de la Conferència.—Havas.

Lausana, 23. — Aquesta tarda, a les tres, celebrà la Conferència de la pau greco-turca la seva primera sessió oficial.

Després de sostenir-se una breu discussió, s'acordà procedir al nomenament de tres Comitès especials, que tindran a llur càrrec l'estudi de diferents clàusules i que estaran presidits, respectivament pel senyor Horaci Humbold, anglès; el general Pellé, francès, i el senyor Montagna, italià.

Ismet-Paixà doná la seva plena aprovació al pla traçat per a la labor de la Conferència.

El senyor Humbold exposà la seva esperança que breument podrà arribar-se a la firma de la pau.

El general Pellé, no solament féu aquests mateixos vots sinó que excità a tots a collaborar a l'obra comuna, per tal que la firma de la pau sea un fet lo més aviat possible.

El senyor Montagna i després els representants del Japó i dels Estats Units observaren que gran part de la tasca estava ja realitzada i que confiaven, per tant, realitzar el que restava per fer.

Ismet-paixà declarà que Turquia no tracta ni molt menys d'allargar la desitjada solució, sinó que tant o tal vegada més que alguna de les potències interessades en el litigi, desitja Turquia febrosament que s'arribi a una solució satisfactòria.

Terminà desmentint terminantment que fes les declaracions que se li han atribuit, al seu pas per Belgrad amb direcció a aquesta capital, i, segons les quals, es mostrava molt pessimista respecte de la Conferència.—Havas.

DE RUSSIA

—o—

Krassin i Txitxerin es declaren contraris del terror vermell

Riga, 23.—Segons un despatx de Moscou, el Congrés comunista s'ha pronunciat per augmentar els efectius de l'exèrcit vermell.

Krassin i Txitxerin protestaren enèrgicament contra el restabliment del règim del terror. Sembla que Krassin amenaçà fins i tot amb presentar la dimissió.—Havas.

L'ACUSACIÓ CONTRA EL PATRIARCA TIKHON

Paris, 23.—Segons les últimes notícies de Moscou, el comissari de Justícia acusa al patriarca Tikhon d'haver combatut per tots els mitjans al seu abast la revolució i d'ésser el promotor d'alguns avalots sagnants.—Havas.

EL TRIBUNAL DE MOSCOU DICTA ONZE PENES DE MORT MÉS

Moscou, 23.—Després de deu hores de debats el Tribunal de Moscou ha dictat la seva sentència en el procés dictat la seva sentència en el procés incoat contra funcionaris del servei d'allotjaments de Moscou, acusats de venalitat. Dels 86 acusats, onze han estat condemnats a mort i 63 a penes de presó. Els altres han estat absolts.—Radio.

ELS BOLXEVISTES ESTENEN LLUR PERSECUCIÓ RELIGIOSA A GEORGIA

Reval, 23.—La persecució religiosa exercida pel Govern dels Soviets a Rússia ha estat extesa a Geòrgia, on han estat empresonats els católics en gran nombre amb llurs cups jeràrquics. Cent esglésies han estat tancades per les autoritats d'ocupació soviètiques, negant al delegat de la Santa Seu l'entrada al territori.—Radio.

DESORDRES A LA RUSSIA MERIDIONAL

Paris, 23. — Segons els diaris de Moscou, en una collisió lagunda a Ekaterinoslav entre vaguistes i les tropes del Govern hi hagué dotze morts i un centenar de ferits.

Un grup de bandolins atacà un tren de Kiev a Odessa, afusellant seguidament onze funcionaris soviètics.

ELS SOVIETS VOLEN PROVEIRSE D'AVIONS

Moscou, 23.—El Consell de Comissaris del Poble acaba de concedir un crèdit de 150 milions de rubles or a la Comissaria de Guerra per a la compra a l'estranger d'avions de combat i de reconeixement. Altrament es destinarà un crèdit suplementari al desenrotllament de la construcció d'aeroplans a Rússia.—Radio.

EN PLENA REPÚBLICA

Berlín, 23. — El príncep Eithel Frederic de Prússia ha nomenat cavalls de l'Ordre de Sant Joan de Jerusalem, 36 membres de la Reichswehr i onze funcionaris de policia.—Havas.

LA INTRANSIGÈNCIA DE LES "MIDINETTES" HA ORIGINAT EL LOCK-OUT

Paris, 23.—Les modistetes no han pogut arribar a un acord amb la Cambra patronal. La vaga, doncs, continua.

A conseqüència de l'actitud intransigent de les modistetes, la Cambra sindical de la costura ha declarat el lock-out.—Havas.

ECONOMIES

—o—

Ha començat de regir l'hora d'estiu a Bélgica i a Anglaterra

Brusselles, 23.—El dissabte, a les onze de la nit, entrà en vigor l'horari d'estiu. Tots els rellotges foren adelantats una hora. En aquell moment, considerat ja com a mitja nit, tots els tren que circulaven es consideraren amb una hora de retràs i posant la marxa necessària per ajustar-se a l'horari del nou règim.—Radio.

* * *

Londres, 23.—S'ha posat en vigor el nou horari d'estiu.—Havas.

EL NOU GOVERN IUGOESLAU

Belgrad, 23.—S'ha encarregat de la formació de nou Ministeri el senyor Patxio.—Havas.

EL CONTRABAND DE COCAINA ALS ESTATS UNITS

Halifax, 23.—Els agents de Duanes s'han apoderat, en aquest port d'un contraban de cocaina de procedència alemanya, per vàlua d'un milió de dólars.—Havas.

LES FESTES DE LA FUNDACIÓ DE ROMA

Roma, 22. (Retrassat). — Amb motiu de l'aniversari de la fundació de Roma, el rei ha rebut solemnement els senyors Mussolini, Acerba, sots-secretari d'Estat; Cremonesi, comissari real de la ciutat, i De Bono, comandant de la milícia nacional. Tots vestien d'uniforme.

Els generals Diaz i De Bono revistaren les tropes, les quals desfilaren davant una immensa multitud per la ciutat que es trobava engalanada.—Havas.

marcs i gran quantitat de gantvels, navalles d'afeitar i estisores.—Havas.

LES PROTESTES D'ALEMANYA

Berlín, 23. — El Govern de Reich ha protestat prop de París, Londres i Brusselles contra la supressió del comissari de l'Imperi a Renània. — Havas.

LES SEXPEDICIONS DE CARBÓ

Dusseldorf, 23. — Les quantitats de carbó i cok expedides fora de la conca de la Ruhr durant el dissabte passat foren de 10.370 i 5.690 tones, respectivament.—Havas.

UN DISCURS DE M. BRIAND A NANTES

Nantes, 23.—En un discurs pronunciat pel senyor Briand en un banquet donat en honor seu pels ex-cos batents, afirmà la necessitat de França d'obtenir les justes reparacions que té dret, invocant els sentiments de solidaritat de tot el poble francès davant la magna labor dels homes d'Estat, desitjosos sols d'aconseguir la prosperitat del seu país.

En contra del que es va afirmar el discurs del senyor Briand no abrigà cap intenció política.—Havas.

LA FESTA DE SANT JORDI

L'OFICI DE VESPRES

Diumenge a la nit van cantar-se, a la Capella de Sant Jordi, del Palau de la Mancomunitat,, vespres solemnes, congregant-se amb tal motiu a la dita capella una concurrència selecta i distingida.

LES MISSES D'AHIR AL MATI LA DELS MONTSERRATINS

La missa de comunió que Els Montserratins celebren tots els anys a la capella gótica de la Mancomunitat tingué lloc,, com de costum, a les set del matí, assistint-hi una gran gentada, però abundant-hi, sobretot, les douzelles i joves i produint un bell efecte les blanques caputxetes de les pomellistes. Era tanta la concurrència, que no cabia dintre del temple, tenint de romandre molts a la galeria veina.

Mentre Mossèn Baldelló celebrava la missa, alguns socis de l'Orfeó Català cantaren piatosos motets. La comunió durà llarga estona, repartint-se entre les dames i senyoretes unes fulles editades per l'Agrupació i altres de la "Diada Montserratina".

LA DE LA LLIGA ESPIRITUAL

A les vuit del matí va celebrar-se una altra missa de comunió cantada a càrrec de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Fou celebrant el Rd. doctor Jaume Canadell, cantant-se la missa "Fons bonitatis".

A l'ofertori l'Allelúia pasqual o "filii et filiae", i durant la comunió l'Adoro te devote", "Adoremus" i "Aeternum" i "Ubi Charitas", del repertori gregorià.

En acabar la missa els Goigs de Sant Jordi i la Salve gregoriana.

LA DE L'ESCOLA MONTESSORI

A les nou hi ha gué també missa cantada, a càrrec de l'Escola Montessori de la Mancomunitat de Catalunya.

Va celebrar el doctor N'Antoni Batlle, cantant-se la missa núm. XV del Kyriale, i motets gregorian a l'ofertori i comunió, i a l'acabament el salm "Laudate puri" i el "Virolai" a la Patrona de Catalunya.

LA MISSA DELS ESTUDIANTS

A les deu i a càrrec del Patronat d'Estudiant de la Universitat Nova, hi hagué una missa resada, essent celebrant el catedràtic doctor Marian Faura.

Igual que a les anterior, hi assistí molta gent.

L'OFICI

Com de costum també, a les onze va celebrar-se l'ofici solemne reservat als senyors diputats de la Mancomunitat de Catalunya i llurs families, veient-se el temple molt concorregut per distingides families.

El Prior de Sant Jordi, moments abans de començar l'ofici va beneir els pomells de roses de Sant Jordi que havien de repartir-se després entre les autoritats, tal com s'acostumava fer en altres temps en aquesta diada.

Entre els que assistiren a l'ofici recordem: el president de la Mancomunitat, En Josep Puig i Cadafalch, el conseller En Joan Vallés i Pujals i els diputats senyors Coloner, Grañé, Canella, Casanovas (Angel), Fatjó, Isamat i Campmany; en representació del bisbe, el canonge doctor N'Isidre Casañas; *en representació de l'alcalde de la ciutat* el regidor senyor Plaja,, al qual acompanyaven els regidors senyors Viza, Tusell, Bordes i Nonell; el secretari del Consell En Lluis Sans i Buigas; el secretari de la Diputació, N'Ignasi Torruella i altres alts empleats de la Mancomunitat.

La missa fou cantada per l'Orfeó Català.

A l'ofici fou celebrant el Prior de la capella.

OVACIONS A LES AUTORITATS. — ENTUSIASME. — ELS SEGADORS

En acabar l'ofici, totes les families i autoritats començaren a sortir. El nombrós públic que hi havia dintre el Palau de la Generalitat per les galeries gótiques i Pati dels Tarongers, en adonar-se que sortien les autoritats i el president de la Mancomunitat amb altres diputats, prorromperen en grans aplaudiments i visques a Catalunya que duraren llarga estona, cantant-se també "Els Segadors", que foren chorejats pel públic amb entusiasme.

CONCERT DE LA BANDA MUNICIPAL

En obsequi al Patró de Catalunya la banda municipal va donar un concert ahir al matí a la Plaça del Rei, acudint a escoltar-la un públic molt nombrós que aplaudí als executants.

L'ANIMACIÓ AL PALAU DE LA GENERALITAT

Fins a primera hora del vespre no va minvar l'animació al Palau de la Generalitat, que es veié molt concorregut durant tot el dia, havent-hi moments que era materialment impossible donar un pas pel Palau i en les dependències on era permesa l'entrada de públic.

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi es veié també visitadissima l'Exposició del Llibre Francès, que hi ha instal.lada a la Sala de l'Assemblea.

Durant tot el matí van arribar comissions de nacionalistes amb senyeres; alguns d'ells es situaven al Pati dels Tarongers començant a cantar "Els Segadors", que eren chorejats per tothom. Després seguien els visques a Catalunya, en mig de llargs aplaudiments, reproduint-se les manifestacions a la porta del Palau, a la Plaça de Sant Jaume, on hi hagué durant tot el dia bastant públic.

LES FLORS DE SANT JORDI

El president de la Mancomunitat va fer ahir present de proms de flors a les esposes de les autoritats, diputats i periodistes que assistiren a la festa.

LES VESPRES DE SANT JORDI

Ahir, a darrera hora de la tarda, van cantar-se les segones vespres de Sant Jordi pels socis de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, acabant-se amb el "Virolai" de la Mare de Deu i els Goigs de Sant Jordi.

PELS DIFUNTS

Avui es resarà un ofici de difunts en sufragi de l'ànima dels diputats de la Mancomunitat morts durant l'any.

INCIDENTS A LA UNIVERSITAT

Sembla que la iniciativa de consagrar la festa de l'estudiant el dia de Sant Jordi, desvetllà les rancúnies dels estudiants que encara militen en bots forasters.

L'Associació Catalana d'Estudiants i l'Associació d'Estudiants de la Universitat Nova organitzaren per a ahir, a les onze del matí, una audició de sardanes a la plaça de la Universitat. Les sardanes es ballaren amb tota facilitat per la gran munió d'estudiants i estudiantes que ocupaven l'ampla vorera de la Universitat. Moments abans d'acabar l'audició, corregué el rumor que els elements hostils a Catalunya s'havien proposat no deixar acabar la festa amb harmonia i quan el públic es posà a cantar "Els Segadors", sorgiren dels grups de "valientes" alguns gestos de mal gust i paródies grotesques, donant motiu a algun cop de puny que s'emparà a les galtes dels estudiants forasters. En mig de l'aldarull, de crits, de bastons enlaire, de polsaguera i maledicions dels caiguts, sortí, com per art d'encantament, un guàrdia civil que agafà del braç un estudiant amb l'intent d'endur-se'l a la delegació. S'escaigué que l'estudiant no era dels de casa, però en mig de la confusió, tothom cregué que era un nacionalista, i s'alçà un crit d'alerta i tots afluiren sobre el guàrdia formant-se entorn d'ell una espessa pinya de joves que no pararen fins que el guàrdia cedí i deixà anar el pres. Al principi resistia, però promptc la pressió dels estudiants va tenir la virtut d'alliberar llur company.

L'incident s'acabà en formar-se una gran manifestació que es dirigí a la Plaça de Sant Jaume.

LES ENTITATS JURIDIQUES

El Col.legi d'Advocats i l'Acadèmia de Jurisprudència declararen festiu el dia d'ahir, en celebració de Sant Jordi.

Amb aquest motiu, han vagat les seves oficines, així com també la biblioteca.

La festa es féu per acord de la Junta, pres quan fou circulada l'ordre que les entitats juridiques vaguessin amb motiu de la "Fiesta de la Raza", entenent que no hi havia motiu per aquell dia, però que, en canvi era procedent fer-ho per Sant Jordi.

PETICIÓ DELS ESTUDIANTS

Una nombrosa comissió d'estudiants han demanat per veure el senyor Puig i Cadafalch, cosa que no han pogut aconseguir per no trobar-se en aquells moment al Palau de la Generalitat.

Havent estat rebuts pel majordom senyor Utrillo, li han pregat que trametés al President la petició que fos treta de la façana de la Plaça de Sant Jaume la bandera que hi onejava, perquè, al seu entendre, resultava bastant inadequat que llamegés a la façana principal del Palau, precisament per celebrar una festa nacional catalana.

El senyor Utrillo els va manifestar que trametria el prec al President.

Els Teatres

PRINCIPAL PALACI

La companyia del Reina Victòria, de Madrid, afanyosa de donar la major variació possible al cartell, anuncia per a aquest vespre la represe de la famosa opereta del mestre Vives "El duquesito o La Corte de Versalles", obra que l'esmentada companyia estrenà a la capital espanyola i en la qual es distingeixen extraordinàriament les aplaudides primeres tiples Carme Iborra i Laura Pinillos, les quals faran en "El duquesito" llur presentació al públic de Barcelona.

Per a darrers de setmana es prepara l'estrena sensacional de l'opereta bufa *en tres actes "Roma se divierte"*, representada a Madrid més de cent nits seguides. La música d'aquesta opereta, que l'any passat fou en Alemanya l'exit teatral de més ressonància, és original del famós compositor Jean Gilbert, autor de la partitura de "La casta Susanna".

Prenen part en la interpretació de "Roma se divierte" els principals elements de la companyia, jugant el divertit Pep Moncayo el paper de Lucul, del que en fa una veritable creació, i estant confiats els ballables a les dansaires Vera Wratislava, Victòria Pinillos, Ofèlia Cortesina i Victòria Garcia.

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

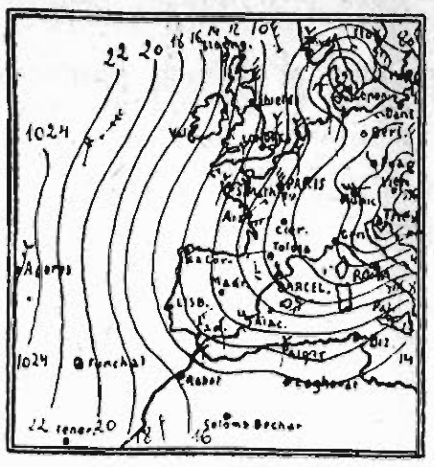

Dia 23 d'abril de 1923

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATI.—*(Observacions d'Europa. Nord d'Africa i Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fils)*:

Baixes pressions a l'Europa Central estenent-se des del mar Báltic fins el centre d'Espanya i Balears.

Les altes pressions es troben a l'Atlàntic (1024 milibars a les Açotes).

Plou a l'Oest de França, a Austria i a les costes italianes de l'Adriatic.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 DEL MATI.—*(Observacions de la Xarxa meteorológica catalana, comunicades per telèfon)*:

Domina el règim de cel nuvolós, especialment a les regions septentrionals. Cel relativament serè a Tarragona. En les darreres 24 ha plogut a gairebé tot Catalunya, observant-se algunes tempestes isolades.

La temperatura màxima ha estat de 19° a Barcelona i Fbx.

La temperatura mínima ha estat de 1° sota zero al Port Estangento i a Puigcerdà.

3. VENTS SUPERIORS A BARCELONA.—*(Sondatges de l'atmosfera lliure, a les 7 del matí)*:

Altitud, metres:	500	1000	2000	3000	4000	[illegible]	[illegible]
Direcció:	SSE.	SSE.	WSW.	WNW.	W.	SW.	SW.
Velocitat metres per segon:	1.	1.	7.	7.	7.	7.	9

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13, 18

Barómetre a zero i al nivell del mar: 754'1, 755'5, 757'8. — Termómetre sec: 13'1, 17'1, 15'0. — Termómetre humit: 11'0, 13'9, 12'6. — Humitat (centesimes de saturació): 73, 66, 71. — *Direcció del vent*: WNW, W, W. — Velocitat del vent en metres per segon: 1, 4, 4. — Estat del cel: quasi serè, nuvolós, nuvolós. — Classe de núvols: stratus-cúmulus, Pm-cúmulus; cúmulus-nimbus; Pm-cúmulus, cúmulus-nimbus.

Temperatures extremes a Centra

Maxima: 17'6. — Mínima: 11'5. — Mitjana arran de terra: 10'2. — Oscil.lació termométrica: 6'1. — Temperatura mitja: 14'5. — Precipitació aquosa, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0'1 milímetres. — Recorregut del vent, en igual temps: 88 quilómetres.

Miting del Comité d'Actuació Civil contra el Terrorisme

El diumenge al matí i davant un públic molt nombrós tingué lloc al Teatre Nou el primer acte organitzat pel Comité d'Actuació civil per tal de protestar contra el terrorisme.

La presidència, que ocupava l'escenari, era representada pels senyors que formen el Comité organizador del miting i nombrosos representants d'entitats i associacions obreres adherides a la campanya del Comité d'actuació civil contra el terrorisme.

L'acte començà a les onze sota la presidència del president de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, doctor Aguadé i Miró. En obrir l'acte féu avinent l'importància que tenia el miting que anava a celebrar-se, afegint que tots els ciutadans que sentin una veritable amor a la ciutat i a la tranquil.litat interior de la mateixa haurien d'haver-se adherit a aquesta humanitaria campanya contra el terrorisme. Fet seguit pregà atenció als oradors que han de parlar i començà concedint l'us de la paraula al senyor Gorga, el qual parla en representació de la Lliga dels Drets de l'Home. Fa una crida a tots els reunits perquè cada u ocupi el seu lloc en l'Associació Civil que s'acaba de formar., donant algunes explicacions sobre l'actuació d'aquella.

Per la Federació Local de Sindicats Units s'aixeca a parlar el senyor Lluch. Afirma que la lluita social a Barcelona és un episodi entre la reacció i els homes lliures, però no entre determinats sindicats. Referint-se a l'assassinat d'En Seguí diu que allò fou una manifestació de terrisme. Diu que l'organització obrera de Barcelona no pot arribar mai a una intel.ligencia amb els criminals i que ells seguiran el camí empres, guiats per l'ideal de redempció que els anima.

En Francesc Muntanyà, per l'Esquerra Catalana, combat el terrorisme en termes enérgics. Parla del sometent i de la Inquisició i diu que davant la força social que avança es recorren a tots els mitjants més abominables per contrarrestar-la.

Fins trobem—diu—aquí reunits els que volem guarir la ciutat de la malaltia que sofreix. Finalment comenta la reacció que està experimentant arreu l'esperit civil, la supremàcia del qual ens enalteix.

En Francesc Xavier Casals, en nom del Centre Autonomista del Comerç i de la Indústria, diu que l'entitat que representa és obrera i ha d'estar sempre al costat de l'obrer. Recorda com moltes lluites polítiques han estat delegades pel mitjà del terrorisme, però en aquesta no passarà el mateix, ja que el que no puguin fer les paraules ho farà l'esperit liberal del poble. Diu que a Espanya el Poder Públic ha estat sempre desmoralitzador.

El senyor Campalans diu que parla en representació de l'Agrupació Socialista Catalana. Diu que els reunits representen les forces vitals de Catalunya. Altres representen les forces vives perquè són "vius" i amb el terrorisme volen ofegar tot sentiment de llibertat; per això hem vingut nosaltres aquí, per aixecar-nos contra ell i no abandonar la nostra tasca sense haver obtingut la seva destrucció. Hem d'unir-nos per a seguir endavant, tenint consciència de la responsabilitat que contraiem amb l'opinió. El nostre fracàs equivaldria al desbordament de la més crudel reacció. Avui comença per nosaltres una nova era: si volem que sigui feconda, si volem que torni la llum a la consciència dels homes honrats, hem de tenir present que no hi haurà pau fins la completa unió de tots.

Finalment fa una crida a tots els obrers d'intel.ligencia clara per que es facin carrec de la transcendència dels moments actuals.

En Joan Fairó va parlar en nom de la Confederació Regional del Treball.

Diu que amb la destrucció del terrorisme volen que renaixi l'esperit civil i que acabi la reacció.

En Joaquim Maurin, en nom del periodic "La Bandera" diu que mentre en altres locals es parla de desfetes com la de Marroc, ningú es preocupa de la desfeta de Barcelona, la ciutat morta pel terror. Acaba dient que si no volem que ens assassinin és necessari que tots els homes honrats s'agrupin per destruir el terrorisme, exercint una enérgica acció comu, demanant que s'exigeixin responsabilitats pels assassinats de Barcelona.

Angel Pestanya diu que poques vegades ha sentit tanta emoció com en aquest moment en que es planteja als reunits un problema de vida o mort per a la ciutat.

Afirma que els que cometen aquests assassinats no son terroristes sinó assassins vulgars que amb els diners de llurs crims han pogut crear-se una nueva de posició social demostrant que en certes esferes l'impuls de la força te més valua que el que dicta la consciencia.

Fa esment de sutriments que han hagut de sofrir molts obrers i diu que el terrorisme està alentat pels que creuen que les idees s'imposen per la força. Si la lluita fos entre sindicats diu que ja fora resolta.

Mereix que ara comença pels homes lliberals una nova cruzada i que els reunits han d'acabar amb el domini de la pistola.

El president, doctor Aguadé, resumí l'acte dient que l'única conclusió era defensar els drets de tots els ciutadans. Anuncia que dintre poc se celebrarà un acte de gran resonancia.

L'Estat—diu—ha fracassat en totes les parts del món; per aixó nosaltres ens hem agrupat per a aquesta actuació de defensa civil. Els actes no es produeixen espontàniament sinó que es fan.

Acaba recordant de quint mitjans van valguer-se els governs de tot el món per a portar la guerra a tot el món. Dona l'acte per acabat i demana que tothom surti ordenadament.

Durant l'acte ni a la sortida va registrar-se cap incident desagradable.

Les autoritats havien adoptat moltes precaucions, que resultaren inútils.

"La Festa de la Dansa Catalana"

L'Esbart Folk-Lore de Catalunya i l'Ateneu Autonomista del districte sisè posen en coneixement dels seus socis que per a concórrer a les festes de la Dansa catalana que organitza la primera entitat al Frontó Comtal, la primera sessió de les quals tindrà lloc a la tarda del vinent diumenge, precisa proveir-se de contrasenya de soci, la qual podran passar a recollir des d'avui dimarts, de vuit a nòu del vespre, al seu estatge social, Enric Granados, núm. 22, entresol.

CRONICA DE CULTURA

A L'INSTITUT AGRICOLA CATALA DE SANT ISIDRE

Avui, dimarts, a les quatre de la tarda, el senyor marquès de Camps donarà a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre la darrera de les conferències que sobre la crisi vinícola ha organitzat aquella entitat.

"La vinya i el vi en l'actual moment", es el tema que desenrotllarà.

El president, En Carles de Fortuny, farà el resum de les conferències.

CONFERENCIA P. ENRICO CIFATTE

Avui, dimarts, a les deu de la vetlla, el senyor Pier Enrico Cifatte, redactor en cap de "La Voce del Popolo", de Roma, donarà a la sala d'actes de l'Ateneu Barcelonès una conferencia pública sobre el tema: "Il Fascismo: Com'è nato, come s'è manifestato, quali ne sono i fini".

A L'ATENEU

Conferència De Traz

Ahir vespre donà la seva anunciada conferència a l'Ateneu Barcelonès Mr. Robert de Traz, el ben conegut director de la "Revue de Genève". El senyor Josep Maria de Sagarra va fer-ne la presentació, recordant l'obra de M. de Traz a "Revue", un dels órgans més selectes de la intel.lectualitat contemporania, en les planes de la qual no son estranys els noms de la nostra Patria i els nostres poetes.

El conferenciant desenrotllà, amb paraula agil i serena, el seu tema "Rôle des petits états". Començà recordant com les grans creacions de la humanitat han sortit dels petits estats i fins de l'anomenat limitat i civil de les petites ciutats, des de Jerusalem i Atenes fins a Weimar i Ginebra. Els petits estats son a la mesura de l'home, qui els governa, sense desencadenar forces que despres no pot controlar. Els petits estats, altrament, son els que formen la ciutadania: en ells no es possible el desinteressament de la vida pública, com ho és en els grans imperis. En la immensitat de l'estepa russa, l'home desapareix absorvit per la naturalesa enorme; en el formiguer de les grans cornes humanes de l'India o de la Xina, l'home desapareix convertit en un gra dins el sorral. Demostra históricament M. de Traz com l'objecció més forta que s'ha fet contra els petits estats, que no son mare prou ample per l'eclosió de l'home de geni, és falsa; al contrari, homes originaris de grans estats, com els alemanys Nietzche i Wagner, fou a la petita Suissa, a Basilea i a Lucerna, on donaren els fruits més sucosos.

El corrent de la história dun a la consagració dels pobles petits: només cal veure damunt el que fa un segle eren solament tres estats, Russia, Turquia i Austria, el nombre de pobles que avui són lliures. Les grans virtuts humanes és en els petits pobles on millor han florit. Cal recordar només el nom de "ciutat refugi" donat a Ginebra, quan les Buites de la Reforma ensagnaren tot Europa, i que avui és també en els petits estats on hi ha la seu de tots els organismes internacionals.

M. de Traz fou molt aplaudit i felicitat en acabar la seva lliçó, tan plena d'idees.

Un èxit compartit pel governador, la policia i "La Veu de Catalunya"

En l'edició de diumenge posàrem ben bé en clar la causa que ens obligà a donar, llevant-li tota importància, la notícia d'un suposat intent d'atemptat contra el senyor Cambó. Diguérem també com aquesta prudència nostra va ésser maliciosament interpretada per nostre estimat confrare *La Veu de Catalunya*, la qual donà al pressumpte atemptat una importància ben poc discreta.

Ahir al matí tots els collegues, llevat de *La Veu de Catalunya*, s'adonaren de la *gaffe* involuntària en què havien incorregut per culpa d'un trop de zèle de la policia, i per l'afany d'èxit del senyor Raventós. El Dia Gráfico el subtil escriptor que escriu la secció d'Ecos es revenja empassant-se en la ironia. *El Correo Catalán*, aliat en aquests moments de *La Veu*, pren amb indignació la trista broma i la titula *El atentado contra Cambó o una plancha de la policía*. Acaba el solt dient:

"En los pasillos del Palacio de Justicia oímos asegurar que no se trata de atentado alguno, sino de una plancha fenomenal de la policía que sin tou ni son detuvo a los mencionados sujetos, que son trabajadores de una fábrica de vidrio, y esperaban a su patrono, quien tiene el despacho cerca del local de la Sociedad Hispano Americana, para acompañarle, pues parece que está amenazado por el Sindicato Unico.

¡Y el señor Raventós tan alano que estaba por el excelente servicio prestado por la policía!"

Malgrat això, *La Veu* de diumenge continua amb una seriositat còmica donant gran importància al fet i referint en forma indirecta a LA PUBLICITAT que no hauri fet el mateix. *La Veu*, però, ha rectificat. ¿Com? Té massa autoritat i massa seny per confessar el fracàs. A l'edició d'ahir a la nit no dia de l'atemptat ni mitja paraula.

* * *

Sens ha pesat la publicació del següent document referent amb aquesta qüestió:

El 200 que sot-signen, tots ells veins de la barriada de Santa Madrona Vella Francesa Nova, sense distinció de matices ni colors polítics, industrials i treballadors, s'adresen a l'opinió pública pel mitjà de la Premsa fent saber que Pere Balmis Ballbona - Amadeu Rius Martí - Estanislau Llatinadó Huguet i Innocenci Herrero Gonzalez delinqüents amb motiu d'un suposat atemptat frustrat contra el senyor Cambó, tots ells residegen dos de llarg temps a aquesta barriada i que per llur conducta i comportament, s'han fet dignes de l'aprecí i consideració de tothom, obeint indubtablement a una confusió de la policia llur detenció, tota vegada que res els acusa i que llur innocencia queda palesada en el fet.

Ensems, protestem enérgicament de les versions aparegudes al diari "La Veu de Catalunya" creient que ni amb l'excusa de fi electoral pot tal.lacual malmetre's sense fer abans la deguda comprovació, ben non de quatre treballadors honrats per tots conceptes.

Els veins firmants, esperen confiadament en la rectitud de la justicia per esclarir els fets aquests, que posa an de relleu la innocencia dels acusats avui, ahora que la precipitada gestió de la policia, que ha portat l'angoixa i el malestar a la llar de quatre modestes, però honrades families.

Barcelona, 22 Abril de 1923. Josep Barrera - Agustí Roigeu - Francesc Fabregas - Juan Franceli - Josep Suau - Mariano Bernades - Alexis Abadal - - seguexen les firmes.

Concurs Infantil de Sardanes

Per a un dels dies de la vinvena tessa major el Foment de la Sardana organitza un Concurs infantil, que se celebrarà, si no l'i a contratemps, al lloc i dia que oportunament s'anunciarà, sota les seguents bases:

Primera. Podran prendre part en aquest concurs tots els nens i nenes menors de quinze anys.

Segona. Deuran constituir-se en colles de vuit a 12 nens o nenes indistintament, nomenant-se d'entre ells el corresponent cap de colla.

Tercera. Per prendre part a l'esmentat Concurs deurà el cap de colla sol.licitar-ho al Foment de la Sardana abans del dia 11 del proper mes de maig, fent constar el nom de la colla i el de tots els que la composen. L'estatge on es rebran les inscripcions és el de la Unió Musical, Cavallers, 6, primer.

Quarta. El Concurs constarà de dues sardanes: una no revessa, però si coneguda, i una altra de lluiment, que serà "Festa major", d'En Morera.

Cinquena. Els premis que es concediran, oportunament seran anunciats, i el Jurat qualificador, que constarà de sis individus, s'anunciarà uns dies abans del Concurs.

Sisena. Totes les dificultats no previstes que puguin presentar-se seran resoltes pel Foment de la Sardana.

Que l'amor a Catalunya i a la nostra dansa animin a tots els infants per al major èxit i lluiment del primer Concurs infantil de sardanes que se celebraran a la nostra ciutat.

Lleyda, 21 d'abril de 1923.—El Foment de la Sardana.

El Gremi de Viatjants C. A. D. C. I.

APAT D'HOMENATGE ALS ORGANITZADORS DE L'EGCUR A PARIS

Amb l'animació i catalanitat que regna sempre en qualsevol dels actes que periódicament organitza el Gremi de cultura ciutadana, el benemèrit Centre Autonomista de Dependents de Comer i de la Indústria, diumenge passat, al mig dia se celebrà al restaurant Pàtria, l'àpat del Gremi de Viatjants i Corredors de l'esmentat Centre, en homenatge als organitzadors de l'excursió a París, Verdun i Campi de batalla.

L'acte, que fou amenitzat per un quintet, prengué un encís gran per l'assistència d'un bon nombre de dames i damisel.les.

Quant l'àpat hagué acabat, el senyor Codina Forgas llegí les adhesions dels senyors Ribas Grau, de Manresa; Martínez Ferrando i Villanueva Puig, de València; aquestes darrers per telegrama, i un telefonema del Centre de Lectura, de Reus. No cal dir que malgrat les diatrives que els agades el "Cuerpo de Telégrafos" posa, vingueren redactades en castellà.

El senyor Codina, amb eloqüents paraules, felicita els homenatjats per son èxit, que situerà a lo que hom creia, els hi ofrenà l'àpat i esmentà l'article publicat a LA PUBLICITAT resenyant els incidents a què donà lloc l'excursió.

Tot seguit s'aixecà a parlar el senyor Nadal, president del Gremi, i sentit-hi tributats molts aplaudiments.

Començà saludant a les dames, per aquestes dames catalanes que tant estimen sempre els nostres actes.

Remercià als socis la seva assistència, i dirigint-se als representants de la premsa nacionalista, els hi dirigí càlides paraules de remerciament per haver col.laborat tan eficaçment a donar al triomf de l'excursió.

Esmentà els actes celebrats a París i digué que havent-li pregat els companys, llegiria la resenya escrita.

Aquesta començà dient que als incidents que hi hagueren al arribar els excursionistes a París davant del Quai d'Orsai, en que la policia féu treure el llaços catalans i fèu ulegar una bandera barrejant empró a les dames que en el nombre de llaços, i l'estranya suspensió del mestre Olaguer, tot el dia del programa fou un èxit.

Parla de la manifestació organitzada als Champs Elisis, al davant la qual hi anava el mariscal Joffre, li contà el diputat pels Pirineus M. Maurin, i el president del Gremi. A aquesta manifestació es portà palma de bronze amb llaçada, dels colors nacionals de França i Catalunya, al Arc de Triomf, dipositant-la damunt de la tomba del soldat desconegut.

El president l'entrega al mariscal Joffre, consistorial M. Maurin.

Després estudià la visita a Verdun, on al capità de la guardia en francès saludà amb molta cortesia a la nostra bandera i la celebració l'Associació de Viatjants Francesos el qual lloc sels hi feu una calurosa rebuda.

Passant per alt altres visites i fetes, parla despres exhaustivament de paraules que despertaren l'admiració per la visita als camps de batalla, a aquells camps on les generoses nostres, que no volen ser homes neutres, llançaren per la llibertat dels pobles. Despres d'aquella dolorosa visita, es dirigeren cap a Verdun, on foren molt ben rebuts per l'Municipalitat, la qual, com ens informaven, aclama entusiàsticament la nostra Catalunya.

Passeig de Barg altres manifestacions fetes pel senyor Nadal per ja publicades en aquestes ratlles.

L'acte acabà, digué que malgrat les incomoditats que aquest any s'han tingut per l'any vinent es tornarà a fer una altra, que serà més còmoda i la més celebrada, ja que marcharem a Bélgica. Cu ,Visca Catalunya! fou l'acabament del parlament del senyor Nadal, entusiàsticament aplaudit.

A prees dels assistents parlaren encara el senyor Puig i Estevez, el senyor Casals, president del Centre.

El senyor Puig i Estevez, un dels organitzadors, manifestà que despres l'esmentat pel senyor Nadal ben poca atergir-hi, si no que afirmà que ha complert amb la seva obligació.

Continuà dient que estava satisfet, puix han quedat ben alts els noms del Centre i de Catalunya, com es comprenia clarament pel discurs i recitat del president del Gremi, i demanà per l'excursió vinenta se li reservés el número ú. Acabà vitorejant a la llibertat de Catalunya.

El senyor Casals, despres d'algunes interessants manifestacions, feu referència als destorbs, entrebancs i aires ments del Govern francès, amb el design de complaure a l'Estat espanyol. Nosaltres—digué—, que en aquests temps de la guerra no vacil.laren en ésser francófils, hem sentit una pena, per aquests fets, que demostren palesament que el Govern francès no sap reconèixer el sacrifici dels nostres germans. Aquestes paraules foren coronades per un esclat d'aplaudiments que es repetiren quan el senyor Casals acabà el seu magnific parlament.

El quintet, el mateix que al començar, interpretà "Els Segadors", i foren corejats per tots els assistents a peu dret, i es donà l'acte per acabat.

El míting d'Acció Catalana al Teatre del Bosc

Davant d'una multitud de patriotes, Acció Catalana fa la presentació de la seva candidatura per Barcelona. Importants parlaments. Tot fa preveure un triomf immens d'En Rovira i Virgili

ABANS DEL MITING

El local estava ple a vessar, [illegible]-se gent dreta als passadissos i als laterals del teatre. [illegible] el públic regnava un gros entusiasme.

Abans de començar el míting es repartiren unes paperetes recomanant la candidatura de Antoni Rovira i Virgili. Aquestes paperetes, llençades a profusió des del primer pis, eren bellides i llegides amb entusiasme per tothom.

A un quart de dotze entraren a l'escenari els oradors i els homes principals d'ACCIÓ CATALANA. El públic els tribuna una llarguissima ovació.

Presidia l'acte el conseller d'ACCIÓ CATALANA, senyor Andreu Cervera; al seu costat hi havia el candidat, els oradors i el senyor Lluís Massot. També hi havia a l'escenari els senyors Guarro, Barbey, Massó i Llorens, Vidal de Llobatera, Ferran Reynals, Bassols, Jover, Bahola, Ferran de Sagarra, Juanola, Panadès, Closas, Dalmau, Regent, Grau, Padosa, Iduarte, Pi i Sunyer i molts altres entre els que es trovaben representacions de les entitats adherides a ACCIÓ CATALANA.

La presidència cedí la paraula a

En Martí Esteve

el qual és ovacionat.

Senyors:

Avui, per primera vegada, Acció Catalana celebra a la ciutat de Barcelona un acte públic en el qual aplega els amics i seguidors i tots aquells que s'interessen pel nostre ideal i per la nostra conducta política.

Avui, també, per primera vegada, la nostra paraula va dirigida als nacionalistes no solament en tasca d'apostolat, sinó cercant una finalitat concreta: venim a demanar el vostre sufragi i l'esforç de tots vosaltres per a la próxima lluita electoral a favor del nostre candidat, En Rovira i Virgili.

No ens apartem en fer això de la més pura fidelitat a les normes que ens dictà la Conferencia Nacional Catalana. Cada hora presenta una batalla diversa en l'ample front de les nostres reivindicacions nacionals; cada lluita vol la seva arma, i nosaltres no n'havem renunciada cap de les que s'han servit els pobles que han aconseguit la seva llibertat.

Inspirant-me en les normes de la Conferencia Nacional creia a Ripoll que Acció Catalana no renunciava a una possible intervenció parlamentària, però que si existís aquesta intervenció no seria per governar l'Estat i per redimir [illegible] sinó consent exclusivament en Catalunya. (Molt bé.)

El nacionalisme català ha guanyat per al triomf de les seves reivindicacions tots els mitjans polítics i socials que estiguin al seu abast, des de la mobilització de l'opinió catalana, l'acció de les Corporacions populars i l'acció parlamentària, fins a aquells altres que la fan necessaris la resistència pel al reconeixement dels nostres drets, oposi l'Estat que els detenta. Així deia una conclusió de les aprovades en la magna Assemblea de la qual nasqué Acció Catalana, i estic cert que la candidatura triomfant d'En Rovira i Virgili no desmentirà cap de les anteriors conclusions.

Les eleccions no són per a nosaltres una finalitat. Són, però, un mitjà preciós perquè el [illegible] expressi la seva voluntat és la tribuna parlamentària un instrument utilíssim per fer conèixer al món l'aspiració de Catalunya a una llibertat sense [illegible] i sense més límits que els que ella mateixa es [illegible]

Anem a la lluita electoral amb tot l'entusiasme, però sense una embriaguesa pel triomf immediat que ens porti a assegurar que les eleccions d'ara són decisives. Renunciem a la retòrica i a la literatura truculenta d'eleccions i ens rendim davant la realitat.

Passaran encara, segurament i per dissort, moltes eleccions; seran convocats moltes vegades els comicis abans no respongui deixi la nostra llibertat. Volem, però, que cada eleció marqui una fita en el camí de progressió més viva del nostre ideal, que l'anterior.

Avui les circumstàncies ens imposen que lluitem només per Barcelona. Encara la major part de districtes catalans estan subjectes a influències superiors a la de l'ideal. Així, la nostra candidatura té més avui el valor d'un símbol, sense renunciar, però, a que un dia [illegible] aspiració màxima de Catalunya tingui al parlament espanyol una força tan considerable que obligui a l'enemic a capitular o, tal vegada, a què els escons assignats als representants de Catalunya estiguin tots buits com a senyal que la nostra nació no s'hi vol trobar representada. (Llarga ovació.)

La candidatura d'En Rovira i Virgili que aixequem com una senyera, representa una màxima ambició en el nostre ideal patriòtic i una màxima puresa en els procediments.

Apart la significació col·lectiva, el seu nom és una plena garantia. Repassant la vida d'aquest home no hi trobareu cap honor immerescut fet a ell pels homes de Catalunya; trobareu, però, que ell ha honorat constantment Catalunya, que hi ha consagrat la vida. Ell havia estat home de partit; no n'ha vist fet mai, però, instrument per satisfer aspiracions personals, sinó simplement n'havia utilitzat les eines de treball en bé de la pàtria. De la desfeta d'aquell partit n'han restat alguns náufrags que deixaren en la tempesta el bagatge de llurs ideals, però que tingueren gran cura de salvar els interessos llurs i han mirat després d'augmentar-los, mal fos havent de fer traició a la pàtria. (Molt bé.)

En Rovira se salvà entre la traició dels uns i l'afany de comoditat dels altres, i avui, en consagrar-se novament a lasques polítiques, pot oferir-nos el tresor de la nostra Història Nacional per tal que en el passat trobem la lliçó i l'estímul per al temps present i aprenguem de viure i de treballar per a l'endevenidor. (Aplaudiments.)

L'acta que diumenge ha d'obtenir no ha de reportar-li beneficis, sinó perills, i no cap altre honor que el de servir la pàtria.

La significació ideal d'aquesta candidatura ja la sabeu. Volem dur-la a triomf sense pactes ni coaliciones amb ningú. El nostre patriotisme i la nostra dignitat ho exigeixen així. Posem-hi tots el nostre esforç. Estem segurs d'aconseguir la victòria, amb tot i les forçoses deficiències d'una primera lluita electoral i d'una organització habitual de les altres forces.

Voteu la candidatura d'En Rovira i Virgili per significar el desig de Catalunya d'obtenir la seva llibertat; que pugui, així, mostrar si existeix o no un afani irreductible d'independència.

(Llargs aplaudiments.)

En Nicolau d'Olwer

Ciutadans—digué—. Encara no fa un any que aquí prop es reunia la Conferència Nacional Catalana. Sempre serà l'honor més gran de la meva vida política l'haver-la presidida. Fou convocada com un moviment de protesta, no contra el Govern espanyol (protesta sempre inútil), sinó contra nosaltres mateixos, contra l'actuació dels catalans dins de Catalunya. I vingueren gent de tots els camps, d'aquella esquerra que fracassà pels seus pactes vergonyosos, de les dretes que hassien perdut l'eficàcia per massa tolerància amb la política espanyola. Ja votaren per unanimitat unes conclusions, que comprenen el nostre ideari, i tot seguit naixqué Acció Catalana, organisme per dur-les a realització.

Vetent el nostre moviment, algú ens titllà de pessimistes; en titllaven aquells polítics que posseixen un ambient artificial d'optimisme per no veure els seus fracassos. No ho som de pessimistes; el pessimista és el que dubta d'ell i no el que dubta dels altres. No ho som de pes [illegible] arreu on hem anat hi hem portat l'optimisme. Moren sinó els quatre aplecs comarcals que havem celebrat.

Anàrem primer a Ripoll, perquè allí on nasqué la nostra nacionalitat calia que comencés la fàsca de la nostra reconquesta patriòtica. Després anàrem a Balaguer a retre tribut als catalans caiguts en la lluita contra el primer estranger que venia a governar-nos (Gran ovació), darrera el qual han vingut tots els altres, fins els que avui patim. Hem anat a les valls altes del Llobregat, a Berga i a l'opulenta plana del camp de Tarragona. Arreu hem trobat el mateix entusiasme, la mateixa sed d'ideal.

Davant d'aquests entusiasmes, encara hi ha qui ens pregunta: "Quin és el vostre fi?". El nostre fi és clar: posar Catalunya en condicions d'anar on ella vulgui. Quan la pàtria serà lliure farà el que li convingui; nosaltres no hem d'hipotecar el seu pervindre. (Molt bé.)

Després de veure l'entusiasme comarcal tornem a Barcelona, on nasqué el nostre moviment; tem un aplec de forces nacionalistes i presentem una candidatura. No solament, però, us demanem els vostres vots; venim per dir-vos que ens ajudeu a aixecar la bandera de la pàtria, perquè això és la manera d'acabar amb les lluites fratricides, amb aquestes lluites socials que obeint a contraposats interessos, només poden cessar per un ideal altruista que uneixi els homes de tots dos costats. Pensem que Acció Catalana no ha d'actuar únicament ni preferentment en la lluita política, sinó en l'ordre social; no som solament un partit, som una força ideal regeneradora del poble.

Es per demostrar a tothom, a la gent de Catalunya, a la d'Espanya i a la de tot el món, la força que té el nacionalisme incondicional, per demostrar la fe en el nostre propi entusiasme, per consagrar Barcelona cap i casal de Catalunya; és per tot això, electors de Barcelona, que us demanem el vot. A la nostra bandera, que és la gloriosa bandera de les barres, avui, per a aquesta lluita electoral, els homes d'Acció Catalana hi posem, únic i fulgurant com un estel solitari, el nom d'En Rovira i Virgili. Per Catalunya, votem-lo!

En acabar de parlar el senyor Nicolau se li tributà una ovació, ovació que es repetí en aixecar-se a parlar el conseller d'Acció Catalana, senyor Bofill i Mates.

Feta la calma digué

En Bofill i Mates

Catalans de Barcelona. Es una màxima que els homes es coneixen a taula; podem dir que els polítics es coneixen a les taules electorals, en aquestes taules voltades del dring, no de xixella, però si de diners corruptors i de conxorxes i de claudicacions.

D'aquesta febra electoral en pateixen moltes hores els millors esperits. Així, Acció Catalana, que havia rebut amables retrets per la seva decisió d'intervenir en aquestes eleccions, amb la més gran parsimònia, i que era estimulada a seguir sense intermitències de cap mena, la seva magna campanya d'apostolat nacionalista s'ha trobat d'un quant temps ençà—precisament més, d'ençà que es veien venir les eleccions—que a tot arreu on ha tocat per celebrar-hi nous aplecs comarcals o nous actes de catalanització li han hagut de respondre els seus mateixos amics—contristats, és clar—que no és ara el moment oportú de fer pàtria desinteressadament.

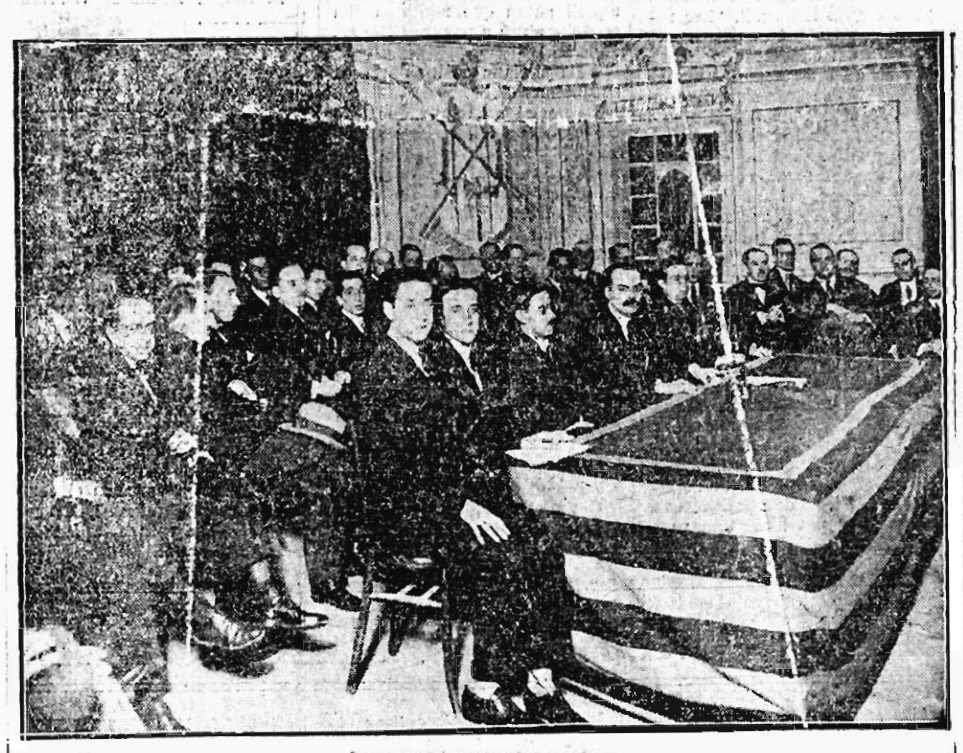

La presidencia del míting

Aquest espectacle de les eleccions fa aprensió d'arriscar-s'hi. Més encara que per la repugnància externa, per la pura temença d'eixir-ne contaminats. Les grans agrupacions polítiques es modelen poc a poc, tant o més que amb llurs actuacions, amb llurs abstencions. Injiant tasques electorals, hom esdevé exageradament circumspecte, no fos cas que acabéssim fent el que, en general, han acabat fent els altres. Demés, els ideals, les doctrines, són clars, geomètrics, la tasca d'apostolat pot ésser gairebé integrista; en camí la tàctica electoral, la menudalla política són oportunistes, transaccionals. Porten, devegades, a alianses difícils, a compartir amistats no gaire pures; situen, volgues que no, com a facció, i lleven aquell prestigi moral que és necessari per a la tasca d'apostolat. Malgrat això, malgrat el nostre lema de "Catalunya endins", el Consell Central d'Acció Catalana, escoltant i seguint el parer d'altres elements capdavanters de la nostra agrupació, creguè i acordà que calia vèncer aquella repugnància i superar aquell criteri abstencionista.

Fou pres aquell acord tenint en compte aquell principi d'ètica general que sol proscriure l'indiferentisme en aquesta matèria, i aquell sentiment del deure que ens porta a fer, cada hora, tot allò que en aquell moment és possible. I nosaltres, que sabem que no es arrivada l'hora que Catalunya, i molt menys Acció Catalana, puguin elegir suficient nombre de parlamentaris capaços de realitzar a les Corts d'Espanya una crítica o una obstrucció que tingussin l'eficàcia d'assolir la llibertat de Catalunya o d'encaminar, més que el torn dels partits, la maquinaria total d'aquell Estat; nosaltres creiem, afirmant, que es possible trametre un diputat d'Acció Catalana al Congrés, no per presentar-li prematuramente un ultimàtum, però si per plantejar da vant d'Espanya, i perquè més enllà n'hagem estudiat, amb un temperament adequat el problema del fet i de les integres reivindicacions de Catalunya.

Un altre estimul més gros hi ha per acudir a les eleccions. Es a les eleccions on especialment es manifesta allò que en podríem dir l'Espanya implacable; es a dir aquell espanyolisme que no tolera, ni els nacionalistes incondicionals, ni es republicans-nacionalistes, ni els regionalistes, autèntics o no, ni els més apaivagats monàrquics autonomistes, que no tolera ningú de poc o de molt sentit català, sinó l'exotisme dels radicals o de qualque encasellat i el servilisme interessat de qualque traïdor de la U. M. N. No recordeu aquella memorable persecució, aquella mena de reial cacera d'En Prat de la Riba, poc avans de morir? Tota la campanya d'aquelles eleccions de Mancomunitat, les gerarquies i tots els ressorts legals i ilegals de l'Estat espanyol, es mobilitzaren per tal d'anul·lar, en nom de l'Espanya gran, aquell patriota que era el cap i el cor de la Catalunya petita, tot fou assajat per deixar acèfala la Mancomunitat de Catalunya.

En veure aquesta sistemàtica dèria anticatalana, palesada sempre, però especialment en èpoques electorals, en veure com, en mig d'aquella abúlica, intermitent i atomitzada actuació de l'Espanya, és aquesta que us deia l'única actuació coordinada, que respon a un pla de conjunt i que persisteix amb la continuïtat de l'odi—podríem dir amb continuïtat de política exterior—arrivà a sospitar-s'hi la fòbia anti-catalana, gairebé l'obsessió venatòria dels poders invisibles i permanents d'aquell Estat corrupte i corruptor. Per tant, si hi ha un espanyolisme electoral, hi pot haver un catalanisme electoral, hi ha d'haver un nacionalisme electoral...

A condició que sigui episòdic, es a dir, que actui amb les limitacions i amb les precaucions emprades per Acció Catalana i sense que mai no desbordi de les tasques centrals de catalanització i de redreçament del nostre poble.

Nosaltres proposem a la ciutat de Barcelona de trametre al Parlament de Madrid un diputat que faci i que sigui la màxima afirmació de Pàtria catalana.

Aquesta afirmació volem que sigui clara, no amb la claredat de l'adula bovina que no veu sinó [illegible], sinó amb l'acuitat i la comprensió de la mirada humana que veu, a més dels perímetres, la llur vibració, i els matisos, i els replecs i l'enboleal atmosfèric. Volem aquella claredat que, procurant no caure en un excés de teories, ha sabut rectificar i dignificar amb ideals enbranzides un nacionalisme esdevingut empíric.

Amb aquesta claredat han d'ésser tornades a dir les conclusions de la Conferència Nacional Catalana, que avui constitueixen el credo nacionalista. A la Conferència Nacional Catalana hi acudiren estols, hen diferents, del nacionalisme. Els qui es diuen més radicals hi acudiren i hi actuaren amb una malfiança evident, que respecto. I, amb el martell d'aquella malfiança, rasseguiren els murs de les nostres conclusions, per tal de descobrir-ne els buits; i tots veieren com el mur no s'esforstonà poc ni molt, i com aquells homes, avans d'anar-se'n voltaren noblement amb nosaltres l'ideari de la Conferència. Aquell ideari a prova de martelades és el que volem exposar a Madrid.

Aquesta afirmació volem que sigui plena. Volem proclamar, per sobre de tots els catalans, l'essencialitat de Catalunya; no el problema català minimitzat, desesperat gairebé en logomàquia, sinó la realitat catalana, vivent i palpitant, que altres hores fins havia exercit un començament de suggestió arreu d'Espanya. Volem proclamar, per sobre d'Acció Catalana i de tots els innegables matisos que hi conviuen, aquell principi del Nacionalisme incondicional que ens uneix a tots i que fa que cap de nosaltres no lligui a cap solució concreta, ni a la de la seva respectiva preferència, la llibertat i l'esdevenidor de Catalunya.

Fins ara no ha estat feta al Parlament d'Espanya una plena afirmació de Nacionalisme català. Allí—com hem fet aquí—Acció Catalana desamortitzarà el lèxic i els conceptes justos, i obtindrà per ells prestigi i beligerància, servant tothora la conteneció del bon gust i l'adequació a les possibilitats efectives de cada moment.

Per això volem que la nostra afirmació sigui reflexiva i serena, per més que de bandes oposades se'ns empenyi aspreament, i també dolçament, cap a extremismes inútils que no mai no hem sentit ni promès. Potser farà estrany a gent d'aquí i a gent d'allà, el veure que el nostre representant no entrarà al Congrés amb arreus, positures i grolleries d'home primitiu.

El tenir raó ajuda a tenir política. Però hi ajuda tant o més el sentit de la pròpia responsabilitat. Com més nacionalistes volguem ésser i siguem, més representatius ens hem de sentir de tot Catalunya i de tota mena de bons catalans.

Nosaltres recordarem que la Conferència Nacional Catalana confià a l'anti-determinació, es a dir, a la voluntat de la majoria del nostre poble, el determinar l'estructura de la nostra constitució, però recordarem, així mateix, que fins contra una majoria que abdiqués de drets inalienables, pot una minoria defensar, amb mitjans lícits, els drets naturals de la societat específica a la qual pertany. Són aquestes minories exemplars les qui sense els vots dels més, però amb les cautes simpaties de molts, arriven a ésser populars.

Anem sols a aquestes eleccions: ni a favor de ningú, ni en contra de ningú, ni en combinació amb ningú. Teòricament és la cosa més sana; tota coalició implica sacrificis d'idealitat i fins responsabilitats acceptades sense convicció.

Pràcticament, cal marcar matisos, per tal de manifestar la complexitat i la plenitud de Catalunya. No sembla convenient que encara ofeguéssim matisos de la nostra unitat vivent, per simular unanimitats de parers o uniformitat de temperaments. N'hi ha prou—i això sí que cal—amb salvar la realitat i fins el simbolisme de la Mancomunitat de Catalunya.

Quant a Acció Catalana, mai com ara, en el seu instant inicial, li seria menys perdonable una barreja. Cal afirmar la nostra significació, cal afermar la nostra posició. Sóm els rius, si per cas, no les dens, els qui confluïxen.

Per la campanya parlamentària que hagi de fer ara com ara, Acció Catalana, només ens cal un home. Per exposar el nostre ideari, per proclamar les aspiracions del Nacionalisme, res millor que una sola nota, puríssima i nova.

El desgast, potser hel·lènic, de les nostres capacitats més altes, sembla una característica de la política catalana, feconda de les seves pròpies despulles. En Prat de la Riba, però, copsà la Catalunya vivent i culminà sense defalliences, potser perquè fou allhora polític i historiador. Potser per això el seu mestratge fou repetat fins dels adversaris i fèu Escola. Aquesta nova abrivada del Nacionalisme, dita principalment per Acció Catalana, concideix, també, amb el redreçament d'un home. Dèu me guard de fer-ho a tall de comparació—que és una entranyable barreja d'historiador i de polític, els llibres i conferències del qual són el credo de diferents sectors nacionalistes. Aquest home, que ja fa Escola, és Antoni Rovira i Virgili. Es l'hora gloriosa d'ell: és l'hora que digui davant d'Espanya ço que ha dit a dintre Catalunya. Per això és el nostre candidat. Ell, qui un dia personificà la suprema esgarrifança patriòtica davant d'aquell pacte de Sant Gervasi, que fou la claudicació i la mort d'aquella poixant Esquerra Nacionalista Republicana, ell, avui dia, ha compartida amb nosaltres una altra esgarrifança nobilíssima davant la devallada i el fracàs d'una altra tàctica nacionalista.

Baldament el veiem cenyit amb la triple virtut de la moralitat, de la competència i de l'eficàcia nacionalista, no li demanarem, quan sigui diputat, miracles. L'Espanya és el país de les incoerències; però respecte de Catalunya, a Espanya passen sempre les coses més versemblants. Sempre, en aquest punt, passa el que venen venir els simples lectors de diaris. Per això no demanem ni esperem miracles.

Però sí que n'esperem — de l'actuació del nostre amic—un goig inefable. Ell serà el verb del nacionalisme sincer, cordial, honest somboldador de tots els somnis de perspectives imminents o llunyanes. La seva veu reposada i ferma, la veu que ressonarà allà dalt serà la mateixa veu dels nostres, aquí, la veu interior, devegades explícita, de les Rambles i dels decors domèstics, aquela veu que quan no brolla dels llavis, parla amb les mirades, amb aquelles dolces mirades facetoses que relliguen amb fils invisibles d'intel·ligència, fent de la immensa munió dels catalans un patriòtic estol de conjurats.

En acabar de parlar el senyor Bofill i Matas se li tributà una llarguíssima ovació.

En Rovira i Virgili

En alxecar-se a parlar el candidat senyor Rovira i Virgili, el públic, a peu dret, l'ovacionà una llarga estona. Arreu del teatre se sentien vivques a Acció Catalana i a En Rovira.

Les seves primeres paraules es perderen entre els aplaudiments. "Catalans: Tinc la convicció que tots els qui em coneguin personalment, estaran ben segurs que en el fet d'haver acceptat d'anar en candidatura no hi entra cap vanitat ni cap ambició. Voldria ésser un altre, perquè la meva intervenció en aquesta campanya no tingués cap regust personal.

Sé prou les meves condicions i les meves limitacions. Sé prou les dificultats que a la meva actuació política crea la meva deficiència física. Però aquest és precisament el primer sacrifici efectiu que jo faig per Catalunya, perquè aquesta intervenció em recorda sovint la limitació del meu món físic. En les juntes, en les grans reunions públiques com la d'avui, he de passar pel turment de la paraula que em fuig, de la veu que se'm fa fonedissa, del crit i el cant que arriben desfigurats a la meva percepció. Aquest petit turment és el sacrifici que jo faig, tot esperant-ne d'altres de més grans, per la causa de Catalunya. (Aplaudiments.)

Ja ho veieu, amics: en aquesta hora hi ha a la nostra terra tants de patriotes eminents, que essent grans i grossos i plens de salut, estan tancats a casa, que ha calgut que sortissim els dèbils i fins els invàlids a lluitar per Catalunya. (Ovació.)

Sé el que em falta. Però el que em queda, sentits del cos i facultats de l'ànima, clarer del pensament i entusiasme del cor, ho ofereixo tot per la causa de la pàtria meva.

Si vaig a Madrid, no hi aniré pas a lluitar-me personalment. Comprenc que haurè de renunciar, per exemple, als debats retòrics amb l'Alcalà Zamora; a les agafades sensacionals amb En La Cierva; potser, potser, a algun discreteig amb En Maura. Però mentre em quedi el cap clar i la paraula lliure, si vaig a Madrid exposaré, amb tota noblesa, quin és l'ideal de la nostra pàtria i fins on arriben les reivindicacions dels catalans per la total llibertat. (Molt bé.)

EL FRACAS DE L'INTERVENCIONISME

Després d'aquest esplai a manera d'exordi, deixeu-me dir que jo no crec que les eleccions del dia 29 siguin decisives ni definitives. Certs partits catalans acostumen a dir, cada vegada que per al triomf de les seves reivindicacions tots els mitjans polítics i socials que estiguin al seu abast, des de la mobilització de l'opinió catalana, l'acció de les Corporacions populars i l'acció parlamentària, fins a aquells altres que la fan necessaris la resistència pel al reconeixement dels nostres drets, oposi l'Estat que els detenta. Així deia una conclusió de les aprovades en la magna Assemblea de la qual nasqué Acció Catalana, i estic cert que la candidatura triomfant d'En Rovira i Virgili no desmentirà cap de les anteriors conclusions.

Les eleccions no són per a nosaltres una finalitat. Són, però, un mitjà preciós perquè el [illegible] expressi la seva voluntat és la tribuna parlamentària un instrument utilíssim per fer conèixer al món l'aspiració de Catalunya a una llibertat sense [illegible] i sense més límits que els que ella mateixa es [illegible]

Anem a la lluita electoral amb tot l'entusiasme, però sense una embriaguesa pel triomf immediat que ens porti a assegurar que les eleccions d'ara són decisives. Renunciem a la retòrica i a la literatura truculenta d'eleccions i ens rendim davant la realitat.

Passaran encara, segurament i per dissort, moltes eleccions; seran convocats moltes vegades els comicis abans no respongui deixi la nostra llibertat. Volem, però, que cada eleció marqui una fita en el camí de progressió més viva del nostre ideal, que l'anterior.

Avui les circumstàncies ens imposen que lluitem només per Barcelona. Encara la major part de districtes catalans es-

ACCIÓ CATALANA

Catalans del districte segón

No manqueu al míting que per a la presentació del candidat d'Acció Catalana se celebrarà el dimecres dia 25 de la vetlla, en el carrer de SANT PERE MES BAIX, NUM 55, PRAL., en el qual parlaran:

En Rafel Closas
n'Estanislau Duràn i Reinals
En Ventura Gassol
En Joaquim Barbey i Prats
i el candidat
N'Antoni Rovira i Virgili

Perquè d'un cop s'exposi davant del parlament espanyol la veritable aspiració del poble de Catalunya.

No hi manqueu!!

LES CANDIDATURES EN CATALÀ

Advertiment important als interventors i apoderats d'Acció Catalana

La lloable innovació de votar en català la candidatura de N'Antoni Rovira i Virgili motivarà, tal vegada, algun incident a les taules electorals al moment de celebrar els escrutinis. Gent poc enterada del dret electoral, però moguda del perfidiós intent de restar vots, podrien allegar que en l'acta de votació, que va en castellà, no poden atribuir-se a "Antonio Rovira i Virgili" els vots que hagi tingut Antoni Rovira i Virgili.

Als que això pretenguessin feu-los obrir la llei electoral per l'article 44, que en la seva segona meitat diu: "En los casos de faltas de ortografía, leves diferencias de nombres y apellidos, inversión o supresión de algunos de éstos, se decidirá en sentido favorable a la validez del voto y a su aplicación en favor del candidato conocido, cuando no figure en la elección otro con quien pueda confundirse".

El text es clar. Inclús havent-hi alteració de cognoms, la llei vol que sigui vàlid el vot. Comprendreu com ha de ser-ho si la diferència és d'una "o": en lloc d'Antonio, Antoni. La nova llei electoral està més amatent a la voluntat de l'elector que a l'expresió gràfica amb què la fa patent. Per això val avui diu un nom o una esborrada amb llapis, i per això es perdonen els errors materials i els canvis.

Per a emparar el dret d'Acció Catalana no és, doncs, necessari acudir a argumentació de cap mena: n'hi ha prou amb què féu llegir l'article 44 de la llei electoral de 8 d'agost de 1907.

que hi ha eleccions, que es decideix la sort de Catalunya. Les eleccions del diumenge vinent no decidiran res. Però han de demostrar si el nostre poble té sensibilitat, si després dels fets del darrer any, del fracàs de la política intervencionista i dels cops que ha rebut, reacciona o no com a poble viu.

Perquè és evidentíssim que la política de transacció i de collaboració ha fracassat. Qui no ho veu, és que tanca els ulls, o posa el cap sota l'ala, practicant a Catalunya la famosa política de l'austruç. (Molt bé. Rialles.) Veieu quin és el resultat d'aquesta política, i això que una sèrie de ministres catalans han passat pels Governs d'Espanya.

Fa poc, em venia a les mans una revista illustrada d'alguns temps enrera, i hi trobava la fotografia d'un prohom regionalista, amb una gran casaca de ministre i l'espasí al costat. Em mirava la fotografia i pensava que aquest espasí no tenia res que veure amb l'espasa de Sant Jordi. (Aplaudiments.)

LA PACIENCIA DE CATALUNYA

S'han perdut sis anys, ha fracassat tota una política. L'autonomia, que ens deien que arribava, encara no és aquí ni es veu que vingui. El tren que la portava deu haver descarrilat. I què havem de fer ara? Ara ens recomanen paciència. Doncs bé: la paciència ha fet sants a molts homes; però no ha donat la llibertat a cap poble. (Llarga ovació. Se sent una veu que crida: "Així es parla!").

Voleu dir què és paciència el que falta als catalans? Hem estat perfectament pacients de l'any 1714. Fa 209 anys que prenem paciència. N'hem pres tanta, que mentre els polonesos feien quatre insurreccions, i els irlandesos cinc o sis, i es revoltaven Croàcia, i Bohèmia i Hongria i tants altres pobles, a Catalunya no hi ha hagut des de la seva caiguda ni una sola revolta nacional. Per paciència no ens havem perdut. Recomanar paciència al poble català, no serà com sangrar un anèmic?

Hi ha dues menes de paciència. Una d'exterior, de fets externs, que els catalans l'havem de tenir mentre no poguem fer altra cosa. I n'hi ha una altra d'interior, d'ànima, que vol dir conformitat i resignació; i aquesta paciència, els catalans havem d'acabar-la. Dins del cor, els patriotes d'Acció Catalana ja l'hem acabada del tot. En aquell clos de la nostra consciència on no arriben les lleis, ni els Governs, ni els tribunals, ni la policia, l'ideal màxim de Catalunya impera ja com a rei i senyor.

DE SIS ANYS ENÇA

Se m'ha retret fa pocs dies un text d'un llibre meu, publicat l'any 1917, on acceptava la solució del plet català per l'autonomia dins d'Espanya. El senyor Vallès i Pujals llegí aquest text; però al costat mateix hi ha un altra frase on es diu que si es veu tancat el camí de l'autonomia, tot nacionalista ha d'ésser lògicament separatista, i això el senyor Vallès no ho llegí. A més, en un diari local, en reproduir la frase citada per En Vallès i Pujals se m'atribuia l'afirmació que l'autonomia de Catalunya havia d'ésser sempre dins d'Espanya. Aquest "sempre" no hi és pas al meu llibre. Hi deu haver hagut alguna confusió. Aquest "sempre" és del senyor Duran i Ventosa, en un discurs que pronuncià no fa molt al Senat d'Espanya.

D'altra banda, sis anys enrera tots l'admetíem l'autonomia, fins En Macià. Però és que de sis anys ençà no ha passat res? Es pot comprendre, al capdavall, que un home canvii de pensament en sis anys. Però què diríem, què diríem d'aquells que voten a la Diputació de Barcelona una proposició que fa caure un governador civil, i al cap de pocs dies li donen tota mena de satisfaccions? (Molt bé. Aplaudiments.)

Ens diuen que pel camí que anem tampoc podrem aconseguir la llibertat de Catalunya. Un poble pot no tenir llibertat, perquè això depèn de vegades de la força dels altres: però ha de tenir almenys dignitat, perquè això depèn d'ell sol. Jo us dic, catalans: lliures, quan poguem; però dignes, sempre. (Ovació.)

Si anés a Madrid no hi aniria a tall d'una irrupció de bàrbars. (Rialles.) En el temps de la Solidaritat eren quaranta, i no van fer cap desgràcia; què pot fer un sol? Demés, els bàrbars eren collaboracionistes; acceptaven els càrrecs de l'Imperi Romà. Per nosaltres, el Parlament espanyol no ha d'ésser el lloc d'irrupció de bàrbars, sinó una tribuna per fer conèixer a Espanya i a tot el món les aspiracions i la voluntat de Catalunya.

Si no hi vaig, al cap-d'avall, no s'haurà pas perdut gran cosa. No és a Madrid on hem de cercar la llibertat, sinó dins de casa nostra. (Aplaudiments.)

EL SECRET DE DEMÀ

No solament en el meu llibre abans al·ludit no deia jo que l'autonomia hagués d'ésser sempre dins Espanya, sinó que rebutjo aquesta tesi d'En Duran i Ventosa. Es que sap ell, ni sabem nosaltres el secret de demà? Es incert allò que ha de succeir en els dies que hi ha en el bloc d'un calendari. Com podem saber les contingències que es produiran en la successió dels anys futurs?

Es que per ventura hi ha algun decret de la Providència que assegüri l'eternitat i la immutabilitat de l'Estat espanyol?

Molts d'aquests polítics de la transacció diuen que si arriba un moment que es considerin fracassats, se n'aniran a casa, i deixaran lliure el pas als altres perquè segueixin altres camins. Es a dir, que en l'hora de més perill no hi volen ésser. Així resulta que solament actuen quan poden recollir honors i carteres; en l'hora del sacrifici, quan vinguin mal donades, deixaran que actuïn els altres. I bé: aquells que sostenen aquesta teoria són insincers, no són veritables patriotes. (Molt bé.)

LES ROSES FRANQUES

Que el nostre ideal no el podrem abastar? Suposem que no. Doncs si ni ells amb l'harmonia, ni nosaltres amb la integritat de l'ideal podem arribar a obtenir la llibertat de Catalunya, tant per tant, més val la nostra actitud; més val abstenir-nos de fer la capta a Madrid i de servir les institucions que han aixafat i aixafen encara el nostre poble.

Recordeu aquella bellíssima poesia d'En Maragall, "Les roses franques"? Són unes roses vermelles i enceses que floreixen en un marge, de tal manera que "ni de baix s'abasten, ni de dalt estant", i són lliures i franques, són del vent i el sol. Si el nostre ideal no el podem abastar, que sigui, com les roses franques, del sol i del vent. Més estimem aquestes roses lliures que no pas les roses que es porten al trau del jaqué per assistir a les festes cortisanes de l'Estat espanyol. (Aplaudiments.)

LA CANDIDATURA EN CATALÀ

Us demano que voteu la candidatura d'Acció Catalana amb el nom en català. Aquesta és una innovació que fem nosaltres: és petita si voleu, només consisteix en suprimir una simple "o", però devegades una simple "o" pot tenir una gran importància. No hi ha cap llei que ens ho privi. Si, en cas d'ésser elegit, per aquesta innovació no em sabria molt de greu el no poder anar a Madrid.

UNS BALANÇOS

Els intervencionistes ens diuen que som inèdits. No, deuran pas voler dir inèdits de llibres, sinó d'actuació. No és res, els preguntem, l'haver creat una poderosa unió de patriotes, l'haver catalanitzat un gran diari, l'organitzar unes eleccions pures? Potser voldrien que, com a radicals que som, trenquéssim fanals i creméssim aquell palau que molts d'ells contribueixen a pagar. (Rialles. Molt bé.)

Fem balanç de les darreres actuacions d'ells.

Hi hagué un temps que tots els polítics de Madrid semblava que es barallaven per donar-nos l'autonomia. Avui només hi ha el comte de Romanones, i mentre això no arriba el comte es queda amb els tapissos de la Mancomunitat.

Ara fa cinc o sis anys els homes de la Lliga feren amistat amb els bascos i els gallecs. Què se n'ha fet d'aquella aliança? Quan En Cambó va ésser ministre, per l'interès de la hisenda de l'Estat espanyol va espatllar aquelles relacions, desfent a Madrid allò que havia fet a Barcelona.

RECOMANACIÓ FINAL

Ciutadans de Barcelona: si la política de l'intervencionisme us agrada, i esteu contents dels seus resultats, voteu, integra, la candidatura regionalista.

Però si sentiu la vergonya de la situació en què es troba Catalunya, i sentiu la punyida dels cops rebuts de dins i de fora, aleshores us demano, prescindint del fet que hi hagi el meu nom, que voteu, únicament, la candidatura d'Acció Catalana!

En acabar de parlar el senyor Antoni Rovira i Virgili fou ovacionat llargament, tothom a peu dret. Es tornaren a sentir arreu del teatre crit de visques al candidat i a Acció Catalana.

El senyor Leandre Cervera tancà l'acte.

DESPRES DEL MITING

En acabar-se el míting, el públic sortí altament satisfet del local, amb un ordre admirable.

Mentre anava sortint es donaren visques a Acció Catalana, a En Rovira i Virgili i a la llibertat de Catalunya, i es cantaren "Els Segadors", chorejats fervorosament per tothom.

A fora hi havia un bon nombre de parelles de guàrdies civils a peu i d'acavall, que no tingueren ocasió d'actuar.

En sortir del teatre el senyor Rovira i Virgili se li tributà una nova ovació. Tots els patriotes que encara es trobaven davant del local comentant l'èxit del míting, voltaren el candidat d'Acció Catalana i l'acompanyaren una estona, aplaudint lo sorollosament.

ACCIÓ CATALANA

CONCURS D'OBRES DRAMATIQUES

"Acció Catalana", esmerçant un donatiu rebut per a aquest fi, anuncia un concurs d'obres dramàtiques catalanes inèdites, regit per les bases següents:

I. Tema

Un de la història catalana antiga o moderna (no arqueològic) o de la vida social contemporània, bo per excitar en les multituds populars el sentiment patriòtic i d'una manera especial l'amor a la pròpia llengua i la solidaritat amb els qui la parlen.

II. Forma

En tres o més actes, en vers o en prosa i llenguatge depurat, però ben intelligible.

III. Premi

La quantitat designada a premi és de QUATRE MIL PESSETES, que podran ésser atribuïdes totes a una sola obra o bé partides entre dues, segons llur eficàcia patriòtica i llur mèrit literari. En cas de partiment, els premis seran: o dos de dues mil pessetes o un de tres mil i un de mil.

IV. Termini

El terme de presentació d'obres finirà el dia 31 d'octubre d'enguany. Les obres seran rebudes a les oficines d'Acció Catalana (Trafalgar, 14), qualsevol dia feiner, de deu a una del matí, i de quatre a set de la tarda, lliurant-se'n un rebut. La còpia tramesa al concurs serà feta a màquina. L'autor podrà signar-la o reservar el seu nom en plec clos.

V. Jurat

El compondran els senyors Pompeu Fabra, Adrià Gual i Lluís Nicolau d'Olwer, i donarà llur veredicte dintre els tres mesos següents a la clausura del concurs.

Barcelona, 21 d'abril de 1923.—Pel Consell Central, Leandre Cervera, secretari.

LA CAMPANYA ELECTORAL

ALS AMICS NACIONALISTES

ACCIÓ CATALANA demana l'ajut de tothom.

Es necessiten a Barcelona 800 interventors. Els qui vulguin oferir-se per a prestar aquel servei, que trametin nom i adreça al domicili d'ACCIÓ CATALANA (Trafalgar, 14), indicant alhora si satisfaran per llur compte l'import del dinar.

Als addictes i amics d'ACCIÓ CATALANA que no tinguin vot els demanem que s'ofereixin per distribuir candidatures a les portes dels collegis electorals.

Quan trametin els noms i adreces a les oficines d'ACCIÓ CATALANA poden indicar també si tenen preferència per prestar servei en un determinat collegi.

Llur distintiu consistirà en un braçal de la bandera catalana.

Es prega també als adherits i simpatitzants amb ACCIÓ CATALANA que el dia de les eleccions puguin disposar d'autos, motocicletes, bicicletes i telèfons, que se serveixin participar-ho a les oficines d'ACCIÓ CATALANA, deixant-hi noms i adreces.

ACCIÓ CATALANA, que no té candidats de quota, té oberta una llista per sufragar les despeses de la propera lluita electoral per tal com deuen contribuir-hi els ciutadans en la mesura de les seves forces.

CIUTADANS: Passeu per les oficines d'ACCIÓ CATALANA (*Trafalgar, 14, entresol*) a deixar-hi la vostra aportació.

ACCIÓ CATALANA, després de les eleccions, publicarà la inversió donada als cabals que per això es recaptin.

LA CAMPANYA ELECTORAL

"Llibertat", Ateneu nacionalista del districte VII, ha adrecat a l'opinió un manifest en el qual comença de transcriure's aquesta conclusió de la Conferència Nacional Catalana:

"Catalunya és nació amb plenitud de personalitat. Ho és per les seves característiques naturals: geografia, història, llengua, dret, art, economia...; ho és per la seva psicologia i per la seva cultura, que serven l'emprempta dels factors socials que presidiren la seva formació; ho és perquè ha arribat a tenir consciència de la seva personalitat i voluntat de servar-la, regir-la i perfeccionar-la. Catalunya, per tant, té el deure de recobrar la constitució política de la seva personalitat." —Capítol V, Ponència 1.ª

* * *

La iniciativa d'alguns amics que s'han encarregat de muntar no sols el servici d'intervenció i repartiment de candidatures al carrer, en seccions completes, sinó també, davant de les dificultats per per ACCIÓ CATALANA representava, del repartiment a domicili, tenint molts imitadors. A tots, moltes gràcies.

A mesura que s'acosta el moment de a lluita electoral, creix l'entusiasme entre els patriotes, per la candidatura netament nacionalista d'ACCIÓ CATALANA, proclamant a N'A. Rovira i Virgili. A l'entusiasme despertat es deu que l'organització electoral d'ACCIÓ CATALANA s'ha fet gaire bé espontàniament. Cal, però, que tots els vers nacionalistes, estiguin alerta per fer valer els seus drets a tothora, perquè la simpatia despertada per ACCIÓ CATALANA, fa exacerbar l'odi dels enemics de la pàtria.

* * *

La collaboració femenina associada per primera vegada per ACCIÓ CATALANA a l'activitat política, es manifesta amb l'iniciativa que han tingut algunes socies d'ACCIÓ CATALANA de fer els braçals barrats que com a distintiu portaran els repartidors de les candidatures d'ACCIÓ CATALANA a les portes dels collegis; d'altres es dedicquen a omplir sobres pel repartiment de candidatures a domicili i altres feines d'escriptori.

UN BELL MANIFEST DELS DELS PATRIOTES DE SARRIÀ

"Sarrianencs:

Com a resultat de la Conferència Nacional celebrada el juny de l'any passat, es constituí una unió de patriotes sota el nom d'ACCIÓ CATALANA. Presidida per un Consell central, estableix, segons els Estatuts que la regeixen, delegacions foranes, l'obligació de les quals és, a dins el radi comarcal o ciutadà que representa, de secundar les initiatives d'aquell Consell propagant el coneixement de les directives polítiques de l'organització i treballant sota tots els ordres per la causa de la nostra independència nacional.

Tot just fa un mes que es constituí la Delegació d'ACCIÓ CATALANA a Sarrià, i el nombre d'inscrits, 25 a leshores, ha duplicat: En el dia d'avui som 50.

Cinquanta sarrianencs que, acceptant les normes fonamentals d'ACCIÓ CATALANA, es proposen realitzar entre nosaltres una tasca ininterrompuda de catalanització i de proselitisme; *cinquanta sarrianencs* que esperen que, en poc temps, es veuran acompanyats de cinquanta sarrianencs més, catalans de cor, patriotes convençuts.

Ja tenim estatge: humil si us plau, però bell recer on els patriotes trobaran totes les facilitats desitjables per a l'obtenció de llur ideal sacratíssim. Ens complaem de posar-lo a disposició de tots els sarrianencs de bona voluntat. A no tardar molt, cursets d'Història de Catalunya, de Llengua Catalana, de Doctrina Nacionalista hi seran donats per professor competents. Qui se sàpiga de cor amb nosaltres, encès d'amor per Catalunya, abnegat per al treball, coratjós, disciplinat, fidel a la bandera de la Pàtria, trobarà en els components de la nostra organització, uns germans.

Un deure electoral se'ns acaba d'assenyalar: procurar que el candidat únic del nacionalisme integral **N'Antoni Rovira i Virgili** obtingui a Sarrià el majors nombre de sufragis. No cal que recomanem aquest nom: tots els electors de Sarrià el coneixen: tots els electors patriotes el votaràn. Sarrià, diumenge vinent, demostrarà la seva adhesió a la causa catalana amb unanimitat exemplar.

N'Antoni Rovira i Virgili serà el candidat comú de tots els electors sarrianencs.

El Consell delegat d'ACCIÓ CATALANA a Sarrià: **Lluís** Guarro, President; Ferran de Sagarra, Vice president; J. V. Foix, Secretari; Ricard Carbonell, Tresorer; Vocals: Antoni Fises, Francesc de Font, Manuel Martí Sagarra.

DISTRICTE VII

Com altra mostra de l'entusiasme que ha despertat la proclamació de la candidatura de N'Antoni Rovira i Virgili, les dues importants entitats Sang Nova d'Hostafranchs (Consell de Cents, 8) i Foment Republicà Català de Sans (Cros, 5), han acordat apoiar l'esmentada candidatura, obrint a l'efecte dles corresponents oficines en els seus respectius estatges.

L'actitud d'aquestes entitats ha estat molt ben rebuda pels cada dia més nombrosos elements patriòtics de totes dues barriades.

ATENEU NACIONALISTA DEL DISTRICTE V

Va quedar constituïda aquesta entitat adherida a Acció Catalana, amb la següent Junta directiva: President, R. Closas; vice-president primer, Josep Dierbau; vice-president segon, Josep Macaya; tresorer, Josep Salvà; secretari, Angel Vilaret; vice-secretari, Ramon Sarsanedas; vocals, Conrad Seguí, Domènec Plà i Tomàs Garriga.

Des de la seva constitució treballa activament en l'organització de la campanya electoral al dit districte.

Es de notar l'activitat desplegada per l'Ateneu Nacionalista del Districte VIII, en la lluita electoral.

Convocada una reunió de socis, es manifestà tot seguit l'esperit de sacrifici exigit als patriotes per les conclusions de la Conferència Nacional Catalana, tan unànimement, que pel sol fet d'estar inscrits es creguéren obligats, sense requerimients de cap mena, a prestar la collaboració que se'ls exigís.

Als pocs socis que no assistiren a la dita reunió, se'ls envià per carta el nomenament d'interventor. Tan lloable exemple mereix ésser dit per a estimul de tothom.

Munió de joves que encara no tenen el dret de sufragi, no poguet donar llur vot, treballen febrosament en l'organització electoral, dintre i fora de les oficines. Són l'esperança de la Pàtria!

REMESA DE LA BANDERA OFERTA PER L'ESCOLA DE TEIXITS DE LA MANCOMUNITAT A L'ASSOCIACIÓ D'ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT NOVA

OFICINES ELECTORALS D'ACCIÓ CATALANA

Oficina Central: ACCIÓ CATALANA, Trafalgar, 14, entresol.

DISTRICTE I

Joventut Nacionalista de la Barceloneta, Sant Miquel, 3.

Delegació d'ACCIÓ CATALANA al Poble Nou, Pujadas, 188, baixos (entre Rambla del Triomf i Marian Aguiló).

DISTRICTE II

Delegació d'ACCIÓ CATALANA al districte II, Carders, 12, baixos, (de 9 a 12).

DISTRICTE III

Ateneu Autonomista del Districte III, Caçadors, 4, principal, des de les cinc de la tarda a les dotze de la nit.

DISTRICTE IV

Foment Autonomista Català, Passeig de Sant Joan, 113.

Ateneu i Escoles Prat de la Riba, Nàpols, 219.

DISTRICTE V

Ateneu Nacionalista del Districte V, Ronda Sant Pau, 36, principal (de quatre a nou).

DISTRICTE VI

Ateneu Nacionalista "Pàtria Lliure", Consell de Cent, 227, baixos (xamfrà Casanova).

DISTRICTE VII

Llibertat, Ateneu Nacionalista del Districte VII, Rocafort, núm. 8.

Delegació d'ACCIÓ CATALANA a Sans, Espanya Industrial, número 7.

Delegació d'ACCIÓ CATALANA a les Corts, Carmel, 70.

DISTRICTE VIII

Ateneu Nacionalista del Districte VIII, *Salmerón, 62*, principal.

DISTRICTE IX

Avenç del Nacionalisme Republicà de Sant Andreu, Sant Andreu, 140 i Passeig de Fabra i Puig, 19.

GUINARDÓ. — Casal Nacionalista Guinardoreno, Avinguda de Nostra Senyora de Montserrat, cantonada Sales i Ferrer. (De deu a dotze de la nit els dies feiners i d'onze a una del matí els dies festius).

DISTRICTE X

Ateneu i Escoles Prat de la Riba, Nàpols, 219 (Poblet).

Centre Nacionalista Democràtic del Clot, Muntanya, 7.

Delegació d'ACCIÓ CATALANA al Poble Nou, Pujadas, 188 (entre Rambla del Triomf i Marian Aguiló).

SARRIÀ

Delegació d'**ACCIÓ CATALANA**, Baixada de l'Hort de la Vila (els vespres, de 7 a 8 i de 9 a 11).

EL SENTIMENT DE PATRIA HA GENERAT ELS MOVIMENTS NACIONALISTES. LA RAÓ I LES ALTES CONVENIENCIES SOCIALS ACONSELLEN DE SEGUIR L'IMPULS D'AQUEST SENTIMENT

Es prega

a tots els nostres amics que desitgin comprovar si estan inscrits a les llistes electorals, que procurin valer-se, quan els sigui possible, de les oficines auxiliars que tenim instal·lades a cada districte, perquè l'aglomeració és tan extraordinària a les Centrals que no podem atendre'ls tan ràpidament com seria el nostre desig.

Avis als electors

Des d'avui fins al dia 5 del vinent maig, i dades inclosos, es trobaran exposades als baixos de les Cases Consistorials, les llistes del Cens vigent. Durant l'esmentat termini, podran fer-se les reclamacions sobre inclusions, exclusions i rectificació d'errors. Passeu per les oficines d'Acció Catalana, que us diran què cal fer.

DE CATALUNYA

SABADELL

Les festes de Sant Jordi :: Exposició

Enguany s'ha festejat el nostre Patró amb un Ofici solemne, amb cançons populars de tots els fidels; sardanes al migdia, a la plaça de Pi i Margall, i Cant de Vespres de Sant Jordi, a la Parròquia de la Purissima. La gentada en tots aquests actes ha estat enorme, contribuint-hi encara la gran gernació que al matí del diumenge vingué de Barcelona i altres indrets de Catalunya, cridats pel Directori dels Pomells de Joventut, el qual, amb el seu director al davant, En Josep M. Folch i Torres, vingueren a Sabadell, essent aclamats pels pomellistes d'aquí i afalagats per les Autoritats populars sabadellenques, les quals prengueren part en tots els actes que es van fer en honor del gloriós Patró.

Enguany, doncs, Sabadell, s'ha ofert de nou al Sant Cavaller de Catalunya igual que en anys anteriors.

— El dissabte passat, a la nit, s'inaugurà a l'Acadèmia de Belles Arts, d'aquesta ciutat, una Exposició de dibuixos i caricatures dels nostres conciutadans senyors Vila i Sanllehy, els quals, amb la seva traça han popularitzat els pseudònims de "Grapa" i "San".

LLEYDA

De la festa major :: Ajuntament :: Futbol :: La festa de Sant Jordi :: Notes electorals

La Comissió de Fires i Festes, hagut esment nel por nombre d'habitacions de qué les fondes disposen, ha fet pública una nota demanant l'ajuda dels veins per a hostatjar als cent professors de la Banda municipal de Barcelona, la vinguda dels quals tindrà lloc un dels dies de la festa major.

— L'avió, els vols i exercicis del qual formen un dels números més atraients de les festes, arribarà a Lleyda el dia 10 del vinent maig, aterritzant al camp de Gardeny. Un dels pilots es deixarà anar de l'aparell amb paracaigudes.

— En Felip Solé, director de l'Escola Normal de Mestres, com a vocal de la Junta de la Casa de Beneficència de la Mancomunitat de Catalunya, es posseissonà d'una finca al terme de Grenyana, que Na Rosa Aixut disposà en el seu testament fos cedida a l'Hospital de Lleyda.

— A l'estany Vall de Secà de la Companyia Rees i Força de l'Ebre, al terme de Torres de Segre, es trobà surant damunt de les aigües un cadaver que presentava simptomes de descomposició. Identificat, resultà ésser Josep Sendra Talarn, de 57 anys, natural de Juneda.

— Al Butlletí Oficial de la "provincia" s'ha anunciat un concurs a preu fet d'un tros de carretera de 24 quilòmetres, comprès entre l'estany de la Senyora i el riu Mal, de la de Balaguer a la frontera francesa.

Les proposicions s'hauran de presentar a Obres públiques, on està exposat el plec de condicions.

— Ha tornat a reaparèixer el periòdic "El Poble", que, com cada any, surt per les eleccions.

— La sessió de l'Ajuntament, celebrada divendres passat, fou de les més curtes que hi han hagut, ja que solament durà mitja hora.

El senyor Pinell demanà, i així s'aprovà, que s'autoritzi als propietaris perquè pintin, abans de la festa major, les façanes i portes de les tendes sense pagament d'arbitris.

També s'estranyà que, malgrat el crescut nombre de treballadors a les brigades, no s'avancin més els treballs d'arranjament de carrers, creient que això és degut a l'afany de conquerir-les i guanyar-se el seu vot per a les eleccions.

— Els partits de futbol celebrats a Lleyda el diumenge han donat el següent resultat:

Camp del camí de Corbins (Radicals): Club La Porra, un; Lleyda, zero.

Camp d'Esports: Joventut F. C., zero; C. D. Europa (reserva), zero.

Camp de la Penya Salvat: C. D. Lleyda, un; S. D. del Segre, zero.

— Després d'uns dies de cel nubol, diumenge passat, a la tarda, a quarts de sis, descarregà sobre la ciutat una tronada, l'aigua de la qual transformà en pocs moments els carrers en rius. Durà unes dues hores.

— Els Pomells de Joventut d'aquesta ciutat, per a festejar la diada de Sant Jordi, organitzaren, amb la cooperació de l'Orfeó Lleydatà, una funció religiosa-patriòtica.

A tres quarts d'onze del matí del diumenge, a l'església de Sant Joan, se celebrà una missa dedicada a l'alliberació de la nostra terra. El doctor Cardó, canonge de la Seu barcelonina, feu un sermó plé d'entusiasme i de fe, explicant la vida del Sant, i esperonant als oients per a matar també el drac, que tractant-se de Catalunya, són els mals catalans i tots els enemics que té la Pàtria.

Els Pomells "Els Patriòtics", amb la bandera blau barrada, i "Mariola", amb l'alba caputxeta, seien a la banda esquerra del presbiteri. A la dreta hi havia l'Orfeó Lleydatà amb la Senyera.

A mitja festa, les nenes pomellistes repartiren entre els fidels rams de flors lligats amb cintetes catalanes.

A la sortida, l'Orfeó cantà a la plaça de Sant Joan el Cant a la Senyera. La sardana de les monges, l'Hereu Riera i la Sardana de la Pàtria.

En finalitzar s'of un clam unànime demanant "Els Segadors" i, cosa incomprensible en l'Orfeó, no accedí a satisfer els desigs del públic.

Començà la desfilada per la plaça de la Paheria i carrer Major. La bandera dels Pomells, en arribar a l'Ajuntament, fou desplegada, i els pomellistes — que anaven darrera de l'Orfeó— amarada l'ànima d'esperit patriotic, entonaren "Els Segadors", que foren chorejats per moltíssima gent.

Per tot el carrer Major, que en aquella hora es troba concorregudissim, es cantà l'Himne, essent saludada la bandera de la Pàtria per gran nombre de catalans, que molt respectuosament ets descobrien al seu pas.

No ocorregueren incidents desgradosos.

— Aquest vespre, al Centre Radical hi haurà un miting, en el qual parlarà el candidat per Lleyda, En Manuel Florensa, exposant el seu ideari polític.

PUIGCERDA

La festa de Sant Jordi :: D'elecoions :: Adhesió

El Centre Nacionalista ha celebrat la festivitat de Sant Jordi amb diversos actes.

L'audició de sardanes que es donà al matí del diumenge fou molt animada, així com també ho fou la vetllada que tingué lloc al vespre de l'esmentat dia al saló d'actes del seu nou estatge.

— Estem en plena lluita electoral. El ministerial Dagas visità els pobles de Cerdanya el dijous i divendres proppassat.

Pressions de totes menes, multes als Ajuntaments contraris, delegats del governador per tot arreu, estan a l'ordre del dia. L'apassionament més gran regna en aquesta vila, com fa moits anys no s'havia vist.

— Pels dies 20 i 21 de maig s'anuncia la vinguda del chor "La Llanterna", de Terrassa, i de l'Orfeó de Sabadell.

— L'Ajuntament d'aquesta vila s'ha adherit a l'homenatge a mossèn Balldiri Rexach.

GIRONA

Proclamació de candidats

La Junta del Cens electoral de Girona va proclamar els següents candidats:

Senyor Quintana de León, republicà nacionalista, i senyor marquès d'Olèrdola, de la U. M. N., per Figueres; senyor Eusebi Bertrand, regionalista, i senyor Joan Dagas, reformista, per Puigcerdà; senyor Puig de la Bellacasa, regionalista, i senyor Fournier, de la U. M. N., per Torroella de Montgri; senyor Salvador Albert, republicà nacionalista, i senyor Josep Segura, de la U. M. N., per La Bisbal; senyor Pla i Deniel, regionalista independent; senyor Lladó i Vallès, reformista, i senyor Noguer i Comet, republicà nacionalista, per Girona; senyor Pla i Carreras, nacionalista, per Vilademuls, i senyor Ventós i Mir, regionalista, per Olot.

El senyor Ventosa i Calvell va ésser proclamat diputat per Santa Coloma de Farnés per l'article 29, i també poden considerar-se proclamats diputats els senyors Pla i Carreras, per Vilademuls, i Ventós i Mir, per Olot, pelx si bé varen fer-se proclamar candidats uns senyors de la U. M. N., tot exclusivament per tal d'evitar la proclamació definitiva d'aquells senyors.

Això és un presagi de la completa derrota del Govern a la "provincia" de Girona.

El pròxim dijous se celebrarà un miting republicà al teatre Principal de Figueres, prenent-hi part entre altres oradors, els senyors Puig Pujades, Carles Pi Sufier, Noguer i Comet, Pere Coromines, Pon Sabater, Rafel Campalans, Ignasi Iglesias, Francesc Macià i el candidat republicà nacionalista senyor Quintana de León.

Al districte de La Bisbal s'han celebrat aquests dies importants mitings, en els quals ha pres part el candidat republicà federal senyor Salvador Albert. El dijous va parlar a Sant Feliu de Guixols, essent ovacionat per una gran gernació. A Llagostera va parlar-hi abans d'ahir, al teatre, plé de gom a gom. Els aplaudiments foren unànimes. Aquesta setmana donarà mitings a Calonge, Palafrugell, La Bisbal, Palamós i altres poblacions, on és reclamada la seva presència per a palesar-li l'entusiasme que desvetlla la seva candidatura, la victòria de la qual es dóna per descomptada, per gran nombre de vots, sobre el candidat oficial, senyor Segura.

En aquest districte el governador fa una pressió enorme a favor del candidat reformista, ex-republicà radical, senyor Lladó i Vallès, que no té cap probabilitat de victòria i menys amb aquests procediments, que sempre són contraproduents en un país lliure, donant-se per segur que serà reelegit diputat el senyor Pla i Deniel, regionalista independent que compta amb moltes simpaties en el districte.

Diumenge passat va inaugurar-se, a l'Ateneu de Girona l'Exposició de paisatges d'En Bonaterra, que va ésser molt visitada, constituint un èxit de selecció.

Amb motiu d'aquesta remarcable manifestació d'art, varen desfilar per l'Ateneu els més prestigiosos representants de la intel·lectualitat gironina i emordanesa, entre ells l'admirable publicista Josep Pla, redactor de LA PUBLICITAT, el qual va sortir amb l'exprés de Franca i Suissa per tal d'assistir a la Conferència de Lausana i informar-ne al nostre diari.

GASETA LOCAL

Sants d'avui.—Sants Gregori, bisbe; Fidel de Sigmaringa, caputxí i màrtir, i Daniel, màrtir.

Ahir fou portat al dispensari municipal del districte VIII un home d'uns 50 anys, el nom i domicili del qual s'ignoren, per sofrir commoció cerebral i contusió a la regió occipital, de pronòstic greu, a conseqüència d'haver-lo atropellat un camió. El fet ocorregué a l'encreuament dels carrers de Provença i Roger de Llúria, a les deu del matí.

El pacient fou portat a l'Hospital Clínic.

Viure eternament

en una higiene absoluta s'obté usant bateria de cuina en alumini a la Casa Llorens Germans: Rambla de les Flors, 30.

REUMA, TOS, BRONQUITIS
Un flasco de **PULMOSAN** alivia a l'acte i cura ràpidament, sense perdicar
L'ESTOMAC
Farmàcia Licou, Sant Pau, 1

A dos quarts d'una de la tarda d'ahir un tramvia que venia de Sarrià topà al carrer d'Alons XII amb un carro d'indústria, en el moment que aquest sortia del carrer de Sant Eusebi.

Els germans Carme i Domènech Cortés Obiols, de 20 i 16 anys respectivament, els quals menaven el carro, sortiren de la topada amb diverses ferides lleus. Gabriel Garcia Capilla, de 22 anys, que passava pel lloc del sucés, també resultà amb unes ferides lleus a l'espatlla i el braç drets. Tots tres foren curats al dispensari de Sant Gervasi.

Vicens Agut Agut, de 70 anys, que en aquell instant se n'anava a casa pas sant pel costat del tramvia, sofrí la fretura de la volta del crani, una extensa ferida al cuir pilós de la regió temporal dreta, masegament del braç dret i diverses ferides a tot el cos, de pronòstic gravíssim. Fou curat a la Casa de Salut de Nostra Dona del Pilar, on ha quedat instal·lat.

Al dispensari de Sant Gervasi també fou auxiliat l'obrer Pere Collado Collado, de 35 anys, el qual es ferí lleument ajudant a aixecar el cavall que anava collat a l'esmentat carro. Tant el Collado com els Germans Cortés i el Garcia, després de curats, passaren al respectiu domicili.

El cavall té una ferida al cap. El carro avaries d'importància.

SASTRERIA STANDARD
Carrer de Colomb, 2 (Plaça Real, - Casa Francesa)
Abans d'encarregar els vostres
VESTITS
Per a la vinenta temporada, visiteu la casa
STANDARD
i estalviareu un 30 per 100
Vestits a mida per a senyors i per a senyores. Reparació i reforma de vestits a preus moderats.

Desitjant l'Associació d'Arquitectes de Catalunya contribuir dintre el que a la seva professió fací referència, a posar remei a la forta crisi que sofreix Barcelona degut a la manca de cases de lloguer i correspondent que a l'actual crisi referent a noves construccions no pot posar-s'hi cura sols amb subvencions, perquè es gravarien molt els pressupostos municipals, ha dirigit a l'excel·lentíssima corporació municipal un extens i raonat document en el qual sotmet a la consideració del nostre municipi la següent conclusió:

Que totes les Societats, empreses o particulars que durant el terme de dos anys demanin permís per a la construcció de cases destinades a habitacions, ja siguin de diversos pisos, isolades, de planta baixa solament o bé pisos aixecats sobre les construccions actuals i que siguin destinats per a habitació, quedin exempts del pagament de drets d'edificació, així com dels altres arbitris que posen sobre les construccions i altres que pogessin creure-se, durant el termini de 15 anys, recaptant de l'Estat que faci extensives les exempcions tributàries que fruexen les Cases Barates, segons llei de 10 de desembre de 1921, a les esmentades construccions.

CAMISERIA C. FITÓ
Jaume I, núm. 11
Camises percal Batlló amb colls i punys, 10 pessetes
Gran baratura de preus

Plises i Calats-Merceria Bonet, Claris, 15

RIBA
Mobles per a oficinas
R. CATALUNYA, 8

Diumenge se celebrà a l'Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou una patriòtica vetllada en honor a Sant Jordi, que estigué molt concorreguda.

La primera i tercera part foren executades pel benemèrit Orfeó Pirenenc, que dirigí, amb molt d'encert, el renomenat mestre Cassià Casademont, el qual poques hores abans de començar hagué d'embarregar-se de la direcció per malaltia sobtada del mestre Marian Mayral, director de l'Orfeó. Aquest amb l'afinació i mestria ja peculiar en ell, desgranà, en mig de grans aplaudiments, les cançons de què es componia el programa, obligant el públic a repetir-ne alguna. Fou molt aplaudit i felicitat el mestre Casademont.

L'excel·lent concertista de lieder Na Mercè Plantada, a la qual estava encomanada la segona part, cantà amb la seva riquesa de veu, un enfilall de cançonetes acompanyada al piano per En Tomàs Buxó, essent també molt aplaudida.

Si encara no useu la llàmpara VULCAN 1/2 WAT
assageu-la i l'adoptareu
Rambla Flors 26, botiga

JOIES VILANOVA UNIO, 6

En excursió escolar, diumenge van visitar les obres del Temple Expiatori de la Sagrada Família els alumnes de les escoles nacionals d'Artés i Sant Llorenç Savall, acompanyats dels seus respectius professors, N'Aparici Jané i En Josep Gras, amb l'alcalde de San Llorenç Savall, En Tomàs Solà. La dita agrupació oí Missa a les vuit, a la cripta, i després, complimentats pel Capellà Custodi del Temple, i pel secretari de la Junta de Construcció, recorregueren les obres, examinant totes les tasques en estudi i execució.

Acabada la visita a la Sagrada Família, visità l'esmentada expedició cultural el Grup Escolar Baixeras, les Cases Consistorials, Palau de la Generalitat de Catalunya i el Port. Restaren molt agraits per les atencions amb què a tot arreu foren rebuts.

CADBURY
Bombons, Xacotata, cacao

VENDA D'OBRES D'ART
organitzada pels artistes per contribuir amb el seu import a la construcció del nou estatge social del
REIAL CIRCOL ARTISTIC
La venda es farà per mitjà de tiquets al preu de 25 pessetes.
L'adjudicació de les obres tindrà lloc el dia 1 de juliol vinent.
A cada tiquet correspondrà una obra d'art.
Detalls i venda de tiquets a la secretaria del Reial Circol Artístic (Rambla Estudis, 6).

A l'Aplec Excursionista de Catalunya del dia 6 de maig, per les especials condicions de comoditat en què tindrà lloc aquesta diada d'afirmació excursionista, sòn un gran nombre les senyores i senyoretes inscrites i moltes les que han promès inscriure's en que afegirà un nou atractiu, per cert molt escarent, a la festa.

Per a comerç i idiomes, Taqui-meca, etc., estudieu, senyor o senyoreta, a l'ACADEMIA COTS, carrer dels Arcs, 10. Telèf. 5041 A. La més important d'Espanya.

PARAIGÜES Ferran, 11, casa **CLAPES**

Abans d'ahir, diumenge, a les vuit del matí, arribà a Barcelona el yacht norueg "Meteor", portant a bord un centenar de turistes, que vénen fent un viatge de recreu pel Mediterrani, sota els auspicis de l'Agència Universal de Viatges Thos. Cook & Son, la qual ha fletat el vaixell per a aquest objecte.

Al matí desembarcaren els esmentats turistes, passejant per la ciutat i visitant les seves principals curiositats. A la tarda, visitaren el cim del Tibidabo, extasiant-se davant l'admirable panorama que des d'allí s'albira.

A les vuit del vespre continuaren en el yacht el seu viatge a Marsella, molt satisfets de la seva excursió i afirmant que la nostra ciutat és la més bonica de quantes han visitat al Mediterrani.

Primeres Comunions
Devocionaris, Recordatoris, presents.
Llibreria Subirana, Portaferrissa, 14

Célebres Bombons i Xocolates LLIBRE I SERRA
Unic despatx: Ronda de Sant Pere, número 3
NOVISSIMES CREACIONS DE LA CASA
CREMA DE XOCOLATA AL CARAMEL
FRAMBUESA AL CARAMEL
Aquests riquíssims productes únicament s'exposen en capses de llauna al preu de 3 pessetes cada una

RESTAURANT ROYAL
Saló de Te
cada dia te dansant de 5 a 2/4 de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

Caramels "PIROPOS"
PARAIGÜES CARDUS
Portaferrisa, 10

Segons estava anunciat, se celebrà, a l'estatge del carrer de Ponent, 64, l'assemblea general del Sindicat Lliure Professional de cuiners elegint-se nou President.

Pis principal o primer, fins a un máxim de 500 pesseies mensuals, per entitat nacionalista, situat entre els carrers d'Aragó, Rambla de Catalunya, Fontanella i Llúria, se sol·licita.
Enviar ofertes a l'administració de La Publicitat, Sr. Li. J.

OBRA INTERESSANT
SIGILLOGRAFIA CATALANA
Inventari i estudi dels segells de
CATALUNYA
per
FERRAN DE SAGARRA
Acaba de sortir el volum II
De venda a totes les llibreries, que facilitin també prospectes amb condicions detallades per adquirir-la a terminis.

Malalties del Estòmac es curen radicalment amb el
GASTROBIOL ROSSELL
Dipòsit: Farmàcia Internacional, Rambla del Centre, 17

J. de Llobet Metge agregat dels Hospitals de París. **Gola, Nas i Orelles.** Consulta de 3 a 5. Consulta econòmica de 12 a 2. Rbla. de les Flors, 4, primer

PANYERIA
Per a senyors, senyores i nens
LA TEXTIL CATALANA
(nom registrat)
Immens assortit en totes lesclasses. Venem únicament classes superiors a preus li mitadíssims
RECLAM
Per a aquesta temporada
Corte de vestit estam superior, fils doblats i en frees, rentables, a **Ptes. 45** els tres metres. **Vendes exclussivament al detall. Plaça de l'Angel, 1; Gran Via Laietana, 25.**

D'ESPORTS

FUTBOL

Els actes de diumenge

SEMI-FINALS DEL CAMPIONAT D'ESPANYA: GRUP A

L'Europa va vencer al Sporting de Gijón per 3 a 2; resultà un match no gaire brillant per als campions de Catalunya, els quals se'n sortiren bastant dificultosament.

L'Athlètic de Bilbao i la Reial Societat de Donòstia empataren a zero; partit de poc interès, si bé dominant quelcom més els bilbains.

GRUP B

Colpidora desfeta del Martinenc pel Racing de Sama, el qual, aprofitant la circumstància que el camp estava convertit en un aiguamoll, s'imposà totalment sobre els catalans, resultant aquests batuts per 5 a 1.

La Unió Sporting de Madrid fou també batuda per l'Esperança de Donòstia, per 3 a 2, revelant-se els darrers com indiscutibles finalistes.

CAMPIONAT DE CATALUNYA

De la primera categoria jugaren el partit que els mancava Sans i Sabadell, guanyant aquells per 2 a 1.

Els resultats de segona categoria foren:

Catalunya-Badalona, empat a zero; Atlètic del Turó-Andreuenc, 2 a 1; Granollers-Ateneu Igualadí, 6 a 1.

En partit amistós entre l'Avenç i Badalona, aquell guanyà per 1 a 0.

RUGBY

COPA SOCIETAT DE CARRERES

Amb la sorpresa general el R. C. de Sant Andreu bat al C. N. Barcelona per 3 a 0.

El C. N. Atlètic vencé a l'Olímpic per 19 a 0.

BASQUET-BALL

Del campionat de Catalunya jugaren, en primer terme, el Barcelona i l'Espanyol, guanyant els primers per 4 a 2.

Encara que hi hagi qui pugui creure que el basket no ha d'apassionar els àmbits, fou tal l'ardor emprat en la lluita pels dos contrincants que va haver-hi la corresponent interrupció de joc per dedicar-se alguns individus al divertit repartiment de cops de puny.

L'autoritat (?) hi intervingué, quedant promptament restablerta la calma.

Els que millor actuaren varen ésser: Selsas, Granicher, Casellas, E. Roget, Avellanet, J. Roget i Calvet, pel Barcelona; Merel, López, Mateu i García, per l'Espanyol.

Arbitrà bé Adams.

* * *

El segon partit entre Laieta i Pàtria resultà de força interès, acabant amb la victòria dels darrers per 8 a 7.

Queden ara finalistes el Barcelona i Pàtria, que jugaran diumenge vinent.

PILOTA BASCA

Amb un ple a vessar propi de les grans diades es jugà al Frontó Comtal el partit final del campionat de la E. B. entre les parelles Aballi-Rovirosa i Pons-Mas.

Resultà emocionant de veres, vencent finalment els darrers per vuit punts; havent quedat empatats de punts, el partit haurà de repetir-se.

VELA

Disputant-se la segona prova de la Copa Primavera, el "Giralda V" sortí victoriós, encara que bon xic dificilment; el seguien "Bajazzo" i "Mercedes".

HOCKEY

Partit molt dur i en el qual sortiren victoriosos els pompeians contra el Polo per un a zero.

REM

En les primeres proves organitzades per la Federació, la sola prova interessant fou la de iols per a debutants, guanyant l'equip d'En F. Puig sobre el "Morató".

La regata de "skiffs" ho fou pel "Amstel", tripulat per En Serralamera, amb una diferencia de 10 segons sobre el seu contrincant "Soh", del C. de M. i que patronejava E. Torres.

NATACIO

D'entrenament, a la piscina del C. N. B., es féu una prova de 133 metres, classificant-se primer l'hongarés E. Torok, en 1. m. 55 s. 3/5, l'exhibició del qual constitui un esdeveniment.

En segon i tercer lloc arribaren J. Roig i J. Bretós.

Finalment es féu un partit de water-polo, d'entrenament, resultant de poc interès.

Del partit Sama-Martinenc : Trallero no jugà : Un arbitratge defectuós

En un segon telegrama, rebut amb retard, del nostre corresponsal a Astúries, són ampliats els detalls del partit entre el Racing i el Martinenc jugat a Sama de Langreo.

La desfeta del Martinenc es fa segons aquest telegrama, clarament explicable.

Heu's aci el que diu el nostre corresponsal:

"Per malaltia d'En Trallero passà Costa a mig dreta i Albadalejo jugà de davanter centre. El Martinenc realitzà, en començar l'encontre, una bonica avançada, que tallà l'àrbitre per offside.

"A continuació avançà el Racing havent d'intervenir En Pallejà, el qual jugà amb molt d'encert. La pluja que havia caigut durant tot el matí tornà a molestar els jugadors, convertint el camp en aigua-moll. El del Martinenc, poc avesats a lluitar en camps d'herba i molt menys en les condicions d'aquest, que es trobava completament inundat, sofriren un fort handicap. El joc perdé lluiment i els catalans, principalment, donaren senyals de fadiga i caient molt sovint damunt del fang.

"En aquesta primera part els de Racing marcaren un gol d'un xut d'Armando, que jugava de davanter dreta.

"A la segona part el cansament dels catalans s'accentuà per moments, puix no parà de ploure i el camp estava materialment impossible. Els davanters del Racing s'en tengueren bé, sobressortint Lafuente i Armando, que arribaren sovint a la porta d'En Pallejà. Lafuente aconseguí el segon i cinquè gol, Armando el primer i tercer i Celso el quart.

"Cal fer constar que tres d'aquests gols foren offside, que l'àrbitre no castigà; com tampoc unes mans d'una defensa local, de les quals àdhuc la concurrència en protestà.

"El goi d'honor fou obra d'En Lakatos.

"Aquest resultat de 5 a 1 no és just, puix el Martinenc demostrà jugar tant o més que el Racing, però les condicions del camp i la conducta de l'àrbitre en el segon temps els privà de marcar. Del Martinenc sobresortiren Lakatos, Barrachina i Montfort. En Pallejà estigué, particularment a la segona part, molt poc afortunat.

"El públic correcte.—Payerol."

INTERESSANT PARTIT DE FUTBOL

Avui, dimarts, a dos quarts de quatro de la tarda i al camp del F. C. Espanya, cedit galantment per la seva Junta, tindrà lloc un interessant partit de futbol entre una selecció de soldats de quota i un altre de permanents del vuitè regiment lleuger d'artilleria de campanya.

A l'acte hi han promès assistir-hi distinguides famílies.

Arbitrarà el partit el referée amateur M. Bayer.

L'entrada serà lliure.

ATLETIC DE BILBAO

Com quasi sempre quan hi ha gran expectació per a un partit resulten fallides les ilusions. Això ha esdevingut novament en aquest encontre tant domostiarres com bilbains tenien seguretat de la victòria de llur equip. L'empat a zero goals ha desilusionat tothom, que esperant, però encara més l'expectació per al partit que diumenge vinent se celebrarà a Bilbao i del qual s'ha d'eixir el finalista. Els equips es presentaren complets, excepte Carmelo de l'Athlètic, que fou substituït per Lapa; és segur, però que jugarà el diumenge vinent. Durant el primer temps el domini fou més accentuat per l'Athlètic, el qual va perdre unes ocasions segures per marcar, si bé cal reconèixer que la labor de l'Izaguirre fou tan gran que ja no és possible superar-la. Arribem al descanso segurs que l'Athlètic seria el primer en marcar i per conseqüència obtindria la victòria, però en repren dre's el segon temps canvià l'aspect en pedire un penalty que marcà Sesmaga, però que par meravellosament l'Izaguirre. A comptar d'aquest moment el Sant Sebastià juga meravellosament durant 16 minuts, no sabent-se'n aprofitar i perdent la victòria. Si bé cal confessar la superioritat del Bilbao, la defensa del Sant Sebastià és tan segura que pot molt bé fer sortir al rival qualsevol pronòstic. Esperem el diumenge vinent per fer un estudi definitiu del joc del que serà finalista.

Es ven LORYC
en perfecte estat, completament equipat
Raó: Llúria, 20, 2.-1. de 6 a 7

RUBINSTEIN
AL PALAU DE LA MUSICA CATALANA
Avui, dimarts als vespre: Obres de Beethoven, Mendtner, Scott, Mussorgsky, Albéniz, Liiz.
Dijous: Recital Chopin.
Dissabte: Obres de compositors moderns i romàntics.
Diumenge: Recital d'obres d'Albéniz i Falla.

El governador impossibilita la celebració del miting de l'Iris Park

Ahir, a la tarda, el senyor Joaquim Juanola, president de "Pàtria Lliure", entitat organitzadora del miting que havia de celebrar-se a les deu de la nit al local de l'Iris Park amb motiu de la diada de Sant Jordi, en el qual havien de parlar els senyors Juanola, Anguera de Sojo, Gassol i el candidat d'Acció Catalana, senyor Rovira i Virgili, va rebre la següent notificació de la Secció 7 (Universitat) de la policia de Barcelona:

"De parte del Excmo. Sr. Governador, que no puede celebrarse la reunión del Iris-Park por hallarse clausurado; que se avise a los firmantes de la instancia, Don Joaquín Juanola, y se le diga que el señor Governador no se opone a la celebración del acto, pero siempre que éste tenga lugar en cualquier otro lugar, digo, local, que nó se halle clausurado, como lo está el Iris-Park.

Cal reconèixer que el senyor Raventós s'afina d'una manera prodigiosa. No n'erra ni una. S'ha proposat que la seva gestió governativa resulti una de les més pintoresques de les que Barcelona ha hagut de suportar, i en bona fe que va complint el seu programa amb un èxit veritablement atuidor. Va ben bé per ell la glòria de tantes facècies.

A la llarga llista de divertits actes de govern que amb motiu de les eleccions ha realitzat en els Ajuntaments de la seva jurisdicció; a les providents disposicions que ha pres per garantir la tranquil·litat de Barcelona i les vides dels ciutadans, evitant amb enèrgica solitud la comissió d'atemptats imaginaris i permetent, per altra banda, que pels carrers de Barcelona es corri la pólvora impunement; al seu incessant tocar campanes en totes les qüestions ,amb aquella alegria, encara ens ha volgut sorprendre amb unes insospitades manifestacions del seu interessant temperament de governant.

Dissabte, el cor li va dir que havia de prohibir una representació de putxinellis i, fent-se superior a les tendores veus de la seva irvencible ingenuitat, va prohibir-la sense contemplacions. El Titella, quan ho va saber, diuen que es repicava el ventre de tant de riure. Ahir, a la tarda, va tenir un altre rampell d'energia i va prohibir el miting de l'Iris Park, allegant que el local està clausurat.

La clausura decretada per aquest local es veu que és especialíssima, per quant no afecta als actes públics que no siguin reunions nacionalistes. A l'Iris Park s'hi donen sessions de boxa i s'hi balla amb tot l'entusiasme.

Això no ho diem nosaltres: els diaris ho anuncien en la forma que segueix

IRIS-PARK

Juventud elegante, no faltéis a este salón.—Hoy, domingo, tarde, gran baile.—Nuevos bailables.—Exito continuo por la aplaudidísima Banda Orquesta "El Delirio Musical".—Próximo sábado, ruidoso Baile Continuo.—Parejas incansables.

Tractant-se del cop de puny científic o de parelles incansables que ballen el *ruidoso baile continuo* al so dels músics de "El Delirio Musical", el senyor Raventós no hi sent ni hi veu; però quan es parla d'un miting en el qual parlarà un candidat d'Acció Catalana, el senyor Raventós obra l'ull, adressa l'orella i posa en joc totes les facultats del seu esperit per evitar que uns ciutadans puguin exposar lliurement les seves idees. Una cosa és la boxa i el *baile continuo*, i una altra les eleccions, i el senyor Raventós sap molt bé el que li toca fer per quedar bé amb els enemics de Catalunya.

La subtilesa del governador, més que irritant, és grotesca. Aquests trucs puerils i ridiculs, demostren clarament que el senyor Raventós no té ni una idea remota del que es necessita per ésser governador de Barcelona.

A les nou de la nit, quan en virtut de la comunicació transcrita s'havia circulat l'avís de suspensió als oradors que havien de prendre part a l'acte, es presentà un agent de policia a la impremta de LA PUBLICITAT, el qual va dir al regent que advertís al senyor Juanola que el miting podia celebrar-se.

El senyor Raventós, volgué posar fi a la seva facècia governativa amb tret veritablement exquisit. Va tenir el refinament de simular un adorable rau-rau per l'enginyosa prohibició i, prescindint de la rapidesa protocolària, va fer donar el permís verbalment per un subordinat, quan sabia perfectament que la cosa no tenia adob. Tanmateix seria injust negar-li una fertilitat de recursos cómics positivament atuidora.

I el rau-rau del senyor Raventós, que els seus subordinats impediren, inclós, la col·locació de l'avís de suspensió, que deia:

"El governador—que és un fill de Catalunya—ha manat suspendre l'acte"

A un quart d'onze, en virtut d'un avís telefònic que rebé el senyor Juanola al seu domicili, va anar a l'Iris Park, i com hi havia una enorme concurrència impacient d'assabentar-se del que passava, explicà tot l'esdeïngut entre "Pàtria Lliure" i el Govern civil, des de la presentació del cartell anunciador de l'acte fins l'ordre de suspensió motivada, segons deien, per l'estat ruinós de l'edifici.

El senyor Juanola acabà fent una convocatòria a tots els assistents perquè coneixerguesin a n'aquell mateix local el dia de la present setmana que s'anunciarà oportunament en aquestes pàgines.

Crónica Social

L'ATEMPTAT DEL DIUMENGE. DOS MORTS

El diumenge passat, a dos quarts de nou del vespre, tingué lloc un altre atemptat a la barriada de Sant Andreu, resultant víctimes dos obrers que es dirigien al cinema junt amb llurs famílies.

Segons les dades obtingudes, a l'hora esmentada es dirigien a un cinema del carrer de Sant Andreu Josep Ballort Bonet, de 41 anys, jornaler, habitant al carrer de Castellvell, núm. 4, baixos, acompanyat de la sepa muller, una filla i el seu company Pau Martí Castells, de 28 anys, casat, jornaler, que viu al carrer de Servet, núm. 33, baixos, quan en trobar-se davant el número 208 del carrer de Sant Andreu, on hi ha el Bar Odeón, van sentir per darrera d'ells nombrosos trets, tocant als dos esmentats obrers, que caigueren a terra breument ferits.

Tot seguit van presentar-se al lloc del succés uns guàrdies civils, els quals, junt amb uns transeunts, van portar els ferits al dispensari del districte i d'allí a la Clínica de Salut "L'Aliança".

Un d'ells, Pau Martí Castells, de 28 anys, tintorer, tenia una ferida a la regió lumbar amb sortida pel ventre, una a l'avantbraç esquerre, una a la cuixa i una a la cama esquerra.

L'altre, Josep Ballester Bonet, de 41 anys, mecànic, havia rebut dues ferides a la regió lumbar amb sortida pel ventre.

El metge va donar, d'un i de l'altre un pronòstic gravíssim.

Darrera hora

EL MITING DELS ESTUDIANTS

Anit passada se celebrà al local de l'Esquerra de l'Aixampla el miting d'afirmació patriòtica organitzat per l'Associació Catalana d'Estudiants i l'Associació d'Estudiants de la Universitat Nova.

El teatre estava ple a vessar; molta part del públic es quedà fora del local. La gent que assistia al miting que celebrava Pàrtia Lliure, a l'Iris-Park, el qual fou suspès per ordre governativa, es traslladà a l'Esquerra de l'Aixampla.

Ocupaven la presidència individus de les juntes de les dues associacions d'estudiants i els oradors.

El senyor Octavi Saltor, president de l'A. C. d'E., presentà els oradors.

En aixecar-se a parlar el candidat d'Acció Catalana, senyor A. Rovira i Virgili, el públic li tributà una llarga ovació. Digué que tots els cataans, sigui quina sigui la seva manera de pensar, s'han d'aplegar i unir fins a obtenir la llibertat de la Pàtria, després es poden separar i lluitar cadascún en el seu camp; jo mateix—digué—en un parlament català, seuria als scons d'esquerra.

En Rafel Campalans demostrà com el nacionalisme no era res reaccionari, sinó un progrés. N'E. Isern-Dalmau digué que calia ésser federal i republicà de Catalunya i atacà el terrorisme dient que era inspirat fora de Catalunya. En Roig i Pruna predicà la intransigència i titllà l'intervencionisme.

Quan el president donà la paraula a n'En Ventura Gassol, que es trobava al local per haver-se suspès el miting de Pàtria Lliure, el delegat de policia s'hi negà. El públic exigí que parlés En Gassol, veient-se obligat el delegat a transigir. Ventura Gassol va dir que ens calia preparar-nos per lluitar per la nostra llibertat.

Tots els oradors foren molt aplaudits i interrumputs diverses vegades. Regnà un entusiasme immens. A fora hi havia un veritable batalló de policia. Se sortí amb un gran ordre, sense que hi hagués cap incident.

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon 3.500 A.
Avui, dimarts, 10 nit.
Sisena i última vetllada de Teatre Selecte. Estrena de la farsa en tres actes, de W. Maughan, traducció d'En Josep Carner,
JOAN CASAGRAN
Magnífica presentació. Divendres, benefici de la eminent actriu Maria Morera. **Sota terra,** d'En Frederic Soler (Pitarra), i **Gente bien,** d'En Rossinyol. Es despatxa a comptaduría.

TIVOLI

Companyia de sarsuela i opereta **Pinedo-Ballester** del **Teatro de la Sarsuela, de Madrid**

Avui, dimarts, tarda, a les cinc: **Manolita la Poque,** i extraordinària reposició de **La monteria,** per l'aplaudit baritó **Josep Lluís Lloret.** Nit, a les deu, moda:

La canción del olvido

per Rossy, Lloret, Bori, etc.

I LA MONTERIA

per Rossy, Pinedo, Ballester i Vendrell

Teatre Novetats

Companyia de sarsuela, sainetes, operetes i revistes

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc: Matinée popular a preus econòmics. Butaca platea amb entrada, 2 ptes. — Divertidíssims **Los monigotes;** l'opereta en 1 acte, **La reina del Carnaval,** i l'esbrina de la sarsuela en 1 acte dels germans Quintero i Inestre serrano, **Mal de amores.** — Nit, a les 10, la sarsuela en 3 actes i 11 quadros de Tomàs Borrat, música del mestre Auli i Beulloch

ARCO IRIS

Grandíssim èxit. — Ovacions a tota la companyia. — Demà, tarda a dos quarts de cinc, matinée popular amb un escollit i variat programa. — Nit, a les 10, **ARCO IRIS.**

Apolo Palace (Teatre Apolo)

Voleu riure? Aneguin a veure la funció d'avui: Tarda, butaca amb entrada, **una** pesseta; llotges, **cinc** pessetes; les altres localitats rebaixades; entrada general, **quaranta** céntims, fitnbres inclòsos. A les quatre: **La Monyos,** creació de la primera actriu sempra Teresa Soriano. Nit, a tres quarts de deu, 1, L'èxit dels èxits. **La dansa de Salomé,** decorat riquíssim dels pintors escenògrafs senyors Zabala, Valera i Campolins. Gran triomf de tota la companyia. 2, A riure a riure, **En Nandu ve a Barcelona,** exitós del senyor Benedito. En preparació, la comèdia realista **La Gironais** (gent de l'Empa...

Teatre Victòria

Direcció, **F. Vallejo** i F. Vidal, mestres Blai i Gonti. Dimarts, 24 d'abril. Tarda, no hi ha funció, per a donar lloc als assaigs i trucs de la revista

JA SOC AQUI

Nit, a tres quarts de deu, 1, **Cobla IV,** èxit de broma, d'Empar Martí i Ferran Vallejo. 2, **En Sevilla està el amor,** per Concepció Huertas, Rosal, Moreno, Cornadó i Pradas. 3, **Estrena, estrena, estrena,** de la revista lírica ballable, satírica de Manuel Fernández i mestre Parera.

JA SOC AQUI (Rasdu)

Hi pren part tota la companyia i Avelí Galceran. Decorat nou de Castells, Fernández, Bulbena, Giribal i Colmenero. Vots al Victòria a veure la segona part de **Que és gran Barcelona! Ja soc aquí.**

Principal Palace

Plaça del Teatre, 2 i 4
Telèfons 3525 i 4186
Companyia d'operetes i revistes del

Teatre Reina Victòria, de Madrid

Avui, dimarts, a les cinc de la tarda, en matinée extraordinària

Los clavelles rojos

Nit, a les deu, debut de les primeres tiples Carmo Ibarra i Laura Pinillos, amb l'opera en tres actes, de L. P. Fraile i el mestre Vives,

EL DUQUESITO O LA CORTE DE VERSALLES

estrenada a Madrid per aquesta companyia.

Demà, dimecres, a tarda,

EL DUQUESITO

A últims de setmana

ROM SEA DIVIERTE

Gran Teatre Espanyol

Companyia de sainetes i grans espectacles de
SANTPERE I BERGES
Primera actriu,
ASSUMPCIÓ CASALS

Avui, dimarts, 24 d'abril. Tarda, a les cinc. Vermut realista. Entrada i butaca, **una** pesseta. **El carni col vici.** Nit, a les deu. **Quart i ajuda!**

Demà, dimecres, tarda, **Els pelats del 05** Nit, **Quart i ajuda**

Teatre Nou

Companyia de sarsuela de
FREDERIC CASALLE
Avui, dimarts, 24 d'abril de 2923. Tarda, a les 4'30; nit, a les 9'45. Grandíós cartell. **Manolita la Poque.** 2, **El sexo débil.** 3, La formosa obra dels undeletts autors Josep Ramos Martín i Jacint Guerrero, **La monteria,** pel quartet que estrenà l'obra a Espanya **Tana Lluró, Empar Saus, Frederic Caballé, Rafel Díaz.**—Demà, dimecres, tarda. Repetició de la graciosa obra en tres actes, de gran espectacle, *El as,* gran èxit d'aquesta companyia. Nit, **La alsaciana.** Debutant el novel baríton Antoni F. Cavallieri. 2, L'èxit de l'any, **La monteria,** obra estrenada per aquesta companyia a Espanya. — Divendres, estrena de la humorada còmica de Josep Ramos Martín i Jacint Guerrero, **Ramon del alma mia.**

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia
GUELL - TUDELA - ASQUERINO - OSETES
(Telèfon 4134 A)

Avui, dimarts, popular, tarda, a les cinc: **La primera verda.** Nit, a les deu:

El marquès de Chi-Lung

Es despatxa a comptaduría

Teatre Barcelona

Tournée de la companyia còmica del teatre Rey Alfonso, de Madrid. Francesc Morera i Elvira Rueda

Avui, dimarts, tarda, a les cinc. — **La madona de guardia** i la revistosa comèdia en tres actes,

MI PRIMA ESTA LOCA

Nosbe, a les deu. — **El postuerta** i el gran èxit de la comèdia en tres actes,

MI PERRA DE AZUCRE

Demà, dimecres, tarda, **El postuerta** i **Mi prima está loca.** Nit, ESTRENA de la comèdia en tres actes,

EMPEZO DE DIVERTIR

ELDORADO

CAMPIONAT DE VARIETATS
Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a les del.
Grans programes. Projecció de notables pel·lícules
Debut de la bella dansarina,
CARMELITA SEVILLA.
Les colossals atraccions
OLIVARES
notable manipulador
CARMELITA SEVILLA
Els célebres gimnastes
BARSOLAS ESTI
L'as dels excèntrics
RAMPIER
i la genial cantista
RAQUEL MELLER

Demà, dimecres:
BENEFICI **RAMPIER**

Divendres, sesta d'honors
RAQUEL MELLER

Teatre Còmic

Companyia internacional de varietats i grans atraccions

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc gran matinée popular. La pantomima en 6 quadros, **Carlos IX o la nit de Sant Bartolomé** i les atraccions **The Deffoty, Willy Picardy, Maya et Algar, Júlia Oliver** i **Sculptores vivantes** (nu artístic). Butaca platea, 1'50; general, 0'50. Nit, a dos quarts de deu: La pantomima en 6 quadros, **Carlos IX o la nit de Sant Bartolomé** i les atraccions **The Deffoty** (despedida), **Willy Picardy, Hanny Garden, Sculptores vivantes** (nu artístic), **Maya et Algar, Júlia Oliver** i el sensacional número **Ballet Sascha Margowa.** Vint formosos dansarines russes amb sos meravellosos espectacles.—Aquesta setmana gran debuts.

CINEMES

Saló Catalunya

Notables quintets JORDÀ i SITJÀ BORRENTS. — Avui, dimarts, ÚLTIM DIA de Pèrsi más gran de la cinematografia. ÉXITS formidables

ROBIN DELS BOSCOS
(ROBIN HOOD)

Artistes Associats. 4.000 metres, projectant-se sencers: Robra mestre de BOUGLAS FAIRBANKS. Más de 45.000 persones han desfilat pel SALÓ CATALUNYA i totes estan d'acord en que és lo más gran de la cinematografia. No deixeu de veure aquesta meravella. Avui ÚLTIM DIA de **ROBIN DELS BOSCOS**

Diana Argentina Excelsior

Avui, **Maria Antonieta, Ocells negres, Amor i alfals, El pintor.**

Teatres Tívoli i Marina I CINEMA NOU

Avui, **Defensar-se o morir,** 7: **L'home que es va casar amb la seva dona, La cabana de l'Esperit, Un gos perillós, La comedieta de Kildoran,** Parisciana, 12.

KURSAAL

ARISTOCRATIC SALÓ
PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Divendres, estrena:

SAPHO

creació de **Pola Negri**

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, tarda i nit. — Programes extraordinaris: Grans èxits La pel·lícula còmica, **Amor i alfals,** la comèdia **El pintor;** l'interessant drama, **Ocells negres;** el cinedrama, **El valor d'una dona** i la colossal pel·lícula Metro, de 4.000 metres, **MARIA ANTONIETA.**

Cinema Princesa

Granvia Laietana (prop la Plaça de l'Àngel). Avui, **Tota dona,** per Violet Heming, del Programa Ajuria especial. **Llista de periodistes,** espléndida comèdia del Fint National Circuit. **L'home que es va casar amb la seva dona,** pel gran artista Frank Mayo; **La comedieta de Kildoran,** per Constance Binney, i **Gos perillós,** còmica.

Palace Cine

GRAN SALÓ DE MODA
PROGRAMES SELECTES

Avui, dimarts, tarda i nit, — La pel·lícula còmica, **Amor i alfals;** la comèdia **El pintor;** el cinedrama **El valor d'una dona;** l'interessant film, **Ocells negres,** i el colossal drama **L'anatema del cec,** pel célebre artista JACK PICKFORD.

Monumental-Pedró-Walkyria

Avui, Dimarts, **Parisette** (12 i últim episodis): **La filla del llop** per LILA LEE; **La voluntat d'un home; El seu passat; Los péndoles bolchevics.** — Dijous, Estrenes Gran esdeveniment: **Joana d'Arc,** per *Geraldine Farrar* i *Wallace Beld;* **El náufrag; La senyoreta de Piccadilly** (primera jornada); **Xiquilandia,** 1 altres.

CONCERTS

Gran Teatre del Liceu

Concerts de Primavera
4 grans audicions simfòniques
per la
ORQUESTRA PAU CASALS
amb la cooperació dels concertistes **Fanny Davies,** pianista, i **Pau Casals,** violoncel·lista
Dies 9, 16, 19 i 23 de maig
Abonament a l'Administració del Gran Teatre del Liceu, de 10 a 1 del matí, de 4 a 7 tarda i de 9 a 11 del vespre.

Als abonats a l'última temporada d'òpera els seran reservades llurs localitats fins al dia 1 de maig. Els abonats a l'última sèrie de concerts de l'Orquestra Pau Casals tindran dret preferent a triar localitats fins per tot dissabte dia 28 d'abril.

PALAU MÚSICA CATALANA

Avui, a tres quarts de deu del vespre
PRIMER RECITAL
pel famós pianista
RUBINSTEIN
Localitats i entrades a taquilla

MUSIC-HALLS

EDEN CONCERT

Asalto, 12. — Propietari: En Francesc Buxó. Director artístic: Francesc Perezoff. Telèfon 3332 A. Tarda, a dos quarts de quatre, nit, a les deu: Presentació de les més gentils artistes i els millors números de varietats. Cada dia, de set a dos quarts de nou: **Aperitif** dancing a l'elegant Foyer, i d'una a quatre matí, **Gran Taberna americà. Tzigans Tindall.**

ESPORTS

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda a dos quarts de cinc, tres grandiosos partits de pelota a mà. Nit, a un quart d'onze, tres extraordinaris partits. Primer, a pala, **Chiquito de Bilbao i Arrarte** contra **Que Vasca i Aguirre.** Segon partit, a cistella, **Diascoaga i Ansola** contra **Gandarias i Castañeda.**

CALÇAT
higiènic amb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-calf, tall anglés, doble sola de cuiro
14'50 i 15'50 Ptes. parell
VENDES AL DETALL
Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Final de les Ramblas)

TOMADLO Y CURAREIS
Jarabe Pagliano.
Líquido, Polvo, Comprimidos.
DEL PROF. ERNESTO PAGLIANO DE NAPOLES
San Marco 4.
EXCELENTE DEPURATIVO Y REFRESCANTE DE LA SANGRE
CURA LAS ENFERMEDADES DEL HIGADO, CATARROS DEL ESTOMAGO, BILIS, INTESTINOS, etc.
EXCITA EL APETITO Y ESTIMULA LAS FUNCIONES DEL APARATO DIGESTIVO
EXIGASE SIEMPRE EL NOMBRE ERNESTO PAGLIANO
AGENTE EN ESPAÑA
J. CERACH y C.ª Bonaire, BARCELONA
EN BUENAS ESTABLECIMIENTOS Y DROGUERIAS

SASTRERIA NEW-YORK FERNANDO, 42
Creació del Vestit reclam Janqui a mida a 100 ptes.
de llana pura i estam
Solament 500 vestits
es poden vendre a aquest abandonat preu
Visiteu els seus aparadors i veureu els seus models
i gèneres. Totes les nostres secciones de gèneres del país i anglesos són a base de
Quantitat - Qualitat
Perfecció i Baratura
NOTA: Si ho sol·licita el comprador, la casa dóna mostres per al seu examen

MAS I ROCA

Camiseria - Corbateria - Gèneres de Punt - Mitgeria

24-26-PORTAFERRISSA-24-26- TELEFON 1574 A.

FINS AL FI D'AQUEST MES

Camises cèfir forma Sport amb coll i punys	11'50 pessetes.	Tres 33 pessetes
" Americana, obertes, punys fixos i dos colls	12 "	" 34'50 "

Vestits Pijames clase extra per 22 ptes.

COLLS I PUNYS ESPECIALITAT

GRANS MAGATZEMS

DAMIANS

Articles per a primera comunió

Grans novetats en sederia i llaneria per a **Istiu**

Sastrería
Vestits i capells per a senyora i nena
Exhibició dels últims models

Extens assortit en barrets de palla

Grans ocasions en calçat per a senyora, senyor i nen

Serveis de la Companyia Trasatlàntica

LINIES D'ANTILLES, MEXICO I NOVA YORK

El vapor **MONTSERRAT** sortirà de Barcelona el 25 d'agril, de València el 26, de Màlaga el 28 i de Càdiz el 30 cap a Nova York, Havana i Veracruz.

El vapor **ALFONSO XIII** sortirà de Bilbao el 17 de maig, de Santander el 18, de Gijón el 20 i de Coruña el 21 cap cap Havana i Veracruz. Admetcàrrega i passatge per a Costa Firme i Pacífic amb transbordo en Havana.

LINIA DE VENEZUELA, COLOMBIA I PACIFICO

El vapor ..... sortirà de Barcelona el 10 de maig, de València el 11, de Màlaga el 13 i de Càdiz el 15 cap a *Las Palmas*, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Haavana, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Sabanilla, Colón i pel Canal de Panamà a Guayaquil, Callao, Mollendo, Arica, Iquique, Antofagasta i Valparaiso. Sortida de Valparaiso el 12 de *cada mes*, tornant per la mateixa fins La Guayra i d'allí a Puerto Rico, Canarias, Càdiz i *Barcelona*.

LINIA DE BUENOS AIRES

El vapor **REINA VICTORIA EUGENIA** sortirà el 4 de maig de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Càdiz cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.

LINIA DE FILIPINES

El vapor **LEGAZPI** sortirà el 19 d'abril de Càdiz, el 20 de Cartagena, el 21 de València i el 25 de Barcelona cap a Port-Saïd, Colombo, *Singapore*, Manila, Hong-Kong, Sanghai, Nagasaki, Kobe i Yokohama, *admetent passatge i càrrega pels dits ports i per a altres* indrets per als quals hagi establerts serveis regulars des dels ports d'escala abans indicats.

LINIA DE FERNANDO POO

El vapor ..... sortirà de Barcelona el 15 de maig, de València el 16, d'Alacant i Cartagena el 17 i de Càdiz el 20 cap a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, *les altres escales intermèdies i Fernando Póo.*

Ultra els indicats serveis, la Companyia Trasatlàntica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York, ports del Cantàbric a Nova York i la línia de Filipines, les quals *sortides no són fixes i s'anunciaran oportunament en cada viatge.*

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions *més favorables* i passatgers, als quals la Companyià darà allotjament molt comodo i treete comerial, com ho ha acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors tenen Telegrafia sense fils.

Clínica Vies Urinàries

dir. Dr. Blanco, Rambla Pla Boqueria, núm. 5, 1er (entre Hospital i Sant Pau). — Venerí, impotència, sífilis. Especials tractaments per el guariment ràpid de les malalties secretes: Matriu, *bell, bufeta próstata.* Consulta: de 9 a ½ 4 i de 3 a 8, econòmica per a empleats i obrers. Plaça del Sol, 6.

DR. GALLEGO

Vies urinàries, matriu, impotència de la bicnofrègia crònica. Tractament exclusiu. Comte del Asalto, 18. Visites, de 9 a 1 i de 6 a 8 vil.

LIQUIDO al detall una gran existència de sandàlies "Angelito", de fines pieles, a preus econòmics. Aquesta sabatilla és de construcció sòlida i amb suela cork si calitat corrent. Fàbrica: "Calzados Simón", Carrer Liull, 19 i 21 (darrera del Parc).

ANGLES, francès, alemany. Prof. estr. amb exc. ref., ensenyeix a domicili. C. Bonheria, 9, segona.

Trituradors TORRAS

Els més econòmics de més durada i rendiment.

Per a blat de moro, sucre, canyella, belfe, terres i tota clase de minerals.

Facilitats en el pagament.

ANGLES, 12, TALLER.

Visiteu l'Estand 3061 de la Fira de Mostres

PANYOS

J. MIR VIVES, S. A.
Ronda de Sant Pere, 15

Rebudes totes les novetats de la temporada en Panyeria per a senyores senyors i nens

La casa millor assortida en estams de molt bona qualitat a preus baratíssims

Tots els dilluns i divendres venda de retals

Alomar Vies urinàries. Curació ràpida i segura emplenant aparell especial. Ari-ma, 5. — De 12 a 2 i de 4 a 6. Festius, de 10 a 12 (excepte dimé. 29, de 7 a 9.

Es la reina de les aigües de taula
DE LA VALL DE SANT DANIEL
Depositari: JOSEP PAGANS Ponent, 22

Ferré. - Pintura : Decoració
Sant Domingo del Call, 4-Tel. 4116 A
ANUNCIS, ROTULS, FAÇANES i OBRES :-: TREBALLS D'ESTIL

Victòries en l'any 1923

Segueix aquest any, com els passats, la triomfal carrera mai interrompuda, de la petita meravella *mundial, que és*

l'Esmortuïdor HARTFORD

Any 1923, Principals victòries

"Cote de la Turbie	PRIMER: Delage
"París-Nice"	Tots els vencedors
"Concurs de resistència"-París	Ciclecars 1.100 cm.: SAMSON, Ciclecars 750 cm.; BENJAMIN

TOTS PROVEITS AMB ESMORTUIDOR HARTFORD

AUTOMOVILISTES!!

Ara que ja som al bon temps, cuiden de fer-vos muntar als vostres cotxes aquest aparell, que per un cost gairebé insignificant us augmentarà el confort, allargarà la vida de les molles i dóna a tot el cotxe una suspensió ideal, fent tornar les pitjors carreteres en pista perfecta.

Únic agent **FRANCESC QUINTANA** Llúria, 125-127 BARCELONA

Màquines - Eines
IMPORTANT ESTOC en
LIQUIDACIO
Màquines noves, la major part de PROCEDENCIA AMERICANA
Casp, 113, entrada Roger de Flor, d'11 a 2 quarts d'4
Apartat de Correus, 602

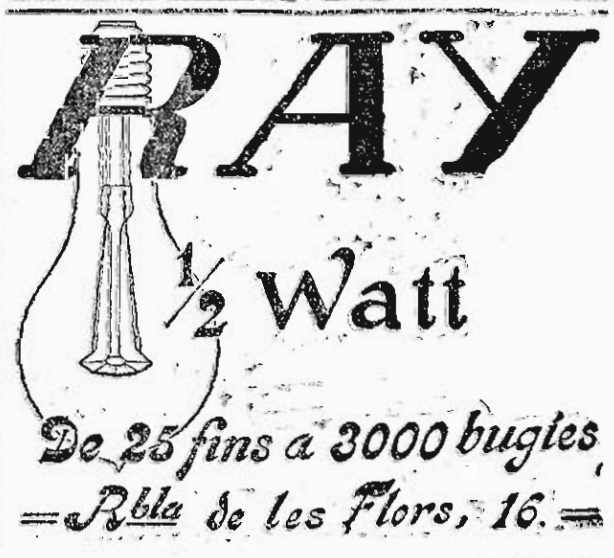

Victòries en l'any 1923

Segueix aquest any, com els anys passats, la triomfal carrera mai interrompuda, de la petita meravella mundial, que és

l'Esmortuïdor HARTFORD

Any 1923: Principals victòries

"Côte de la Turbie"	PRIMER: Delage
"París-Nice"	Tots els vencedors
"Concurs de resistència"-París	Ciclecars 1.100 cm.: SAMSON, AMILCAR, BUCHAL. Ciclecars 750 cm.: BENJAMIN

TOTS PROVEITS AMB **ESMORTUIDOR HARTFORD**

AUTOMOBILISTES!!

Ara que ja som al bon temps, cuiden de fer-vos muntar als vostres cotxes aquest aparell, que per un cost gairebé insignificant us augmentarà el confort, allargarà la vida de les molles i dóna a tot el cotxe una suspensió ideal, fent tornar les pitjors carreteres en pista perfecta.

Únic agent **FRANCESC QUINTANA** Llúria, 125-127 BARCELONA

GRANS MAGATZEMS
SANTA EULALIA

CARRERS BOQUERIA, 1.3 i CARDENAL CASAÑAS

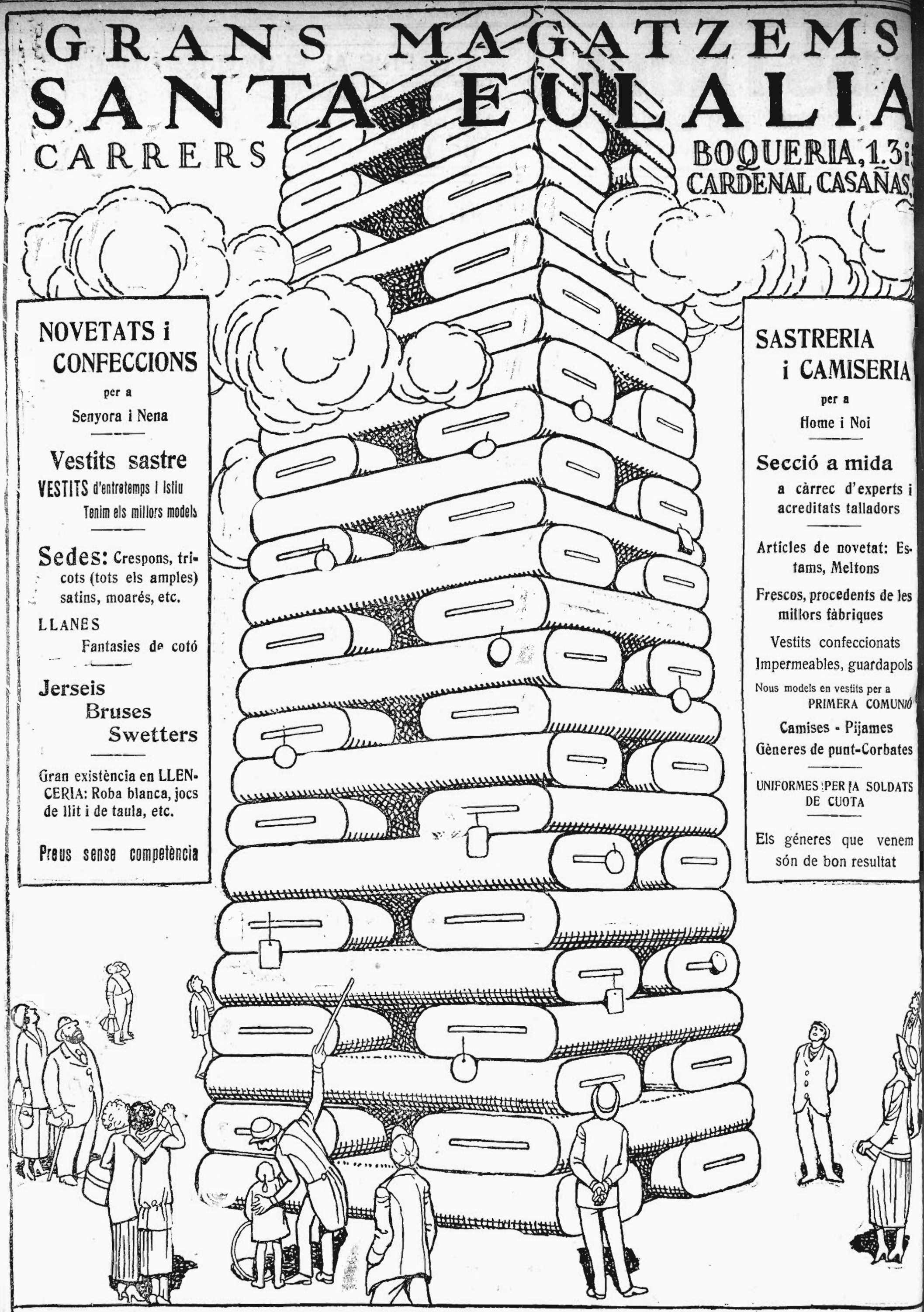

NOVETATS i CONFECCIONS

per a

Senyora i Nena

Vestits sastre

VESTITS d'entretemps i istiu

Tenim els millors models

Sedes: Crespons, tricots (tots els amples) satins, moarés, etc.

LLANES

Fantasies de cotó

Jerseis

Bruses

Swetters

Gran existència en LLENCERIA: Roba blanca, jocs de llit i de taula, etc.

Preus sense competència

SASTRERIA i CAMISERIA

per a

Home i Noi

Secció a mida

a càrrec d'experts i acreditats talladors

Articles de novetat: Estams, Meltons

Frescos, procedents de les millors fàbriques

Vestits confeccionats

Impermeables, guardapols

Nous models en vestits per a PRIMERA COMUNIÓ

Camises - Pijames

Gèneres de punt-Corbates

UNIFORMES PER LA SOLDATS DE CUOTA

Els géneres que venem són de bon resultat

Rebudes les novetats de la temporada

Vegi els nostres assortits que són completíssims en totes les seccions de la casa

La nostra important venda ens permet oferir tots els articles a preus reduïdíssims